

തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ 1.

ചാമുണ്ഡികഥ

(വില്പിപ്പാട്ട്)

കാഞ്ഞിരംകുളം

തക. കൊച്ചുശ്ശിണൻ നാടാർ

തെക്കൻപാട്ടുകൾ നമ്പർ : 1

ചാമുണ്ഡികഥ

(പ്രീലൂസിപ്പാട്ട്)

പ്രകാശകൻ!

കാഞ്ഞിരശകളാ

കെ. കൈച്ചക്രപ്പണൻനാടാർ

(ഒന്നുപതിപ്പ് കാപ്പി 500)

വില രൂ. 1 ഞ. 8

പ്രകാശകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനികുതമാകുന്നു.

പ്രസ്താവന

സകല സാഹിത്യങ്ങളുടേയും ആദിരൂപം അനേകപക്ഷി ചാൽ അവ പ്രാകൃതങ്ങളായ ഗാനസമുച്ചയങ്ങളായിരുന്നു വെന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. അതു തന്നെയാണ് മലയാളത്തിന്റേയും അവസ്ഥ. ഇത്തരം പാട്ടുകളെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഫോക് സാംഗ്സ് (Folk songs)—സാമുദായിക ഗാനങ്ങൾ—എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ഈശ്വരാരാധന, സാമുദായികവിനോദങ്ങൾ, പലമാതിരി തൊഴിലുകൾ ഇവയ്ക്കായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നവയാണ് ഈ പാട്ടുകൾ. ഭദ്രകാളി, ശാസ്താവു, മാടൻ, നാഗങ്ങൾ മുതലായ ദേവതകളേയും യുദ്ധവീരന്മാരും, മാന്ത്രികന്മാരും കേതന്മാരും മറ്റൊരാളായിരുന്നു മരിച്ചുപോയ പൂർവ്വികന്മാരേയും പ്രാചീനകേരളീയർ ആരാധിച്ചുപോന്നു. ആകയാൽ മതപരമായ പഴയ പാട്ടുകളിൽ അധികവും മേൽപറഞ്ഞ ദേവതകളെ അധികരിച്ചുള്ളവയും വീരന്മാരുടെ അപദാനങ്ങളെ വിഷയമാക്കി ഉള്ളവയും ആയിരിക്കും. ഓണക്കളി, വള്ളംകളി, മുതലായ കേരളീയ സാമുദായികവിനോദങ്ങൾക്കും, കിളി, ഞാറുനടവു, തേക്കു, കൊയ്ത്തു തുടങ്ങിയ കാർഷിക തൊഴിലുകൾക്കും ഉപയോഗിച്ചുപോന്നവയാണ് സാമുദായികവും തൊഴിൽപരവുമായ പാട്ടുകൾ.

ഈ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ പൊതുവേ വടക്കൻപാട്ടെന്നും, തെക്കൻപാട്ടെന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഇന്ന് “വടക്കൻപാട്ടുകൾ” എന്ന പേരിൽ പ്രഖ്യാതമായിരിക്കുന്നത്, പ്രധാനമായി തച്ചൊള്ളിപ്പാട്ടുകളും അരോമൽ ചേകവർ, കോമപ്പൻ തുടങ്ങിയ വീരന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ചില പാട്ടുകളുമാണ്. ഇവിടെ വടക്കൻപാട്ടെന്ന പദം കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നത് അത്രമാത്രമല്ല, ഭദ്രകാളിപ്പാട്ട്, സർപ്പപ്പാട്ട്, ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ട്, യാത്രക്കളിപ്പാട്ടു മുതലായി സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചുകാണുന്ന മിക്ക പാട്ടുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ പാട്ടുകളെ തെക്കൻ പാട്ടുകളെന്നും കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലുള്ളവയെ വടക്കൻപാട്ടുകളെന്നും ഇവിടെ വ്യവഹരിക്കുന്നു. ചാമുണ്ഡികഥ, മതിലകത്തുകഥ, ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോത്ത്, നീലികഥ, ശാസ്താംകഥ, മാടമ്പുകഥ, വെട്ടുമാരത്തൻ പോത്ത്, കേരളവർമ്മതമ്പുരാൻ പാട്ട്, രാമേശ്വരംയാത്ര, അഞ്ചുതമ്പുരാൻപാട്ട്, കഞ്ചനമ്പിമാർപാട്ട്, അമ്മൻകഥ, മാരിഅമ്മൻ കഥ, ചിന്നണഞ്ചാരകഥ, മാരിഅമ്മൻകഥ, ചിന്നണഞ്ചാരകഥ, പുരുഷാദേവി കഥ, പൊന്നരത്താരകഥ, കേശവപിള്ളദിവാൻ പോത്ത്, മാത്താപ്പയ്യവർമ്മതമ്പുരാൻപാട്ടു മുതലായി നിരവധി പാട്ടുകൾ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ

പാട്ടുകളിൽ സവിശേഷമായ പരിഗണനയെ അർഹിക്കുന്ന അനേകം ശാസ്ത്രഗാനങ്ങളും ഉണ്ട്. വൈദ്യം അതിൽതന്നെ പ്രധാനമായി മമം, ജ്യോതിഷം, സർവപ്രധാനമായി രേഖാശാസ്ത്രം മുതലായവയെ അധികരിച്ചുള്ള നിരവധി പാട്ടുകൾ ഇവിടെ പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്,

“പാടിനാർ നാളികക്കുമുൻപതാകെ
വൻപുടനെ ഇളക്കുമുറെ പതക്കംകേട്ടു
നാടിയേ മരപുറത്തിൽ കൈവിരിത്തു
നൻറാകവേ അടിക്കമാത്രെ കേട്ടു
ഓടിയേ ഒരുച്ചാൺനീളത്തിൽത്താൻ
ഉചത്തിയെ അടിഞ്ഞെടുത്തു ഇരുത്തിക്കൊണ്ട്
തേടിയേ കാതൂരണ്ടും ചുക്കവെത്തു
തിടമാക ഉന്ത ഉയിർത്തിരുമ്പും പാരു,”

എന്ന മമശാസ്ത്രത്തിലേയും

ഉത്തമനേ ഉള്ളം കൈരേഖെപ്പാ
ഉരതിയുടൻ മണിക്കെട്ടു തനിലിരുത്തു
ചിത്തമുടൻ ഇടതുനടുവിരൽ നന്നിക്ക
ചിറപ്പാകപ്പോയിരുത്താൽ ശെൽവാകാപ്പ

എന്ന രേഖാശാസ്ത്രത്തിലേയും വരികൾ മതിയാകും.

കേരളീയസാമുദായികഗാനങ്ങളെ തെക്കൻ വടക്കൻ എന്നു രണ്ടായി ഇവിടെ ചെയ്തു വിഭജനം അശ്രുതപൂർവ്വമായിരിക്കുമെങ്കിലും അയ്യങ്കതികമല്ല. ഭാഷ, പ്രതിപാദനം, ഗാനരീതി, ഗീതോപകരണങ്ങൾ, മുതലായവയിലെ അംശങ്ങളിലും, അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വടക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷ ചെന്തമിരപദങ്ങൾ കറഞ്ഞതും, തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷ തമിര കലൻ തുമാണെന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ശുദ്ധ മലയാള പദങ്ങൾ തമിരപദങ്ങൾ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ ഇവ മൂന്നും സമ്മേളിച്ചുള്ള തെക്കൻപാട്ടുകളിലെ ഭാഷയെ ഭാഷാമിശ്രം, മിശ്രഭാഷ എന്നിങ്ങനെ സാഹിത്യ ചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞുവരുന്നു.

ലീലാതിലകത്തിൽ വിധിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം “എ തുക” “മോന” എന്നിവയും രാമചരിതം കണ്ണശകൃതികൾ തുടങ്ങിയവയിലെപ്പോലെ അന്താദിപ്രാസവും, തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ പ്രായേണ കാണാറുണ്ട്. ഈ പുസ്തകത്തിലെ മിക്ക ഭാഗവും അതിനുദാഹരണമായിരിക്കുന്നു.

തെക്കൻപാട്ടുകൾ “കേൾവിപ്പാട്ട്” എന്നും “ബാധപ്പാട്ട്” എന്നും രണ്ടിനമാണ്. അതിൽ ആദ്യത്തെ ഇനത്തിൽപ്പെടുന്നവ വിവാഹത്തിനും മറ്റും പാടിവരുന്നതും, അവയിലെ വിഷയം പ്രധാനമായി ചരിത്രപര

വും ആയിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെടുന്നവ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പാദപത്മങ്ങളിലും പാടിവരുന്നവയും, അവയിലെ വിഷയം ദേവതാപരവും ആണ്. രണ്ടാമതരം പാട്ടുകൾക്കും ഗാനോപകരണങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ. വില്ലും കൂടവും. ആകയാൽ തെക്കൻപാട്ടുകളെ വിൽപ്പാട്ടുകൾ (വില്ലടിപ്പാട്ടുകൾ) എന്നു പറഞ്ഞാലും വലിയ പിഴവില്ല.

ഇത്തരം നാടോടിപ്പാട്ടുകൾ നമ്മുടെ ആദിമസമ്പത്താണെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇവ അമൂല്യസമ്പത്തുകളാണെന്നു തെളിയിക്കുവാനും പ്രയാസമില്ല.

മലയാളികൾക്കു സ്വന്തമായ സംഗീതത്തിന്റെ മനോഹരമായ ശുദ്ധരൂപം ഈ പഴയ പാട്ടുകളിലാണു കാണുന്നത്. കണ്ണാടകത്തിലും ഫിനിയിലും മറ്റുമുള്ള നവീനവണ്ണമുകളിൽ ഭ്രമിക്കുന്ന പുതുപ്പരിഷ്ക്കാരികൾക്ക് ഈ പഴയ പാട്ടുകൾ അസ്വാഭാവികമായി വേണമെന്നു. എന്നാൽ ഇന്നിശ, പാടി, കാനക്കുറിഞ്ഞി മുതലായ കേരളീയരാഗങ്ങളും അടന്ത, വർമ്മ, കാരിക, ലക്ഷ്മി, കണ്ടനാച്ചി തുടങ്ങിയ കേരളീയ താളങ്ങളും ഈ പാട്ടുകളിലാണു കാണുന്നതെന്ന സംഗതി അവർ സ്തുതിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രാചീന കേരളചരിത്രം സംബന്ധിച്ച നിരവധി കാര്യങ്ങൾ ഈ പാട്ടുകളിൽ നിഗൂഢമായി കിടക്കുന്നുണ്ട്.

പണ്ടത്തെ സാമൂഹ്യാചാരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗവും ഈ പാട്ടുകളത്രേ. ഭാഷാചരിത്രത്തിലും സാഹിത്യചരിത്രത്തിലും ഈ പാട്ടുകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം സർവ്വവിപിദിതവുമാണ്.

മനോഹരമായ സാഹിത്യകൃതികൾ എന്ന നിലയിലും ഈ പാട്ടുകൾക്കു മഹിതമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. വൃത്തം, അലങ്കാരം, ധ്വനി മുതലായ സംഗതികളിൽ സാഹിത്യത്തിനു പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ വളർച്ച അതുതന്നെ കരവും അഭിലാഷണീയവുമാണെന്നു സമ്മതിക്കാം. അത്തരം പ്രൗഢകൃതികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു പഴയ പാട്ടുകൾക്കു സാഹിത്യഗുണമില്ലെന്നു ചിലർ പറയാറുള്ളതു ശരിയല്ല.

“വൃത്തവ്യവസ്ഥയില്ലാത്തവൃത്തിയി-
ല്ലത്തോപപത്തിയില്ലെന്നാകിലും
ആരാറെ കോൾമയിർ കൊള്ളിക്കില്ലീശീതം
ആരോമൽപൈങ്കിളിക്കൊഞ്ചൽപോലെ”

എന്നു മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പറയുന്ന ഭാഗവും ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വികാരോദ്ദീപനമാണു യഥാർത്ഥ സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമെങ്കിൽ രസാത്മകമായ വാക്യമാണു കാവ്യമെങ്കിൽ, നമ്മുടെ നാടോടിപ്പാട്ടുകളും ഉത്തമ കവിതകൾ തന്നെയാകുന്നു. കൃത്രിമമായ

അലങ്കാരങ്ങൾകൂടാതെ വൃത്തങ്ങളുടെ അന്ധപാതന്ത്ര്യത്തിന് അധികം അടിമപ്പെടാതെ ഋജുവായി കാര്യംപറഞ്ഞുപോകുന്ന ഇത്തരം പാട്ടുകളുടെ ലാളിത്യവും ഭംഗിയും ഏതു ഹൃദയത്തെയും ചമൽക്കരിക്കുന്നതാണ്. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിൽ യുവവീരനായ ഇരവിക്കുട്ടിയുടെ മരണമറിഞ്ഞു മാതാവു മുറയിടുന്ന ഭാഗം നോക്കുക.

“ഉൻവന്ന ചാമരങ്കളും വടിവഴകും കാണേനേ
കാണേനേ ഉണയ കട്ടഴകും ഒറ്റലയ്യാ
പൂത്താനമാർവഴകാ! നീ പോക്കുളത്തിൽ മടിത്തായോ
നേശമുള്ള പോർവഴകാ! നീയിറങ്ങുപോതേനാൻ
വാചമില്ലാ പൂവാനേൻ മണ്ണിഴന്തമരമാനേൻ
ഞാണിഴന്തവില്ലാനേൻ വാക്കിഴന്ത വായാനേൻ
ഇടിപിഴന്തമരമാനേൻ ഇണവിഴന്തപ്രാവാനേൻ
തട്ട പരിചയമായ് താമരപ്പു പൊന്തിയുമായ്
വെട്ടി വിളയാട ഉനക്കു വീതിഇടപോന്തില്ലയോ?”

ഈ ഭാഗത്തെ രസസ്ഫുരണവും ശബ്ദാത്മഭംഗിയും ഏതു സാഹിത്യത്തിനാണ് ഭൂഷണമല്ലാത്തത് വീരരസപ്രകാശനത്തിൽ പഴയ പാട്ടുകൾക്കുള്ള മേന്മ ഒന്നു വേറെതന്നെ. ഈ പാട്ടിലെ ഒൻപതാംഭാഗം ഇതിനു മതിയായ തെളിവുനൽകുന്നു.

ഇത്ര പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഈ പാട്ടുകളിൽ അധികവും ഇനിയും അച്ചടിയിൽ വരാതെ പഴയ വീടുകളിലുള്ള ഇരുട്ടുമുറികളിൽ ഓലകളിൽ കിടന്നു “പാറക്കു തീറ്റിയിരുന്നതും” ചിതലിന്നുമുതലായും നശിച്ചുപോകയാണ്. പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതനായ മി. ആണ്ണാൾഡ് ബേക്ക് കേരളത്തിൽ വന്ന് ഇവിടുത്തെ പഴയ പാട്ടുകൾ ശേഖരിക്കുകയും അവ പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും കേരളീയർ ഈ അനർഹരത്നങ്ങളിൽ അവജ്ഞയും അശ്രദ്ധയും ഭാവിക്കുന്നതുകഴുതുന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ! രാജശ്രീ ചേലനാട്ട് അച്ചതമേനോൻ B. A., P. H. D. (London) എന്നിങ്ങനെ ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു. “നാടോടിപ്പാട്ടുകളിൽ താങ്കൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇവയാണ് കേരളീയരുടേയും അവരുടെ സംസ്കാരത്തിന്റേയും ശരിയായ അസ്ഥി വാരം എന്നറിയാത്തവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ — അഭ്യസ്ഥ വിദ്യാർത്ഥികൾ — അനേകംപേരുണ്ട്. അവരെ കാണുമ്പോഴാണ് വഴിപിഴച്ച നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് വ്യസനം തോന്നുന്നത്.”

ഇത്തരം പാട്ടുകളെ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അടുത്തകാലത്തു പലരും പ്രശംസനീയമായ പരിശ്രമം

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബ്രഹ്മശ്രീ മഹാകവി ഉള്ളൂർ, ശ്രീമാൻ സി. പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ശ്രീമാൻ സി. അച്ചുതമേനോൻ തുടങ്ങിയവരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം 'പ്രസ്താവ്യമാണ്'. വിദ്യാഭിവാർദ്ധിനി, മാഗളോദയം മുതലായ മുദ്രണാലയങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമം അഭിനന്ദനീയമാണ്. മദ്രാസ്, തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വകലാശാലകൾ ഈ വിഷയത്തിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തെ സുശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയുടെ ശുഭശങ്കനങ്ങളായി പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇപ്പോൾ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പാട്ടുകളെക്കുറിച്ചു രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഇവയും അടുത്തുതന്നെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന അനേകം പാട്ടുകളും, നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലെ കരുാങ്കുളം പക്ഷത്തിയിൽ മുളന്നിന്ന കാഞ്ഞിരംകുളം കിഴക്കുംമുറി പുത്തൻ വീട്ടിലേക്കധിപതിയും വിൽപ്പാട്ടിനൊരു* പുലവരും ആയിരുന്നു 1109 മേടമാസം ഒൻപതാംതീയതി അറുപത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇഹലോകവാസംവെടിഞ്ഞ ഏന്റെ വന്ദ്യപിതാവു ശ്രീമാൻ കൊച്ചുൻനാടാർ അവർ

* വിൽപ്പാട്ടുകാർക്കു പൊതുവേ "പുലവർ" എന്നെന്നേ സ്ഥാനപ്പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ഇ പരിൽ പുലരും നല്ല പണ്ഡിതനുംതും കവികളും ആയിരുന്നു.

കളുടെ ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവയാണ്. അതിൽ നിന്നും ചാമുണ്ഡികഥ മതിലകത്തുകഥ എന്നു രണ്ടെണ്ണമാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. ഇരവിപ്പിള്ളിയിൽ ഇപ്പോൾ മൂന്നാമതായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സഹൃദയലോകത്തിൽനിന്നും സന്ദേശമായ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുന്നപക്ഷം മറ്റു പാട്ടുകളും അച്ചിതരണ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അനവധാനനയും അസൗകര്യവുമുണ്ടാകാതെ ചില സ്കൂളിതങ്ങൾ ഇതിന്റെ അച്ചടിയിൽ സംഭവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഒരു രണ്ടാം പതിപ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നപക്ഷം മറ്റുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ആകുല പരിഹരിക്കാമെന്നു സമാധാനിക്കുന്നു.

ഈ കഥക്കു ചില വിശേഷങ്ങളുണ്ട്. മറെറൊരു വിൽപ്പാട്ടുകളും പുലവന്മാർ മനഃപാഠമായി പഠിച്ചു പാടുകപതിവാണ്. എന്നാൽ ഈ പാട്ടുമാത്രം “ഏഴുവച്ച” (ഓലനോക്കി) പാടുക എന്നതാണ് പരമ്പരയായ ആചാരം. ചാമുണ്ഡി തെക്കൻദിക്കിലെ ഒരു പ്രധാന ദേവതയാണ്. മൈസൂർരാജ്യത്തിലെ കലദേവതയും ഈ ചാമുണ്ഡിയത്രേ. ഇതിന്റെ ആദിയിൽ കാണുന്ന സ്തുതി തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പ്രസിദ്ധമായ 12 ശിവലയങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്, ശിവരാത്രിദിവസം ഒരു രാത്രി

കൊണ്ട് ഈ 12 ശിവാലയങ്ങളിലും ഓടി ദർശനം നടത്തുക എന്നതു വലിയൊരു പുണ്യകർമ്മമായി കരുതി ഇന്നും ഭക്തന്മാർ അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

മതിലകത്തുകഥ ശ്രീപത്മനാഭസ്വപാമിക്ഷേത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ളതാകുന്നു. പ്രസ്തുത ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങളിലും സ്ഥലപുരാണങ്ങളിലുംനിന്നു പലേ അംശങ്ങളിലും ഈ പാട്ടിലെ കഥയിൽ വ്യത്യാസം കാണുന്നു. കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ “ഭൂതപ്പിറവി” എന്നൊരു പേരു കൂടി ഈ പാട്ടിനുണ്ട്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റേയും അനേകം പ്രതികര ശേഖരിച്ച് ഒത്തുനോക്കി പകർത്തി എടുക്കുവാൻ പല കൊല്ലങ്ങളായി ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. നെടിയകാല ശ്രീമാൻ പൊടിയൻനാടാർ മുതലായ പുലമ്പന്മാരും ശ്രീമാൻ പി. അനന്തൻപിള്ള എം.എ. ശ്രീമാൻ സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ. മുതലായ സാഹിത്യനായകന്മാരും ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെ പലപ്രകാരത്തിൽ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. പല അദ്ധ്യാപക സംഘങ്ങളിലും ഈ പാട്ടുകളെ അധികരിച്ചു ഞാൻ ചെറു പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ട് അദ്ധ്യാപകസുഹൃത്തുക്കൾ പള്ളിയിൽ

ടത്തിൽ “വെൽഫെയറിനു” പഴയപാട്ടുകൾ പഠിപ്പിക്കണമെന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ഉത്തരവിന് ഇത്തരം പാട്ടുകൾ അത്യാവശ്യമാകയാൽ കഴിയുന്നതും വേഗം അച്ചടിപ്പിക്കണമെന്ന് ഉപദേശിച്ചതും, ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നെ തപരിപ്പിച്ച ഒരു വസ്തുതയാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഞാൻ ഭക്തിപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടർ എന്ന നിലയിൽ ഭാഷാപോഷണത്തിനായി നിരന്തരയത്നംചെയ്യുന്ന ന.എ.ദയരത്നം രാജശ്രീ എ. ഗോപാലമേനോൻ അവർകൾ എം. ഏ. ഇത്തരം പാട്ടുകളുടെ ശേഖരണത്തിനായി ഉത്തരവുമൂലം എന്നെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെറപ്പേഴ്സണൽ അസിസ്റ്റൻറ് രാജശ്രീ വേലുപ്പിള്ള അവർകൾ ബി. ഏ. ഈ പാട്ടുകൾ വായിച്ചുകേട്ട് ഒരുത്തമ ഭേശാഭിമാനിയുടേയും ഭാഷാഭിമാനിയുടേയും നിലയിൽ എന്നെ ഉപദേശിച്ചതും ഞാൻ സർവ്വദാ സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

മാത്രവുമല്ല തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറ് അച്ചടിക്കാവശ്യമുള്ള കടലാസ്സും, തിരുവിതാംകൂർ സർവകലാ

ശാല സഹായധനവും നൽകി എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഒരുത്തമ സാഹിത്യാഭിമാനി വിവിധ ഭാഷാപാരാമർശപാഠംഗത്ത്, പരജനോപകാരതല്പരൻ എന്നീ വിവിധ നിലകളിൽ പരിലസിക്കുന്ന രാജശ്രീ ശുരനാട്ടു പി.എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള അവർകൾ തന്റെ കൃത്യാന്തർബാഹുല്യങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ആദ്യമുതൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു ഉപദേശംകൊണ്ടും മറ്റും സഹായിക്കുകയും ഇപ്പോൾ അമൂല്യമായ ഒരുവതാരിക കൊണ്ട് ഈ കൃതിയെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹത്തോടുള്ള അകൈതവമായ അഭിനന്ദനം പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സമുചിതമായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തതന്നിട്ടുള്ള ശ്രീവിദ്യാസ് പ്രസ്സ് മാനേജർ ജി. കേശവപിള്ള അവർകളോടും മറ്റും പല വിധത്തിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നൽകിയും മറ്റും സഹായിച്ചിട്ടുള്ള സാഹിത്യാഭിമാനികളോടും ഉള്ള എന്റെ അകൈ

തവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും സമുദയലോകത്തിന്റെ സന്തോഷസമീകരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഈ ഒന്നിരപ്പാട്ടുകളെ കൈരളീയുടെ കാൽക്കൽ കാഴ്ചവച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കാഞ്ഞിരംകുളം]
1—10—119]

എന്നു്
പ്രകാശകൻ.

അന്താരീക

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരത്തിൽ, ഇരിക്കുന്ന ജനകീയഗാനങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി സാഹിത്യത്തിൽ അവയ്ക്കു സമർപ്പമായ സ്ഥാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകുഞ്ഞൻനാടാർ ചെയ്യുന്ന സ്തുത്യർഹമായ ഭാഷാസേവനത്തിന്റെ പ്രഥമഫലമാണു ചാമുണ്ഡികഥ എന്ന ഈ കൃതി. കേരളീയഗാനങ്ങളെ സാഹിത്യാൻവേഷികൾ എന്നും, സാഹിത്യേതരങ്ങൾ എന്നും വിഭാഗിച്ചു വ്യവഹരിച്ചു പോരുന്നുണ്ടല്ലോ. അതായത്, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽപ്പാട്ട്, വള്ളപ്പാട്ട് തുടങ്ങിയുള്ള അനേകം ഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യസമ്പത്തുകളായി ശോഭിക്കുന്നു. ഇവയുടെ പ്രാചീനമാതൃകയായി നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന കൃതി രാമചരിതം ആയിരിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മലയാളത്തിലേ സാഹിത്യഗാനമാതൃകകളിൽ അതാണല്ലോ കാലംകൊണ്ടു പ്രാഥമ്യം വഹിക്കുന്നത് തന്നെയെന്നു ഗ്രഹം. സാഹിത്യേതരവിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവയാണു ജനകീയഗാനങ്ങൾ എന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പാട്ടുകൾ ഇവയ്ക്കു സാഹിത്യബന്ധമോ സാഹിത്യഗുണ

മോ ഇല്ലെന്നുള്ളതുകൊണ്ടല്ല സാഹിത്യേതരങ്ങൾ . എന്നു കല്പിച്ചത് . പരമാർത്ഥം ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്കൃഷ്ടമായ അർത്ഥത്തിൽപ്പോലും കാവ്യരസം മികച്ചുനില്ക്കുന്ന ജനകീയഗാനങ്ങൾ ചുരുക്കമല്ല . എന്നാലും ഒരു കവിയുടെ പ്രത്യേക കൃതിയായി അറിയപ്പെടാതെയും, നാട്ടാരുടെ പൊതുസ്വത്തായി പ്രചരിച്ചും, റിദ്വാന്മാരെക്കാൾ പാമരന്മാരുടെ ആശയനയെ അർഹിച്ചും, സാമാന്യജനങ്ങളുടെ സംഗീതസാഹിത്യരസതൃപ്തിയെ ശമിപ്പിച്ചും, നിയമശൃംഖലയിൽനിന്നും കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഒഴിഞ്ഞും നിലകൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈയെ ക്ലിപ്താർത്ഥത്തിലുള്ള സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽനിന്നും ഒഴിച്ചു നിർത്തിയിട്ടുള്ളത് . ഈ ദൃഷ്ടിയെ അവലംബിച്ചായിരിക്കണം പൂർവ്വ ചരിത്രകാരന്മാർ ഭാഷാസാഹിത്യവിഷയകമായ പഠനത്തിൽ ഇവയ്ക്കു പ്രാമാണ്യം കല്പിക്കാതിരുന്നത് എന്നും കരുതണം . ഇങ്ങനെ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ഗാനങ്ങളെ പൂർവ്വപണ്ഡിതന്മാർ തിരസ്കരിച്ചിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതായി കല്പിക്കേണ്ട . വേണ്ടത്ര അവയെ പ്രമാണീകരിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമേ സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ . എന്നാൽ ഭാഷാസംബന്ധമായും സാഹിത്യസംബന്ധമായും അതുപോലെതന്നെ ചരിത്രവിഷയകമായും കേരളീയജീവിതസമ്പ്രദായജ്ഞാനസംബന്ധമായും ഈ ഗാനങ്ങൾ സാഹിത്യഗാനങ്ങളോടൊപ്പമോ, ഏതാനമംശത്തിൽ അവയിൽ കൂടുത

ലായിത്തന്നെയോ, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ പഠനത്തെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ദൃഷ്ടി അവലംബിച്ചാണു കേരളീയഗാനങ്ങളെ ഈയിടെ പഠിച്ചുവരുന്നത്. കേരളദേശത്തിന്റെ ഉത്തര ഭാഗങ്ങളിലുള്ള ജനകീയഗാനങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ സിദ്ധിച്ചിരുന്ന സാമാന്യ പ്രചാരം ഇത്തരം ഉള്ള ഇതര ഗാനസമ്പത്തുകളുടെ സംഭരണത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ നഷ്ടപ്രായങ്ങളായ പല പഴയ പാട്ടുകളും ഈയിടെ പുനരവതാരം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയുടെ സ്വഭാവസിദ്ധമായ മാധുര്യം, സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ, ഇന്നു പരക്കെ സമ്മതിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇത്രയും ഈ വിഷയത്തിൽ പുരോഗതി സാദ്ധ്യമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ള അനവധി ഗാനങ്ങൾ ഇതുവരെയും അപ്രകാശിതങ്ങളായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. അവയുടെ വ്യാപ്തിയും വൈവിധ്യവും ഓർത്തുകളഭാൻ ഈ സ്ഥിതി ഖേദകരമാണ്. കേരളത്തിന്റെ ഇതരദേശങ്ങളിലുള്ള ഗാനമാതൃകകളിൽനിന്നു പ്രത്യേകമായ പല ഭാവങ്ങളുമുള്ള തെക്കൻപാട്ടുകൾ വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പോലെ തന്നെ ചരിത്രകാരന്റെയും ഭാഷാഗവേഷകന്റെയും ബഹുമാനപൂർവ്വമായ സമ്മതിയെ അർഹിക്കുന്നതാണ്. ഈ ചിന്തകൾ ശ്രീമാൻ നാടാർ അവർക്കു

ളുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തിന്റെയും, ആ പരിശ്രമം അർഹിക്കുന്ന പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെയും അളവ് എത്രയെന്ന സ്പഷ്ടമാക്കുമല്ലോ. ഭാഷാവിഷയകമായി ഈ ഉദ്യമം സർവ്വമാ സ്തുത്യർഹമാണ് എന്നു നിശ്ചയമായി പറയാം. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വേണ്ട വിജയം കിട്ടുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസവും ഉണ്ട്.

ഇനി തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പറ്റി ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വിശേഷിച്ചു പറയാനുണ്ട്. വടക്കൻപാട്ടുകളെപ്പോലെ ഇതുവരെ ഇവയ്ക്കു പ്രചാരം കിട്ടാതെയിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നാലോചിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനു വിശേഷിച്ചു ചില കാര്യങ്ങൾ ഇല്ലാതെയില്ല. വടക്കൻ പാട്ടുകൾ മലയാളത്തിന്റെയും മലയാളികളുടെയും തനിമസ്വഭാവമാണ്. അവ അസങ്കല്പിതമായ മലയാളത്തിന്റെ സംഗീതപൂർണ്ണമായ സാഹിത്യനിധികളാണ് എന്നു പറയാമെന്നു തോന്നുന്നു. ഉത്തരകേരളത്തിൽ പിറന്നവർ ഈ ഗാനങ്ങൾ അവിടുത്തെ ജീവിതരീതിയുടെയും ഭാഷാ രീതിയുടെയും ആചാരസമ്പ്രദായങ്ങളുടെയും വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുടെയും മാനാവമാനബോധങ്ങളുടെയും തോതുകളെന്ന നിലയ്ക്കു കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള ആളുകൾക്കു കേരളീയത ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും അനുകരിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ശുദ്ധ രീതിയിൽ പ്രമോദിക്കുന്നതിനും കാരണങ്ങളായും പ്രചാരത്തെ അർഹിച്ചു.

ശ്രംഗാരമെന്നും വീരമെന്നും ഉള്ള അത്യന്തം ഹൃദയാവർ
ജ്ജകങ്ങളായ രണ്ടു രസപ്രധാനികളാണ് ആ പാട്ടുകളിൽ
മുന്തി നിൽക്കുന്നത്. തച്ചൊള്ളിൽത്തേനന്റെയും ആരോ
മൽ ചേവകരുടെയും വീരാപലാനങ്ങളും മറുചില പാട്ടു
കളിൽ സവിശേഷശോഭയോടെ പ്രകാശിക്കുന്ന ശ്രംഗാ
രമഹിമയും ഏതു കേരളീയന്റെ ഹൃദയത്തെയും ആകർ
ഷിക്കുന്നതിനും ചമൽക്കെറിക്കുന്നതിനും ശക്തങ്ങളുമാണ്.
ഈ നിലയ്ക്ക് അമ്പലം കിട്ടിയ ജനസമ്മതി സർവ്വമാ
ന്വായമാണ്. തെക്കൻപാട്ടുകൾ ഒരു അംശത്തിൽ നശ്വ
യമായും വടക്കൻപാട്ടുകളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.
ശുദ്ധകേരളഭാഷയല്ല ഇവയിൽ പ്രകാശിക്കുന്നത്.
രാമചരിതം പ്രാചീനമാതൃകാതപം വഹിക്കുന്ന ആദ്യമല
യാളും നമുക്കു സമ്മതമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം തെ
ക്കൻപാട്ടുകളിലേ തമിഴ് രൂപങ്ങളും തമിഴ് സദൃശങ്ങ
ളായ പ്രയോഗങ്ങളും എങ്ങനെ അപലപനീയങ്ങളാകും?
അവ അപലപനീയങ്ങളെന്നല്ല ഇവിടെ വിവക്ഷിക്ക
ുന്നത്. തമിഴ് നാടിനോടു ബഹുവിധമായ ബന്ധമുള്ള
ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലേ വ്യവഹാരഭാഷ ഇന്നും
തമിഴ് പ്രചാരമായും തമിഴ് രൂപാൻകരണമെന്നുണ്ടുള്ള
ദേശ്യപ്രയോഗബഹുലമായും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഈ
സ്ഥിതി ഈ പാട്ടുകൾക്കു വടക്കോട്ടു പ്രചാരം കിട്ടുന്ന
തിന് അല്പം ബാധകമായിരുന്നു എന്നു പറയണം.

വടക്കൻപാട്ടുകൾ സാമാന്യമായി മലയാളികൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. തെക്കൻപാട്ടുകളിൽ ഒന്നുതന്നെ ആ ഭാഷയിൽ സാധാരണമായ പരിചയമെങ്കിലും ഇല്ലാത്തവർക്കു പുണ്യമായി ആസ്വദിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതാണ് ഈ പാട്ടുകൾക്കു് അന്യഥാ സിദ്ധമാകേണ്ടിയിരുന്ന പ്രസിദ്ധിക്കു വിംശാതമായി നിന്ന ഒരു പ്രധാന സംഗതി. ഈ പാട്ടുകൾ പ്രത്യേകം ഉപകരണങ്ങളുടെ സാഹചര്യംകൊണ്ടു് പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിനു ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ ചിലർ അഭ്യസിച്ചുവന്നു. ആ ഉപകരണവിധാനങ്ങളും അതിൽ ഉള്ള പ്രയോഗപരിചയവും വടക്കോട്ടു് ഇല്ലാതെയും ഇരിക്കുന്നു. വില്പിതചാൻപാട്ടുകളുടെ സ്ഥിതിയാണു് ഇവിടെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നതു്. ഇതിൽ സാമത്രിയുള്ള പുലവന്മാർ ഈ തരത്തിലുള്ള സംഗീതപ്രയോഗം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു് ഉണ്ടാകുന്ന രസികത അത്യന്തം ആകർഷണീയമാണു്. എന്നാൽ വില്പിതപ്രയോഗത്തിനു ബഹുപരിചയവും സമ്പ്രദായപരിശീലനവും ആവശ്യമാണു്. ഇത്രയ്ക്കു പ്രധാനം അല്ലെങ്കിലും വേറൊരു കാര്യംകൂടി പറയാനുണ്ടു്. തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ വിഷയവും അതിന്റെ പ്രതിപാദനവും കേരളത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ വേണ്ടപോലെ അറിയപ്പെട്ടവയല്ല. അവ ജനകീയസംസ്കാരംകൊണ്ടു് ഉത്തരഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രചരി

ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള സ്ഥിതി മുൻകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഇങ്ങനെ പലപ്രകാരത്തിൽ ബുദ്ധന്റെ പ്രചാരാചീനതയ്ക്കു കാരണങ്ങൾ കല്പിക്കാവുന്നതാണ്; എന്നിരുന്നാലും, ഇന്നത്തേ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ കാരണങ്ങൾ ഒന്നും അവയുടെ അപ്രകാശിതസ്ഥിതിക്കു ന്യായമേതുള്ളായി ഗണിക്കാവുന്നതല്ല. കേരളചരിത്രത്തിലും കേരളഭാഷയിലും വ്യാപ്തമായ ജ്ഞാനം ആവശ്യമെന്നു കല്പിച്ചു അതിനു വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനും പ്രചരണത്തിനും ഗൗരവമായ ശ്രദ്ധയും ശ്രമവും നിശ്ചയമായി ആവശ്യമാണ്.

മറ്റു പലരെയുംപോലെ ഞാനും വടക്കൻപാട്ടുകൾ പഠിച്ചുകൊണ്ടാണു കേരളീയഗാനസാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു്. അവയുടെ ആകർഷണീയത എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ സാരവത്തായിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യം അഭ്യസിക്കുന്നവർ സംസ്കൃതമാതൃകയിൽ വാർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗംഭീര സാഹിത്യകൃതികളിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു വിരമിച്ചാൽ പോരാ എന്നും കേരളീയതയുടെ പ്രസ്ഫുരണംകൊണ്ടു വിശിഷ്ടമായ നാടോടിപ്പാട്ടുകളെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു അവയുടെ വിലകൂടെ അറിഞ്ഞു വയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും എന്നിക്കു വിശ്വാസമായി. ഗംഭീരമായ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളോടു് ഒരു

വെല്ലുവിളിയല്ല ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. നിശ്ചയമായും
 മററാമെപ്പോലെയും അവയോട് എനിക്കുള്ള ആദരവ്
 ഗാഢമാണെന്നും. എന്നാൽ കേരളീയഗാനങ്ങൾ സാ-
 ഹിത്യകൃതികളായി കേരളം, ഭാഷയുടെ ചില പ്രത്യേക
 സ്വത്തുകൾ എന്ന നിലയ്ക്കാണ് ബഹുമാനത്തെ അർഹി-
 ക്കുന്നത്. ഓരോ വാക്കുപോലും മനസ്സിൽ പഠിച്ചു
 തോടുകൂടി അവയിൽ എനിക്കുള്ള താല്പര്യം കൂടിവരി-
 കയും, അതിന്റെ ഫലമായി ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ ഉള്ള
 ജനകീയഗാനങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹം ഉണ്ടാ-
 കുകയും ചെയ്തു. ആ വിധത്തിലാണ് തെക്കൻപാട്ടുകൾ
 സംഭരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങിയത്. അതിൽ എന്റെ
 യത്നം പ്രധാനമായി പതിഞ്ഞതു സാഹിത്യത്തിലെന്ന
 വണ്ണം തിരുവിതാംകൂർ പരിത്രത്തിലും പ്രാധാന്യം അർ-
 ഹിക്കുന്ന ഇരട്ടിക്കുട്ടികളോടു സമ്പാദിക്കുന്നതിനാ-
 യിരുന്നു. ആ ശ്രമത്തിൽ പല താളിയോല മാതൃകകളും
 സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അവ പരിശോധിക്കുന്നതിനും അങ്ങ-
 നെ തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി പഠിക്കുന്ന
 തിനും ഇടവന്നു. ഗാനസംഭരണത്തിൽ നിരന്തരം സാ-
 ഹചെയ്യുന്ന ശ്രീമാൻ കൊച്ചുകുട്ടൻനാടാര്യമായി ആയി-
 ടയ്ക്കാണ് പരിചയിക്കാൻ ഇടവന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ
 അതുവരെ വ്യതിരിക്തമായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമ-
 ങ്ങൾ പിന്നീട് ഏതാണ്ട് ഒന്നുചേർന്ന് ഒരു ഗംഗാ,

യമുനാ സമേക്ഷനം പ്രാപിച്ചിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസരി
 ക്കുന്നത് എന്നു പറയാം. ശ്രീമാൻ നാടാർ അവർക
 ളിൽനിന്നു തെക്കൻപാട്ടുകളെപ്പറ്റി സ്ഥലവാസിയായ
 ഒരാൾക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന
 തിന് എനിക്കു സാധിച്ചു എന്നതിനു പുറമേ, ഇരവിക്ക
 ടിപ്പിള്ളപ്പാട്ടു സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും സൗകര്യമായി.
 ഇത്രയും പറഞ്ഞത് ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രീമാൻ നാടാർ
 എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ എത്രമാത്രം പ്രോ
 ത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നേരിട്ടുള്ള അറിവുകൊ
 ണ്ട് എനിക്കു പറയാൻ സാധിക്കും എന്നു കാണിക്കാൻ
 ആണ്.

തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഉള്ള
 പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പാട്ടുകളും യഥാവസരം പ്രകാശി
 പ്പിക്കാനാണ്. ശ്രീമാൻ നാടാരുടെ ഉദ്യമം. ചാമുണ്ഡി
 കഥ എന്ന പ്രസ്തുത കൃതി ആ ഗ്രന്ഥമാലയിൽ ആദ്യത്തേ
 താണ്. കേരളത്തിൽ സർവ്വപ്രചാരമുള്ള ചാമുണ്ഡി
 കഥ ദേശസംബന്ധമായ വൃത്യാസങ്ങളോടുകൂടി ഈ
 കൃതിയിൽ കാണുന്നു. ഇതിലെ ഇതിവൃത്തം പ്രത്യേ
 കമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവരിക്ക
 ന്നില്ല. ഈ പാട്ടിനു ഭദ്രകാളിപ്പാട്ടുമായിട്ടുള്ള താരതമ്യ
 പഠനം ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ ചെയ്യുന്നതു പ്രയോജനമാ
 യിരിക്കും. പാണ്ടിനാടിനെക്കൂടി സംബന്ധിക്കുന്ന പരാ

മർശങ്ങൾ ഇതിൽ കാണുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ വില്ലിപ്പാൻപാട്ടുകൾ പാണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായതെന്നാണ് അറിയുന്നത്. തിരുനെൽവേലിയിൽ മറവരുടെയും മറ്റും ഇടയിൽ യക്ഷി കഥകളായും മറ്റും വില്ലിപ്പാൻപാട്ടു പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ആ ദേശങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കാണുന്ന പാണ്ഡ്യദേശപദാമർശങ്ങളും ഈ കഥ ആ ദേശത്തുതന്നെ ഉണ്ടായതായിരിക്കാമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കരുതരുതോ എന്നും സംശയിക്കണം. എന്നാൽ ഈ പാട്ടിന്റെ കർത്താവായ പുലവൻ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിൽ പരിശുദ്ധയ്ക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തിന് അടുത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന ആളായിരുന്നതായി ഊഹിക്കാൻ പാട്ടിൽതന്നെ സൂചനയുണ്ട്.

നടോടിപ്പാട്ട് എന്ന് ആദ്യമേതന്നെ കല്പിച്ച ഈ കഥയ്ക്കു് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേകം കർതൃത്വം കല്പിച്ചതിനെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുകൂടി ഇവിടെ പറയാനുണ്ട്. ഈ പാട്ടുകൾ എല്ലാത്തന്നെ ഓരോ പുലവന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയവയാണെന്നു സംശയിക്കാനില്ല. എന്നാൽ ആഭിമാതൃകയായി അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഗാനനത്തുവിനെ ഓരോ പാട്ടുകാരും ഓരോ വിധത്തിൽ പരിഷ്കരിച്ചും

വിപുലപ്പെടുത്തിയും പാടാരുള്ള തുകകളെ ഗാനത്തിന്റെ ആദിസ്വരൂപവും ഇന്ന് ഉപലബ്ധമാകുന്ന സ്വരൂപങ്ങളും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ഓരോ പാട്ടിനു തന്നെ ഇന്ന് അനേകം ചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനു ഫലമുണ്ട് ഇതു തന്നെയാണ്. കഥയുടെ ഓരോ ഭാഗത്തെ തന്നെ ഭിന്നപ്രകാരത്തിലും ഭിന്നഭംഗിയിലും പ്രതിപാദിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഈ എല്ലാ പാട്ടുകളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഭേദഗതികളുടെ കർത്തൃത്വം ഈ പാട്ടുകൾ അന്നു പ്രയോഗിച്ച ആളുകളിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുതയാണ് ഇവയുടെ ജനകീയതാസ്വഭാവം സമ്പൂർണ്ണമാകുന്നത്.

ഈ പ്രകൃതത്തിൽ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ കാലഗണനയെ സംബന്ധിച്ച ചില വിവരങ്ങളുംകൂടെ പ്രദർശിപ്പിക്കാം. എണ്ണററിപ്പത്തിൽ ഉണ്ടായ മധുരനായിക്കന്റെ ആക്രമണത്തെ പരാമർശിച്ചുള്ള ഇരവിക്കട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരു തുടങ്ങിയുള്ള ചരിത്രപരമായ ഏതാനും പാട്ടുകൾ കാലഗണനയ്ക്കു വശംവദമാകുന്നു. മറ്റു ഗാനങ്ങൾ ഇന്നു ഇന്നു കാലത്തുണ്ടായി എന്നു ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി പറയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ആരാധനാസംബന്ധമായി പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പാട്ടുകളുടെ ഉല്പത്തി വളരെ പ്രാചീനകാലത്തേയ്ക്കു തള്ളാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഭാഷാസംബന്ധമായോ

പ്രയോഗസംബന്ധമായോ ഉള്ള തെളിവുകൾ കാലകല്പനയ്ക്കു സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഈ ഒരു പാട്ടുകളിലും കാണാവുന്നതല്ല. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ സാധാരണ വ്യവഹാരഭാഷ ഇന്നും ദ്രാവിഡഭാഷയുടെ മൂലസ്വരൂപത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഭാഷാചിന്തകന്മാരെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്ക് കാലകല്പന സർവ്വസ്വതന്ത്രമായ ഒരു ചിന്താപദ്ധതിയെ അനുസരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കും. അങ്ങിനെ ഒരു പദ്ധതി ഈ പാട്ടുകളുടെ വിഷയത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത് എളുപ്പവുമല്ല. അതുകൊണ്ടു സാമാന്യമായി പറയുമ്പോൾ തെക്കൻപാട്ടുകൾ കാലവിചാരണയെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതായി സമത്രികാം. എന്നാൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പല തെക്കൻപാട്ടുകളും രാമചരിതത്തിൽ നിന്നും അനതിവിദൂരമായ അനന്തരകാലത്തു ഉണ്ടായതായി വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രാമചരിതത്തിനുതന്നെയും മാതൃകാഭാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു പ്രചരിച്ചിരുന്ന പാട്ടുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായിതന്നെ വിശ്വസിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്ന് ഉപലബ്ധമാകുന്ന പാട്ടുകളിൽ ഏതെങ്കിലും അപ്രകാരമൊരു പ്രാചീനത അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

മലയാളത്തിലെ ആദിഗാന മാതൃകൾ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് ഈ പാട്ടുകൾ എല്ലാം പ്രത്യേകം പഠനവി

ഷയമാക്കേണ്ടതാണ്. ഇവയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന വൃത്തങ്ങളും ഈണങ്ങളും ഏതെല്ലാം എന്തും സാഹിത്യ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വൃത്തങ്ങളുമായി അവയുള്ള ബന്ധം എന്തെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. വണ്ണനാവിഷയത്തിലും കഥാകഥനത്തിലും മറ്റും ഈ പാട്ടുകൾ സാഹിത്യകൃതികളോടു് എന്തു താരതമ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പരിശോധിക്കണം. ഇവ ആയുസംസ്കാരത്തോടു് എന്തുമാത്രം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഏതേതംഗങ്ങളിൽ ഇവ സ്വതന്ത്ര്യങ്ങളാണെന്നും പരിഗണിക്കുന്നതും ഭാഷാവിഷയമായി പ്രയോജനകരമായിരിക്കും. ഈ പാട്ടുകളിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുമെങ്കിൽ ഇതുവരെ ഇരുളടഞ്ഞുകിടന്ന പല ഭാഗങ്ങളും പ്രകാശിക്കാൻ ഇടയാകുമെന്നു വിശ്വാസപൂർവ്വം പറയാം.

ഈ ഗാനങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു കാണണമെന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും ശ്രീമാൻ കൊച്ചു കൃഷ്ണൻനാടാരുടെ പ്രയോജനപൂർണ്ണമായ ശ്രമം അനുഗ്രഹപൂർവ്വമായിത്തീരട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും വിരമിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം } ശുരനാട്ടു്
25-9-1119 } പി. എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

ഇതിവൃത്തം

പാലാഴിമഥനത്തിൽ ദോഷസുരന്മാർക്കു തമ്മിൽ വിരോധമുണ്ടാവുകയാൽ അമരന്മാരെ അമർച്ചവരുത്തുന്നതിന്നു തക്ക ബലവീര്യപരാക്രമികളായ സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി രണ്ടു അസുരസ്രീകൾ തപസ്സുചെയ്തുകൂടി. തൽഫലമായി മഹാവിഷ്ണു പ്രത്യക്ഷനായി അവരുടെ ധർമ്മാനുസരണമുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിനു വരുന്നതുകി. അതനുസരിച്ചു രണ്ടുപേരും ഓരോ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുകയും അവർക്ക് ചണ്ഡനെന്നും, മുണ്ഡനെന്നും നാമകരണം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അവർ ദൈവമിന്നു വളന്നു അമിതബലവീര്യപരാക്രമികളായിത്തീർന്നു ദേവന്മാർ ചെയ്യുന്ന യാഗാദികർമ്മങ്ങളെല്ലാം വിമുക്തപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം നീലജരഃഘത്തിനുണ്ടായ ദുഃഖം അവർണ്ണനീയമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ ഒരു ദിവസം ത്രിമുർത്തികളുടെ സന്നിധിയിൽപോയി അമരന്മാർ സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. ഇവരുടെ സങ്കടത്താൽ കോപിച്ച ശിവന്റെ തൃക്കണ്ണിൽനിന്നും ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ “ചാമുണ്ഡി” ജാതയായി. അതുകൊണ്ടു ദേവന്മാർക്കു അതിയായ നന്ദോഷമുണ്ടാകുകയും, അവരെല്ലാം താണു

വീണ്ടു നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. സന്തോഷഭരിതയായി ചുമഞ്ഞ ചാമുണ്ഡി സ്വപിതാവിനോടു്, തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചതിനുള്ള കാരണമെന്തെന്ന് ചോദിച്ചു. ദേവന്മാരുടെ യാഗാദികർമ്മങ്ങൾ വിഷ്ണുപ്പെടുത്തിവരുന്ന ചണ്ഡമുണ്ഡന്മാരെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനാണു ജനിപ്പിച്ചതെന്ന് ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അവരുടെ സന്നിധിയിലേക്കു ദേവി അനന്തരരോടുകൂടി കോപാതിരേകത്തോടെ തൽക്ഷണം യാത്രയായി. അസുരന്മാരുടെ താമസസ്ഥലമായ വട്ടക്കോട്ടയ്ക്കടുത്തുചെന്നു ഓരോ അധിക്ഷേപവചനങ്ങൾ പറഞ്ഞു് സമരത്തിനു വിളിച്ചുതുടങ്ങി. ഇതു കേട്ടു് ക്ഷുഭിതരായിച്ചു മഞ്ഞ അസുരന്മാർ സമരസന്നദ്ധരായി. അതിഘോരമായ യുദ്ധം ഇരുകൂട്ടരും ചെയ്തു്. ഒടുവിൽ ചാമുണ്ഡി അസുരന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു.

ഇപ്രകാരം അസുരനിഗ്രഹം ചെയ്തു് ദേവന്മാരുടെ സങ്കടത്തിനുപരിഹാരം വരുത്തിയതിനുശേഷം, പിതൃസന്നിധിയിൽപോയി ദേവി വിവരം ഉണർത്തിച്ചു. തൽസമയം, സന്തോഷഭരിതനായിച്ചുമഞ്ഞ ശിവൻ അവരെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതിനു് മലനാട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കാനും ജനങ്ങൾ നൽകുന്ന ബലിപൂജാദികൾ സ്വീകരിച്ചു് നാട്ടിനെ രക്ഷിക്കാനുമുള്ള വരം നൽകി. അനന്തരം ദേവി കാഞ്ചീപുരത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. അവിടെനിന്നും ഇടവഴിമാറ്റം

വട്ടപ്പാളയം, ആടിച്ചപ്പുരം, കുറമംഗലം, ഉരുമ്പാറം
 വെട്ടപ്പുരം, ഉടവാറംവെട്ടപ്പുരം, ഉരുളന്നൂർവട്ടം, മഞ്ച
 പ്പത്തൂർ, ബാലികണ്ടനായ്പുരം, ചെട്ടിയാർപുരം, കണ്ണ
 നൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ
 എത്തി. അവിടെനിന്നും, മണിയകംകുറിച്ചി, ഉടവാറം
 വെട്ടപ്പുരം. ഏറനല്ലൂർ, മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന്
 അവിടെയുള്ള വിശേഷങ്ങളെല്ലാം വീക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചു
 മധുരയിലെത്തി. തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരത്തിൽ മധുരയ്ക്കു
 തുല്യം മറെറാങ്ങും ഒരു സ്ഥലമില്ലെന്നു കാണുകയാൽ
 വൈഗ ആററിലിറങ്ങി സ്നാനം ചെയ്തശേഷം, ഓരോ
 ക്ഷേത്രങ്ങളെ ഭരിച്ചു പ്രതിഷ്ഠാമുരത്തികളെ വന്ദിച്ചു
 തുടങ്ങി.

അനന്തരം, തങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ആ
 രാജ്യവാസികളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാളാ,
 മസൂരി, മുതലായ രോഗങ്ങളെ വ്യാപരിപ്പിച്ചു അവർ ജന
 ങ്ങളെ നിഗ്രഹിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ, ചെട്ടികൾ, കുറവർ,
 കൊളവർ, മറവർ മുതലായ ജാതിക്കാർ താമസിച്ചിരുന്ന
 ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇവർ പ്രവേശിച്ചു സ്രീകൾ, ഗർഭിണി
 കൾ, കുഞ്ഞുങ്ങൾ, കന്നുകാലികൾ മുതലായ സകല
 ഭേയും സംഹരിച്ചുതുടങ്ങി. ഏതൽപര്യന്തം നിരപദ്രവമാ
 യിരുന്ന മധുരയിൽ ഈ ദൃശ്യമുള്ള മരണം സംഭവിക്കുക

യാൽ ഭയഭരിതരായിച്ചമഞ്ഞ ജനങ്ങൾ രാജസന്നിധിയിൽ പോയി സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. തൽക്ഷണം, രാജകുലനയനസരിച്ചു കണിയാരെവരുത്തി പ്രശ്നം വയ്ക്കിപ്പിച്ചു. കണിയാർവെച്ച ആദ്യരാശിയിൽ തന്നെ അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള ദേവതമാരുടെ പേരുവിവരവുംമറ്റും ഉണർത്തിക്കുകയാൽ, അനന്തരകരണീയമെന്നാണെന്ന് രാജാവ് ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. മാനാമധുരയിലുള്ള മധുരമന്തിരനെക്കൊണ്ടുവന്ന് ഈ ദേവതമാരെ പിടിച്ചുകെട്ടിയ്ക്കാതെ നാട്ടിനു രക്ഷയുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി. “കോചക്കലമന്നൻ” അപ്രകാരം ചെയ്യിച്ചു. അതിൻപ്രകാരം ചാമുണ്ഡി, മാനാമധുരയിൽ മധുരമന്തിരന്റെ ഗൃഹത്തിലെ പരദേവതയായിത്തീർന്നു.

ഇതിന്റെ ഉപകഥയായിപ്പറയുന്ന മറ്റൊരു ഭാഗമാണ്, “മാരിയാടുംപെരുമാളി”യുടെ കഥ. പാണ്ടിനാട്ടിൽ ചാമുണ്ഡി പരദേവതയായിത്തീരുന്നതിനിടയായ വൃത്താന്തമാണ് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. വൈകയിലെ പടവീട്ടിൽ “കൊന്തലറിമല്ലൻ മണിവേന്തൻ” ചതുരംഗപ്പട്ടയോടുകൂടി രാജ്യഭാരം ചെയ്തുവരുന്നകാലത്തു, തെൻതെരുവും വടതെരുവുംവെച്ചു ദേവന്മാർ വസിക്കുകയായിരുന്നു. അതിൽ തെൻതെരുവ് അഭിവൃദ്ധിയാകുന്നതും വടതെരുവ് അല്പം കുറഞ്ഞതുമാണ്. തെൻതെരു

വിലെ താമസക്കാരനായ ചിതംപരരാവുത്തർക്ക് കുഞ്ഞുങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ വൈഗഭഗവതിയുടെ സന്നിധിയിൽ തപസ്സിരുന്ന്, പൈങ്കുനി (മീനം) മാസം 12-ാംനു വെള്ളിയാഴ്ച ഉത്രംനക്ഷത്രത്തിൽ ചതുർത്ഥി പക്ഷത്തിൽ ഒരു കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുകയും അതിന് മാരിയാടാപെരുമാൾ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു വിദ്യാഭ്യാസകാലമായപ്പോൾ ഗുണമാക്ഷരം, മലയാഴ്ച, തമിഴ്, തുളു, ആര്യം, കണ്ണാടകം മുതലായ ഭാഷകൾ പഠിപ്പിക്കുകയും ഏഴാംവയസ്സുമുതൽ ആയുധവിദ്യ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു വന്നു. അതു മുഴുവൻ സ്വായത്തമാക്കിയശേഷം, സ്വകുടുംബത്തൊഴിലായ അശ്വസവാരിയിൽ അഭിപ്രീതിയനായിത്തീർന്നു. മാരിയാടും പെരുമാളിന്റെ ഈദൃശമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായിച്ചമഞ്ഞ ചിതംപരരാവുത്തർ മകന്റെ പാടവം മറുജ്ജ്വലം ധരിപ്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു അക്കാലത്തു കീർത്തിമാനായിരുന്ന ഒരു പരദേശിയെ വരുത്തി മത്സരിപ്പിച്ചു. പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ തോൽപ്പിച്ചു പെരുമാൾ കൈയ്ക്ക് വീരശ്രംഖല വാങ്ങി.

ഈ സംഗതി ക്ഷണത്തിൽ കാട്ടുതീപ്പോലെ നാടെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. താമസംവിനാ മധുരധിപതിയായ കൊന്തലമറിമല്ലൻമണിവേന്തന്റെ ശ്രവണപുടങ്ങളിലും

പതിഞ്ഞു. തൽക്ഷണം ആളയച്ച് ചിതംപരരാവുത്ത
 രേയും മകനായ മാരിയാടുംപെരുമാളെയും വരുത്തുകയും
 പെരുമാളെ 12 രാവുത്തനാക്ക് മേലാവായി നിയമിക്കുകയുംചെയ്തു. വടതെരുവിൽ ഇദ്ദേഹം അതികീർത്തിയോടുകൂടി പല വിജയങ്ങളും കരസ്ഥമാക്കി താമസിക്കുകയാൽ, തെൻതെരുവുകാർ അസൂയാകലുഷിതരായിത്തീർന്നു. ഒരു ദിവസം ഇവരെല്ലാം ഒത്തുചേർന്ന് മാരിയാടുംപെരുമാളോടു് മത്സരിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ പയറുവിദ്യ കാണിക്കുന്നതിനു വാണമെന്നു ഓലയെഴുതി പെരുമാൾക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം കത്തിലെ വിവരം പാണ്ടിരൂജാവിനെ അറിയിച്ചു. 'രാജാവു' ഇതിന് അനുവദിക്കുകയും അപ്രകാരം ഓലയെഴുതി അയച്ച തമ്പുരാൻകുട്ടിരാവുത്തരെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയും ചെയ്തു. വാൾപിടിച്ചു കരം വെട്ടിവീഴ്ത്തുന്നതിനു് യത്നിച്ചാൽ അതിൽ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണെങ്കിൽ ജയിക്കുമെന്നു രാവുത്തരും നെഞ്ചിൽ കത്തിയാൽ അതേൽക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയാണെങ്കിൽ ജയിക്കുമെന്നു പെരുമാളും കരാറുചെയ്തയാൽ അതിൻപ്രകാരം രീയതിനിശ്ചയിച്ച് പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു.

നിശ്ചിതദിവസം, മറവർ, ചാണ്ടോർ, വടുവർ, തുലുക്കർ, ഇടച്ചർ, തെലുങ്കർ, പാണ്ട്യർ, തച്ചർ, ഓച്ചർ,

പട്ടാണികൾ, കുറവർ, ചലിപ്പർ, കൊങ്ങിണികൾ, ഇഴഴ്
വർ, നാശിയർ, കവിറേർ, കടമാടികൾ, മാരാർ, മുക്ക
വർ, നായമ്മാർ, വാണിയർ, വണ്ണാർ, പരദേശികൾ, കുര
വാണിയർ, ഒട്ടിയർ, പട്ടർ, കലാവാണിയർ, പരവർ,
തോൽവാണിയർ, ചീനർ, പണിക്കർ, മുതലായ ജാതി
ക്കാർ വന്നുകൂടി. ഇപ്രകാരം ജനനിബിഡമായിരിക്കുന്ന
സ്ഥലത്തു്, പാണ്ടിരാജാവും ഏഴുനെള്ളി ആസനസ്ഥ
നായി. അലകടൽ ഇളകിമറിയുംവിധമുള്ള ഇരുവരുടേ
യും ആയുധമുറകളെടു് കാണികളെല്ലാം ഭയവിഹ്വലരാ
യിത്തീർന്നു. ഇങ്ങനെ പോർചെയ്യുന്നതിന്നു്, മുൻനിശ്ചയ
പ്രകാരം തമ്പുരാൻകുട്ടിരാവുത്തർ മാരിയാട്ടംപെരുമാളു
ടെ കരത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വെട്ടി. തൽക്ഷണം അദ്ദേഹം
കടകംവെട്ടിമാറി രാവുത്തരുടെ നെഞ്ചിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി
കുത്തി. കത്തേറു രാവുത്തർ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു മുതിയ
ടത്തു. ഉടൻതന്നെതെൻ തെരുവുകാർ മുതിയടഞ്ഞ രാവു
ത്തരെയെടുത്തു് സ്വന്താട്ടിലേക്കു് കൊണ്ടുപോയി.

അനന്തരം മരിച്ച രാവുത്തരുടെ സഹോദരനായ
കൈലാശക്കുട്ടിരാവുത്തർ, തമ്മിൽ പോർചെയ്യുന്നതിന്നു്
അനുവാദം ലഭിക്കണമെന്നു് പാണ്ഡ്യരാജാവിനോടു് അ
പേക്ഷിച്ചു. ഈ കലാപത്തിന്നു വീണ്ടും അനുഭിച്ചാൽ ഫ
ലം മുൻപിലത്തേതായിരിക്കും എന്നു ധരിച്ച രാജാവു് അ

തിലേക്ക് അനുവാദം നൽകിയില്ല. ഈ നിശ്ചയമറിഞ്ഞ
തെൻതെരുവു നിവാസികൾ ഭൂഖവും വൈരാഗ്യവും
നിറഞ്ഞവരായി സ്വനാട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. മാരിയാടാ
പെരുമാളുടെ ഈ സാമത്വത്തിൽ കൊന്തലമറിമല്ലൻ
മണിമാർവന്നു അതിയായ സന്തോഷമുണ്ടാവുകയാൽ
അദ്ദേഹത്തെ അനപ്പറത്തു കയറി ജയഭേരി അടിപ്പി
ക്കുകയും, ഇറയലി മുതലായവ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുകയും
ചെയ്തു. വൈഗ ഭഗവതിയുടെ സന്നിധിയിൽപോയി
കുളിച്ചുതൊഴുതു രാജധാനിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ സ്വജാതി
ക്കാരെല്ലാം കൂടി അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവനന്ദം അർ
പ്പിച്ചു. ഇതിൽ തെൻതെരുവുകാർ, വിശിഷ്ട കൈലാശ
ക്കുട്ടിരാവുത്തർക്കുണ്ടായ അസൂയ വാചാമഗോചരമായി
രുന്നു. ജ്യേഷ്ഠനെ കൊന്നതിനാൽ രാജാവിനും രാജ്യവാ
സികൾക്കും അതിയായ സന്തോഷം ഉണ്ടെന്നു കാണുക
യാൽ രാവുത്തരുടെ അസൂയ പരിമുട്ടു വർദ്ധിച്ചു.
തൽഫലമായി പെരുമാളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം
രാവുത്തർ ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി.

ഒടുവിൽ ബാധയെവിട്ട് നിഗ്രഹിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച്, തൈലുങ്കുബ്രാഹ്മണന്റെ തെക്കിൽ ചെന്നിരുന്ന് ഗണപതി മുതലായവർക്കു പൂജയുചെയ്തു. മൂന്നപ്പുറം

കൊടുത്ത് * “പുല്ലിയെ” വാങ്ങിച്ചു. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ രാവുത്തർ ഈ പുല്ലിയെ തടുക്കുന്നതിനു മാനാമധുര മന്തിരന്റെ ഗൃഹത്തിൽചെന്ന് മൂന്നച്ചപണവും മൂന്നുകഴഞ്ചു പൊന്നും കൊടുത്ത് ചാമുണ്ഡിയെ വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയി സ്വരക്ഷയ്ക്കായി വട്ടത്തേരുവിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. ഏതിർകുറുപ്പിട്ട പുല്ലികളെയെല്ലാം ചാമുണ്ഡി തടുത്തുനിറുത്തി. അതുമുതൽ ചാമുണ്ഡി പാണ്ടിരാജ്യം രക്ഷിക്കുന്നതിന് അവിടെ സ്ഥിരവാസമായി.

* ഒരു ജാതി പിശാചു്.

ചാമുണ്ടധികഥ.

ആദ്യമായി കവി ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള തിരുമല, തൃപ്പൂപ്പ്, തിരുനന്തിക്കര. കൽക്കുളം, തിരുവിതാംകോട്, തൃപ്പൂന്നിയോട്, നട്ടാലം മുതലായ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളെ വർണ്ണിച്ചതിനുശേഷം പരശുവക്കലിനെ പ്രത്യേകമെടുത്തു പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്നും കവിയുടെ സ്വദേശം അതായിരിക്കാമെന്നു ധരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ പരശുവയ്ക്കൽ നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലുള്ളതാകുന്നു.

I ഒന്നിലേ നിന്ന് ശിവശക്തി ഉരുവാനതും
ഒക്കവേ മുമ്മുത്തികുളാകിനാർ
കുന്നാകവേ തിരുവമ്പലത്തിലീശനാർ
കൂടവേ അഞ്ചുരൂപമതാകിനാർ
തെന്നൽപോലെപ്പത്തിനാങ്കന്തരായിരം
ശ്രീപത്മനാഭനാകി നിൻറതേ
മന്നുളാടുംപരംമ പൊരുളതാന മുത്തികൾ
മണ്ഡലമതെങ്കുന്നിറൈത്തേ

നിറചെൽവമായ് നിൻറ പൊന്നമ്പലത്തിലേ

ഗുത്തമാടും കറയ്ക്കണ്ടരെ

കുറവെന്നിയേ തമ്മും നിനവോടിയുപ്പവർകൾ

കുറമറയിപ്പുവിയിൽവാഴ്വരാം

അറിയാമലേ തപം ചെയ്യാത മനുതർകളും

അപ്പുവിയിൽ വല്ലാതെ വാഴ്വരാം

തിരമാന മനുതർകൾക്കു പാപങ്കൾ തീരവേ

ശിവമുത്തിപൂമിയിലെഴുത്തതേ

തേശത്തിൽ മുൻപനാം തിരുമലയിൽ മഹാതേവർ

ശിവപാതം തൊഴുവൻ നാരായണാ

നേശത്തൊടുവാഴും തിരുമലയിൽത്തമ്പുരാൻ

നെയ്യാരവേ തൊഴുതീടിനേൻ

10

ഓശക്കിയുപ്പതാന നന്തിചേരും തുപ്പരപ്പിൽ ഒന്നാന

തിരുവടിവണങ്കുവോം

മാശത്തുടനെ തിരുനന്തിക്കരമേവുന്ന മഹാതേവർ

ശിവപാദം പോറുവേൻ

പോറുവേൻ തിപ്പിലാങ്കടിയിൽ മഹാതേവരുടെ

പൊൽപ്പാതമെപ്പൊഴുതുമാരവേ

നീറൈറങ്ങിത്തൂ അടികമ്പിട്ടു വാഴുന്ന

നൈറവന്നിപ്പാകത്തിലീശരേ

ആററവേ കൽക്കുളത്തിൽ കരയ്ക്കണ്ടതട

അടിയിണ കൈതൊഴുവേനെന്നോരമോ

കൂറെറ ഉതിത്തുവാഴും തിരുക്കമ്പത്തെകോമാനടി

കൂടവേ കുമ്പിടുവെനെപ്പൊഴും

അടിയൻ തൊഴും തിരുവിടക്കോട്ടു വാഴ്ത്തിരുന്ന

ഹൈന്ദവർവാഴും ശിവശങ്കരേ

നെടുമാനടിയിലേ തോന്നും തിരുവിതാംകോട്ടു

നാതനെൻറ മെപ്പൊഴുതുമുന്നിയേ.

തിടമോടുവാഴും തുപ്പുന്നികോട്ടീശരേ

ചെപ്പമാകക്കുന്ദിടുകനെഞ്ചമേ

വടിവാനതൊരു തിരു നട്ടാലുംമേവുന്ന മണിവണ്ണരെ

തൊഴുതുവാഴുക

20

വാഴുന്നഭൂമിയിൽ പ്രതിഷ്ഠചെയ്തതും

വടിവോടു പരശുരാമനെ

ആഴാചമുത്തിരത്തിൽ വാങ്കിത്തപൂമിയിൽ ആണ്ടതും

പരശുരാമനെ

താഴാമിൽ വില്ലുടെ പരശുവയ്ത്താണ്ടതും

തനവിലം കെട്ടുള്ളമഴിന്തതേ

അയ്മാനിയം ബലവീരിയം പോനപിൻപു

അരശർതാഴെവെത്തരുമൊരായുതം

തകമോട്ട രാമൻ പുറത്തും അവനല്ലോ
 തൻബലം കേട്ടുള്ളഴിഞ്ഞതും
 ചികമാന പിരുത്തോശൈ കേട്ടുചെറുത്തനാൾ
 ചികയേറിവരങ്കളേയും വാങ്കിനാർ
 അംശമാലിയിൻ ബലവീരിയം പോനതും
 അരശുവാൻ വൈപ്പതുചൊരായുതം
 പുകിയതാന വേൽ പരശു വൈത്തത്തോരുതേശങ്കൾ
 പുകൾപെരിയതെൻപെരിയഉത്തരതേ
 അരിയ പുകഴാനലവൻ തുകമലടിയിണകൾ
 അൻപോട്ട തൊഴുവേണന്നേരവും
 വരിക ഉടുനെപ്പോഴും എൻമനം തെളിയവേ വാഴും
 ഇവിടെ ഒരുവരം തന്തരുളുവായ് 30
 കരുതലറകൾ ചികമാന അമ്മതമ്പുരാട്ടിയാരെ
 കൈതൊഴുവാൻ എൻമനമിതാരവേ
 താരമാത ആതികേശവന്നെനസുരനെ ചലിയാമലേ
 ചെന്നുകൊന്നടൻ
 വീര്യമടന്നെന്നാളും അറിയവെ അവിടത്തിൽ
 വിരവോട്ട പള്ളികൊണ്ടരുളമാം
 നാരായണാതികേശവപ്പെരുമാളെ നാടിയേ
 എപ്പൊഴും നിന്നെത്തേ

ആരവേ കമ്പിട്ടവാഴുവേൻ ഉൻപാതം അടിയോന്നതവി
തരവേണമേ

വേണമേ ഉൻപാതം ചെന്നനന്താപുരിയിൽ
മേവുന്ന ശ്രീപത്മനാഭനേ

വാണതൊരു പാണ്ടവർക്കുതവിചെയ്ത കതകൾ പോലെ
വന്മയായ് തീരുമനസിലുന്നിയേ

പേണി അടിയോർക്കിടർ വാരാമലേകാത്തു പിൻതുണ
കൾ ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നരവു

ആണയേ ചെങ്കമലനായകം അടിയോനെ ആണ്ടു-
കൊണ്ടെപ്പൊഴുതും അഞ്ചൊല്ല

അഞ്ചൽവമാകവേ ചിമിന്തിരാപുരിതാണും

അമ്മനൽക്കുമരിയിൽ പകവതി 40

നഞ്ചെ അമൃതാലുണ്ട കേരളാ താതനേ നാടിയേ
വടക്കുവഴി ചൊല്ലിയേ

കൊഞ്ചുംകിളിയേഴുവാഴും മലയിൽ പകവതിയും
കൂടവേ വാഴ് വച്ചുതോട്ടത്തിലമ്മയും

തഞ്ചമാക ഏകമൊളെ ഏല്ലോരും ഒരുപോലെ

പരതമായ് കാത്തരുളവേണമേ. 43

ഈ ഭാഗത്തു കവി ത്രിമുർത്തികളെയും സരസ്വതി
പാർവ്വതി മുതലായവരെയും ഗുരുവിനെയും വന്ദിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നും വേലായുധൻ എന്ന ആളായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവെന്നു വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

II A അരികരിനാരായണരോ ശരണം

1 അലക ഉള്ളാടിന തായേ! ശരണം

തിരുപുരമെരിചെയ്തു ശിവനേ! ശരണം

2 ചെപ്പിണ മുല ഉമയാളെ! ശരണം

കരിമുഖവാഗണപതിയേ! ശരണം

കാരൊളികവിനായകിയേ! ശരണം

3 വിരികമലത്തുറ വാഴ്വേ! ശരണം

വേലായുതനെൻ കരുവേ! ശരണം

B ചൊല്ലിപ്പാടിന വായ്ക്കൊരു പൊൻമലർ

മൂണ്ടിപ്പാടിന കൈയ്ക്കൊരു കിന്നരിയായ് 10

അല്ലൽ തീത്തുടൻ ആഴിയിൽ പാഴുന്ന

ആദിപത്മനാഭ സുപാമിയേ! ശരണം

നീറണിയുംമേനി ഉമയവക്ട

നേരുപാതിയും പകത്തുടനേ

1 പിശുപ്

2 ഭംഗിയുള്ള

3 വികസിച്ച് താമരയിൽ വസിക്കുന്ന ലക്ഷ്മീദേവി

4 കൂറ കൊടുത്ത നായകമേ

കുലംചേരും ഉമയവർ താനിട്കെ

വേറെ ഒരുത്തിയെ പടയിൽചെയ്തു

മേവിളിത്തതും വെളിവതാച്ചേ

5 ഏരന്തേറിനശങ്കരരേ

ഇളയ പിറവൈത്തോരൊളിവതിനാൽ

20

നകരിവാഴ്കരി ഉമയവർക്ക്

നാ 6 ലെട്ടറം ചെയ്തു നന്മയിനാൽ

വാരി വിഷമുണ്ട കാലം തന്നിൽ

വന്ത 7 തുയരവും മീണ്ടതല്ലോ

ചിരായ് വിഷത്തേയും മിടറിയിൽവെത്ത

ശിവനേ! തിരുമനം തെളിയവേണം

നീരും പാശിയും പോലിൽത്തോം

നലമായ് പിറന്നടിയൻ ശരണംപുക്കു

പുക്കുമലരടി ശരണംപുക്കു

പൊരുത്തുപടി നമ്മെ കാത്തരുറായ്

30

4 ഭാഗം

5 മാട്ട് (കുള)

6 ധർമ്മശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള 32 ധർമ്മം

7 ഭുവം

8 ഭംഗിയോകംവിധം

C ദിക്കു ജയിക്കവേ പുതുമ മികും
 ചിറന്ത നാണുവനാർ ദേവിയോടു
 മൈയുണ്ണാളുമയാൾ പാദംപണിത്തു
 മലരടിയനന്തിനം പോററിടുവേനേ
 ഒക്കവെ മാതൃക്കുളുവരൈത്താൻ
 ഉറു തൊഴുതേത്തി അടിപണിത്തു
 പണിത്തു പരനേയും മാലയനേയും
 പരമീശ്വരിയേയും പകുവതിയേയും
 വണക്കും പത്തിരമ്മ കാളിയോടെ
 മലപോൽ ചാമുണ്ഡികതചൊൽവേൻനാൻ 40
 ഇണക്കും ശിവശക്തി ഏൻപന്തെല്ലാം
 ഈശർ തിരുമേനി പിരിവിൽ നിൻറ
 കലഞ്ചേരിരുപേർകൾ പലവിതയായ്
 ഏടുത്താർ ശിവനും ശിവനുമന്നേ

അരിയുടയാ തിരുമരുകാ!
 അമ്മളുമയാളും പെറെറടുത്തു
 തിരിപുരമെരിചെയ്തു അരനാരുട
 തിറമുടയ പുതൽവനാരേ
 കരിമുഖവാ! അങ്കരനേ!
 കളിത്താടുമെന്തൻ ചിന്തയിലേ

വിരവാടുചാമുണ്ഡി അമ്മകത്തെ
 വീഴുമുറുപ്പാട വാരമരുവായ്
 ആലകാലാ വിഷത്തെ ഉണ്ടോൻ
 അമ്പലത്തുളളാടും അരനാൻ

കോലമായ്, നല്ല അടവിയിലേ
 കൊഞ്ചി ഉമയാളും പിടിവടിവായ്
 ചീലമുടനെ നിൻറ കളിത്തിടവേ
 തെളിത്തുതിത്തോരു കല്പകമേ
 മൂലമാന മുതൽ വേതിയോനേ
 നീലമുകിൽ വേതിയോനേ

60

നിമിഷമുടൻ കത്തെക്കുവത്തുക
 മുത്തമിഴ് കത്തെക്കു വത്തുക
 ചെന്തില്ലുരുമുഖ പെരുമാളേ!
 ചെൽവക്കരമകൾ മണവാളാ!
 വന്തടിയോനെന്നെ കമ്പിട്ടുവേൻ
 വാര പിന്നെകളെല്ലാം ഒഴിത്തരുൾക
 എന്തൻ കവലയെ തീർപ്പതുകും
 എടുത്ത കഥ നൻറായ് തീർപ്പതുകും
 ചിന്തതന്നിലെ എപ്പൊഴുതും
 തെളിത്തുവിളയാടവേണം

70

1 ആരണത്തിന്നകപ്പെരുളേ!
 അന്നവിരിഞ്ചനം തിരുമാലും
 പൂരണമായ് ഇരുന്തവർക്കു്
 പൊൻകൊടിയേ എന്തൻ വാണിമാതേ!
 ചീർണാംകഴൽ സരസ്വതിയേ!
 ചിന്തതന്നിൽ വന്തപ്പെഴുതും
 നീരിണങ്കിയേ എപ്പൊഴുതും
 നിന്നൊന്ന കതകു വന്തജ്ജ്വലകവേണം
 സജ്ജനങ്ങളും ഗുരുവരനും
 തന്തിമുഖത്തോറും കവിമാത്രം
 ഇച്ചയുടൻ മുനിവരൻമാരും
 ഏന്തിഴയാളമ്മ ഉമതിരുവും
 പച്ചമുക്തിവണ്ണരിളയോരും
 പങ്കജം കരത്തുളേളാരും വിഷ്ണുവോരും
 ഇച്ചയുടൻ മറുളേളാരും
 കൈമലരടി ശരണം പണിന്തേൻ
 കണ്ടമതിൽ വിഷം തരിത്തോൻ
 2 കങ്കാള വൈരവർ താൻ

80

 1 വേദം

2 ഏലീമ്പണിഞ്ഞ ശിവൻ

ചണ്ടൻ മുണ്ടനെവതൈപ്പതുകു
ശക്തിയാലേ ഒരു പുത്തിരിയാരും

90

മണ്ടിയെരിവിഴിതനിൽപ്പിറത്തു
മാനുഷിക്ക് ഉതവിയാക

കൊണ്ടചാമുണ്ഡി അമ്മകുതൈ
കേൾവിയുടൻ പാട വരമരുചായ്,
പാടുകിറേൻ നാൻ നിന്നെന്തതെല്ലാം
പണ്ട ചാമുണ്ഡിഅമ്മകുതൈ
മൂടും പിറപ്പും താനയറിയാമൽ
മുന്തലാറിയാതെ ഏടുകുതൈ

മറൊരാളുപം

D അരിതിരുക്കാ മാൻമരുക്കാ
അമ്മ ഉമയാളും തിരുവുള്ളമായ്
തിരിപുരമെരിചെയ്ത അരനാരേ!
തിരമുടയ ഉതവിനിരേ ,

കരിമുകവാ അയ്ക്കരനേ
കളിത്താടമെന്തൻ ചിന്തയിലേ
വീരവിനുടനമ്മ ചാമുണ്ഡികുതൈ
ഇതമുറുപ്പാട വരമരുചാകാ

8

*

*

*

*

നാടി അറിവോർക്കൾ അനൈപേയം
 നല്ലതെന്നു കൊഞ്ചൽ കൊള്ളവേണം
 കൂടിയ ചാമുണ്ഡിഅമ്മയുമോ
 കുറുമുള്ളതെല്ലാം പൊരുത്തരുൾവായ്
 പൊന്നും പവിഴവും കലന്തതുപോൽ
 പുകന്തിരുന്തോർ കളരിയിലേ
 വൻ വിതങ്കളൊൻറും അറിയാതെ
 വന്നവില്ലിൽ പാട അരുൾതരുവായ്
 എൻ പരശുവാഴും ഈശ്വരനേ
 തെളിവായ് ഇടതേർ കതകളെല്ലാം
 ഇൻപമുടൻ താങ്കൾ പാടുവതും
 എല്ലാവരും ഉന്നിക്കേട്ടരുൾകാ

100

110

കുറുകൾക്കുഴലാൾ 3 അഴകുതീരേൻ
 4 കതിർത്ത, ചാമുണ്ഡിഅമ്മകുതൈ
 നൽ ത്തമിഴിനാലേ പാടുവതും
 നലമാക ഉന്നിക്കേട്ടരുൾവായ്
 ചരുകതയിൽ പിഴയെ യുണ്ടാനാൽ
 ചലിയാമലേ തിരുത്തിടുകാ

3 സന്ദേശം പുത്തികരിച്ചു

4 ശോഭയേറിയ

മാറി ഇരുത്തപേർ അനപേരും
 മനംവെട്ടു ഉന്നികേട്ടരുൾകാ
 അറിവുടയ തേവതൻമാർ
 അടങ്കലമായ് മനംമകിഴ

120

വേതിയർപോൽ അടിയേർകൾ
 വില്ലിലുകൾ കത്തെ പാടുറതും
 നെറിഅറിയാമിൽ പിഴയെത്തിടിലും
 നീതിയോടെ നീകൾ പൊരുത്തരുൾകാ
 ചിരിയോങ്കൾ പിഴയെത്തിടിലും
 തിരുമനസ്സിലെ കൊള്ളൊന്നൊതെ
 ചീരറിയേൻ ചിങ്കൈയറിയേൻ
 ചിറന്തവില്ലിൽ പാടും വങ്കൈയറിയേൻ
 ചാമുണ്ഡിഅമ്മ കതയറിയേൻ
 പുരണമായ് ഇക്കതയെ

130

പൊരുത്തും പാടി വില്ലിൽ പാടവയ്ക്ക
 ഏവി പാടുകൾക്കു അരുൾപുരിയ
 5 ഏരിണങ്കും പുകഴ്വിളങ്കും
 എന്തൻ കരുനാതൻ വാഴ്ക, വാഴ്ക

മറുമുളള കുരുവിൻപാതം
 മലരടി എൻ തലമേൽക്കൊണ്ടേൻ
 കുരുപാതം എപ്പൊഴുതും
 കുറയാമൽ നിന്നെന്തിരുപ്പേൻ
 പൊരി പൂവായിലെ വണകിടുവേൻ
 ചൊല്ലുകതക്കല്ലാം ഉതവവേണം
 പരിതാവത്തെ തീർപ്പതുകേം
 ചൈതൽ ചാമുണ്ഡി അമ്മയുമോ
 കുരുതി അടിയോർക്കൾ പാടുകക്ക
 കുരുണയുടെ വന്തു ഉതവുവായേ
 വീരൻ വിടുമാടു തമ്പുരാനും
 വരംപെററനല്ല തേവതമാരും
 ആകെ ഒന്നുപോലെ ആയിരക്കോടി
 ആണ്ടദേവതന്മാർ പുകഴ്ചേര
 ചേര അടിയോക്കൾക്കിടർതീർത്തു
 ചെപ്പമാക ഉള്ളം വിളങ്കുവായേ
 താകമാകകൊണ്ടേൻ ഗുരുവരനേ
 തായെൻറൊപ്പൊഴുതും നിന്നെന്തിരുപ്പേൻ
 ചാമുണ്ഡിഅമ്മ പിറപ്പതെല്ലാം
 ചരമപ്പെടിയോഅരിയെണ്ണാതു

140

150

മേവീതുരുക്കുവേ ഇപ്പടിയേ
 വെററിയൊടുവണ് തരിശനത്തിൽ
 ഏകപ്പാടുകക്ക അരുപുരിയായ്
 എടുത്ത കത നൻറായ് നടത്തുകക്ക
 ചിന്തതന്നിലരുപ്പടിയേ
 തെളിവായ് കതകൾ വിളക്കുവർയേ

160

അടുത്തു തന്റെ കവിതകൾ ഗണപതി മുതലായ
 വർ സഹായിക്കണമെന്നും അവർക്കു പലവിധ പലഹാ
 രങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തിവരുത്താമെന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.
 ഇതിൽ കവികുമാരനായിരുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

III A അത്തിവേഷമുതിർത്തതോൽതനിൽ

അത്തലുറു പുണർ്ിട

അറക നരമലരിറകൊടരപണി

അറ ചെറു പറ പുതൽവനേ

പത്തിയുറു കരത്തിലേന്തിന

ഭംഗിചേന്നുള്ള മാനുഷ

പതറ കടുതുടി ചിതറ കവടണി

പതയ നൊടു കട പുതൽവനേ

ഉത്തമക്കരി മത്തവേഷമു

കത്തൊനൈസ്തരി ചെയ്തിട

ഉതക ചെറുപയറിറങ്ങുവരുക
 ഉലകിൽ വിരവാട്ടു തരുവനാൻ
 എത്തിശപ്പുകഴ് വീശുമത്തിക
 ഏക ചാമുണ്ഡി അമ്മതാൻ
 ഇതമൊടവർ പുകഴ് ഉലകിലറിയവെ
 എതിർവന്നൊരു വിനയകലുമാം
 ആറമുകവു മീരാറു കരവു
 മങ്ങേറി മയിലൊരു വേലുമായ്
 അലറി ഉഴറിട്ടാ ഇടിചെരിടർവള്ളി
 അണഞ്ഞമുരുകനാർ തമയനേ!
 ചേലിലലകിരി കാലികവടണി
 ഞ്ഞെറിവരും ഏലിവാഹനാ!
 ചെവികൾ തന്മിഴി ചെറുകമിഴികരം
 അഴകുതന്നിമദ മൊഴുകവേ
 ഏറിയടിയനു നാവിലിതർകൊരവാനു
 ഇടുകൾതീരും നേരവും
 ഇനിമയൊടു കനി പഴമൊടയവൽ
 ഇലയിലഴുകൊടു തരുവനാൻ
 അഴകൊടതിചന മഴകു ചാമുണ്ഡി
 അമ്മതാൻ കരു പാടുവാൻ

ഇഷ്ടമൊടണി, വട്ടവാർമുല,
 മൊട്ടിലെ പണിയിട്ടുടൻ
 ഇതമൊഴുകിയ തിലക മൊട്ടുകുറി
 ഇമയവർക്കുതാരമായ്

തൊട്ടു തൊട്ടുകുറി പട്ടുപണിയണി
 തൊട്ടു വരുവതിനഴകുതാൻ
 തോകവാഴ് കരോടേക വാഴ് വിന്നെ
 ആകുന്നിന്നൊരുയോഗിയേ

വട്ടമുനമതിലട്ടിമതകരി

കൃഷ്ണവടിവുകൾഴകുതാൻ

20

വടിവൊടുമയവര പിടിതൻവടി
 വായടവിതൻ നട്ടമരുകവേ

വെട്ടവേതുതി ചെയ്തു പുതൽ

വനാ രെട്ടുദിക്കിലുമറിയവേ

വേഷമുകവന്നെന്നേഷയടിയനും

വീരപിൽ കരു പലതരുളമാം

ആരജഡയിടയണിയും പരന്നട

ആലവരിവിഷം തലയിലേ

ഇതമൊട്ടു ജഡയിൽ വാരി,

മതി തരമൊടണിയും, പരൻ

ഇനിയു പുതൽവനും വലിയകടവയ-

രടയമതകരി മുഖവനേ!

താരിലുമയപേർ പണിയണി

വാരിമുലയണി മാർവിലേ

സുകല മറിവൊടു തിരമുടയവാൻ

തുണച്ചിരി മുരുകനേ

കോരി വലതുകൈയാലെ നെയ്യിൽ

നാരിമാർ ചുട്ടുമ്പുവും

കരുമ്പു ചെറുകുളി താനിത്തത്തുടൻ

കനി കനികയൊടു പുതൽ ഗണപതി

30

വീര്യമോടിടി വാളുപോലുട

വാളെടുത്തു ചാമുണ്ഡി അമ്മയും

വീരവിലസുരനെ വതച്ചെയ്ത കത

വിളങ്ങയരുൾ ഗണനായകാ!

ഉള്ളിലുൾക്കുനിവോടുടൻ

പരമീശനും മലമാതുമായ്

ഉരുകി മനമലിഞ്ഞുടനെ കൈലയിൽ

ഉയൻ തിരുവരുൾ ചെയ്തിട

മെള്ളവേ കരിമുകുവനും

കടവയറു തുള്ളിനടന്നുടൻ

വള്ളിതൻ മണവാളനും

വടിവേലൊടങ്ങുന്നള്ളിയേ

ചടുതിയോടുടൻ അരനടുതിരു

മുമ്പിലങ്ങുന്നള്ളിനേ

പേരുംവണങ്ങി അവരൊട-

നൂരചെയ്തിടപ്പരമീശനും

മെള്ളവേ കുരിമുകുവനും

കുടവയറനും നടകൊണ്ടുടൻ

വിരവിലെഴുന്നള്ളിയുടനെയിട്ടു

വിലത്തിൽ നലമൊടുത്തൊഴുതാരാം

40

വിരവിൽ നടന്നുവന്നുടനെ കൈലയിൽ

അവനു പഴമിതായെന്നരുളുമാം

വെള്ളിമാമലയിൽ വിരവാടു വരുന്ന

വർക്കിത നൽക്ക നീ

വിരവിൽ നടന്നുടനെ വിലമുടൻ

അവനു പഴമിതന്നരുളവേ

ഉഴുകാലവുമൊന്നുപോലെ

വാഹനം കനിവോടുടൻ

ഉറുതിയോടു തിരുവരുളും ജനങ്ങൾ

ഉഴുറിയങ്ങുന്നള്ളിയേ

താഴെ ഓടി നടന്നുടൻ കൈലായ
മൊക്കെ വലത്തുമായ്

തനിമയൊടു നടന്നുഴറി മുരുകനും
മണ്ടിവരുമതിനിടയിലേ

വേഷമുഖമതിന്നേഷണമ-

നിരുന്നീടുമീവലത്തു വന്നുടൻ
വിളങ്ങും കൈലയിലിതുവെ ശരണെന്ന
വിരന്നു കരിമുക്തനരുളമാം

കോഴിതൻ കൊടിയോന്നും ഓടി
നടന്നു വന്നൊരുനോമേ

50

കുമാരനരികുമൊടുക്കെ മതകരി
കുവട്ടു തരുക്കുന്നരവെല്ലാർ

നേതർ പുകൾകൊണ്ടു മങ്കയും
ഈശനും കനിവോടുടൻ

ഇരുന്നസഭയിൽ നിന്നിളകി

ഇരുപേരും ഇനിയരുതെന്നു വിലക്കിനാർ
അണ്ടരും വിറകൊണ്ടു വന്നിടയിൽ

പുകുന്നത താരമായ്

അരിയതിരു മിരുപേരെയും

അഴകിതെന്നറിഞ്ഞരുൾ ചെയ്യവേ

കൊണ്ടുപോതരികത്തെ ഉള്ളി-

ലടക്കം ആനമുകത്തോന്നം

കുമാരനടിയിണ തൊഴുതൊന്നടിമലർ

കുരുവിഴുന്നടി പണിയവെ

തന്നവിഴ്ക്കൊരു കൊമ്പുവാരിനം

ഉററഴത്തിൻ ഇതമെന്നേ

സാരസമൊടു തെളിഞ്ഞിരുന്ന

കരിമുകവൻഅടിയനിടർ കളഞ്ഞരുളമാം 59

വിരുത്തം.

V ഇടർ കളഞ്ഞരുളുവാനായ് ഈശ്വരൻ കനൽ
 കണ്ണീർ
 ഇരുന്നടൻ പൂമിഷ രക്ഷയായ് ജനിച്ച തായേ!
 പട പൊരുതസുരമാരെ പകയരുത്തുടനേ കൊന്നു
 പട്ടമാം പേരുംകൊണ്ടു പഴുതറവരങ്ങുപററി
 വടിയൊടു ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ മാരായ അസുരരെവെല്ലാൻ
 വരംപററി കൈലാശത്തിൽ വിടുമാട്ടുതമ്പുരാനും
 കരുതി നല്ല തേവതന്മാർ അയിരുകോടിയോടും
 ഓടിവന്നിടങ്ങളിൽ 1 ഉവന്നടിയോർകളിട്ട
 ഒപ്പില്ലാക്കനി വകയും അരിമലരും മറുമുളളും
 പൂപ്പടയും തണ്ണീൻറപ്പും അമൃതടൻ
 പടുക്കൊടുവാനായിട്ടും പാടുവില്ലും
 പലയൊലികീതംപൊക്ക പൈങ്കൊടിമാർ കുരവയും
 കൂടവന്നലങ്കാരത്താൽ കളിപ്പവന്നിപ്പന്തലിൽ
 കടിഞ്ഞൊരുവേണമുള്ള കൂട്ടദേവതന്മാരോടും
 ഇരട്ടണിക്കഴലിനാൾനാഥ ചാമുണ്ഡിഅമ്മതായും
 ഇമ്പമായ്തോൻറി ഇന്തപ്പന്തലിൽ വിളക്കുവായേ

കഥ :

I

ഇതു മുതൽ കഥയാരംഭിക്കുന്നു. പാലാഴിമഥനത്തിൽ ദേവാസുരന്മാർ വിരോധമുണ്ടായതായും തൽഫലമായുണ്ടായ അസുരസ്രീകളുടെ പ്രാത്നനയാൽ ധന്യനെന്നും മുണ്ഡനെന്നും രണ്ടു അസുരന്മാർ ജനിച്ചതായും മറ്റുമുള്ള പുരാണകഥയാണ് അദ്ദേഹമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

പണ്ടു ദേവകളും അസുരർകളും
പട്ട ഏറ്റത്തല്ലോ പിണക്കമാനർ
ആണ്ടാരുലകെങ്കും ദേവേന്ദ്രിരൻ
അരശരാകവേ വാഴ്ത്തകലോ
കൊണ്ടുക്കൊടുത്തതോർമാലയാലെ
കോപമുടൻ മുനി ശാപമിട
കൊണ്ടു ശാപത്തെ തീർപ്പതുക
കടൽവണ്ണരെ പോററിടുമാം
പോറിനതോർ ദേവകൾക്കു
പുതുമയുടനെ ശാപംതീര

തേററി മുകിൽവണ്ണമുതെടുത്തു
 തേവകൾക്കു കൊണ്ടു കൊടുത്തതേറും
 ആററവൊണ്ണാതെ അമൃതം ചൊല്ലി
 അസുരരും വന്നു പിണങ്കിടുവാൻ
 1 കൂറുപ്പോലെ വന്ന തേവകളും
 കോടിയസുരരും പടപൊരുതാൻ
 പൊരുത്തോരു പടയിടയിൽ
 പോകച്ചമെന്നല്ലോ നാരായണൻ
 തിരുച്ചക്രം എറിഞ്ഞല്ലവോ
 ചീറിയസുരരെ കൊല്ലുവാരാം

20

പെരുത്തഅസുരരെ കൊന്നൊടുക്കി
 പേടിയൊഴിഞ്ഞല്ലോ തേവകൾക്കു
 വരുത്തമെന്നിയേ നാരായണൻ
 വന്നു പാൽക്കടലിൽ പള്ളികൊള്ള

അസുരരുട കന്നിയർകൾ
 അന്നപട്ടു മിഞ്ചിള്ളുപേർകൾ
 പുതുമയുടൻ പാതാളം
 പുക്കൊളിത്തല്ലോ വാഴ്ത്തിരുത്താൻ
 വന്മയുടനെന്നുണ്ടു അസുരപ്പെൺകൾ
 വലിമയുടനവർ വാഴ്ത്തകാലം

30

കതിർമയുടനെ ഉലകിരോൻ
 കലഹമെന്നിടക്കെ വാഴ്ത്തകാലം
 ആതി ദേവകൾക്കും അസുരർ കൾക്കും
 അച്ചുനൊന്നു രണ്ടു തായ് വഴിയായ്
 നീതിയുടനനു വാഴാമൽ
 നീളത്തങ്കളിലേ പോരെതുത്താർ
 ചേരും വാരാമൽ ദേവകളും
 ചിറന്ത മുപ്പത്തു മുക്കോടിയാനാർ
 തീതുവന്തതേ അതിലിർട്ടി
 തികയ്ത്ത പെരുമ്പട ചിറന്തയുണ്ടു
 അന്തക്കാലത്തിലെ അവർകളെല്ലാം
 അരിയ കോപത്തോടെ വാഴ്ത്തിരുത്താർ
 ചിന്തത്തളത്തല്ലോ നാമുമിങ്കേ
 ചിറക്കപ്പാതാളം പുക്കൊളിത്തോം
 മുന്തി നാരായണരവർക്കുവേണ്ടി
 മൂലംകൂടാമൽ കൊന്നുപോട്ടാർ
 നാമിരുന്തവീടു വാസലെല്ലാം
 നകണ്ടിടുന്നൂ പൂമി പാഴതാഴ്ച്ചേ
 ഓമംചെയ്യമന്ത ഇരിപ്പികളേ
 ഉറു കാരരെ ചടക്കംചെയ്താർ

40

50

മേവിയുടൻ രണ്ടു പുത്തിരരേ
 വിളക്കത്തരുപായേ നമുക്കുമിനി
 നാമം നിന്നെത്തല്ലോ അസുരപ്പെങ്കൾ
 നാടി തപസ്സുകൾ ചെയ്യിരുന്നാർ
 ചെയ്തു തപസ്സിൽ വലിമയാലേ
 ചിറന്തോരിരുഷികൾ മനംമകിഴ
 തൈത്തനല്ലാൾ മുകുന്ദോക്കി
 തമക്കു വേണ്ടു പത്തേതോ ചൊൽവാർ
 ഒപ്പു പുത്തിരർ രണ്ടുപേരെ
 ഉകത്തുതരവേണം എന്നമൊഴിന്താർ
 ജയിക്കും പുത്തിരർ രണ്ടുപേരെ
 പിറക്കു ഒൻറാകു വരംകൊടുത്താർ
 കൊടുത്തവരം തപ്പാമൽ
 കൊണ്ടുതല്ലോ രണ്ടു ശുലഭകു
 അടുത്തുമാസം പത്തും തികയ്ത്തുപാതേ
 അസുരപ്പെങ്കളും ചെറററടുത്താർ
 എടുത്തിരുപേരും വളർത്താരല്ലോ
 2 ഇളവാരണക്കുന്നപോലെ
 നടുക്കുമുടനെ ചണ്ഡനെന്നും
 നല്ലമുണ്ഡനെന്നും പേരുമിട്ടാർ

60

70

ഇഷ്ടത്തുടനവർ വളർത്താർല്ലോ
 ഇന്തപ്പുമിതന്നിൽ നടന്നുകണ്ടു
 പട്ട അസുരർകൾ ഇരുത്തതെന്നും
 പാഴായ്കിടത്ത പൂമികണ്ടു

വട്ടക്കോട്ടയും കെട്ടിയല്ലോ
 വലിയയുടൻ രാജധാനിയുമായ്
 തിട്ടനവേ കൈ കെട്ടിയല്ലോ
 ചെപ്പത്തുടനവർ വാഴ്ത്തിരുത്താർ
 വാഴ്ത്തിരുത്ത അസുരർല്ലോ
 വൻമയൊടുനല്ല വരങ്കരപററി

80

ചേൻ പൊന്നിൻ മുടി ചൂടി
 ചിറക്കുപ്പട്ടവും കെട്ടിയല്ലോ
 വേന്തൻ ചവ്വിനീപോൽ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ
 വെററിപടയ്ത്തന്നവീര്യമുടൻ
 അന്തപ്പകഴാലെ ആയിർക്കോടി
 അസുർപ്പടകളും വാഴ്ത്തിരുത്താർ
 ഇരുത്താരാന കതിരയോടേ
 ഇരുത്തനല്ല കാലാൾകളും
 പൊരുത്തവേ രാജധാനിയുമായ്
 പുകഴ്ന്നുടനേ വാഴ്ത്തിരുത്താർ

90

അതും തവം ചെയ്യും ഇരിപ്പിടമുള്ള

അഭയമിട്ടു കൊന്നു തിന്നുവാരാം

വരുത്തിയത തേവകളും

മലങ്കിയുടനേനിനയ്ത്തനേരം

അന്തപ്പുകഴാലെ ആയിരക്കോടി

അതപസികളെ കൊന്നുപോട്ടാർ.

പന്തിയൊഴിഞ്ഞിനിവാഴ്ചിക്കുവോ

വാഴും മുകിൽവണ്ണൻ വേണമെന്നും

ചിന്തയാലേ ദേവകളും

ചെന്നു മുകുന്ദനോടുണർത്തുവാരാം

100

എന്ത വകയാലും വാഴ്ത്താത്ത

എങ്കളുട അസുരപ്പടകളാലേ

ഇങ്കു ചെയ്യും നല്ല കർമ്മമെല്ലാം

ഇരുത്തു ചെയ്യവും താനൊട്ടാർകളെ

തുകപങ്കുമായ് കൊന്നുരുത്തു.

ചേരയൊഴുകിറാർ ഓമത്തിലേ

അങ്കവർകളെതടുപ്പുതുകു

ആരാലും ഇയലൊത്തു

ചികുപോലേ രണ്ടസുർത്തുണ്ട

ചിന്ത ചണ്ഡനെന്നും മുണ്ഡനെന്നും

110

എല്ലയില്ലാതെ പടകളോടേ
 ഏകരാച്ചിയം ആണ്ടിരുന്നാർ
 വല്ലപടിയവർ വിനയൊഴിഞ്ഞു
 വാഴ്വിക്കവേണമേ എങ്കളെത്താൻ
 ചല്ലിയത്തുടനെ അവരെക്കൊൽവാൻ
 ചക്രപുതൻവന്നേ! എന്നവണങ്കി

വല്ലപടിയല്ലാ എങ്കളേക്ക
 നന്മചെയ്യ വേണമെൻറ പണിത്തന്നേരം
 പണിത്തവർക്കളെ പാർത്തല്ലവോ
 പയ്യത്തിരുവായിൽനകൈ മലര

120

ഇണങ്കിയുടൻ കൈലാശത്തിൽ
 ഈശ്വരദിപോററച്ചെല്ലവെൻറാർ
 കണങ്കളെഴും തേവകളും
 കൂടിവരുമെൻറ താനെഴുത്തു
 അണൈത്തവർകളും കൈലാശത്തിൽ
 അരനദിപോററ ചെല്ലുവാരാം
 അടിയോങ്കൾ പോററിയല്ലോ
 അനിയായം ഉണർത്തുവാരാം
 കുടികിടപ്പില്ലെ അടിയോങ്കൾക്ക
 കോടിയ അസുരപ്പടകളാലേ

130

തടിയമുക്കിയേ വാഴ്വതുകും
 തക്ക നല്ല നാങ്കൾ ദേവാതിമാർ
 കൊടുമപെയ്യുമന്ത ഇരിപ്പികളെ
 കൊന്നു തിന്നുവതുകും അളവില്ലാമൽ

അളവില്ലാതെ ബലവീര്യവും
 അവർച്ചുരിതെവരില്ലെ
 വഴുതാതെ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നും
 വാഴും മുണ്ഡനെന്നും രണ്ടുസൂരർ

കളവു പടവേ വരവുപററി
 കനക്കുകോട്ടയും ഇട്ടിരുത്താർ

140

ഉള്ളും തളരുതേ അടിയങ്കൾക്കു
 ഉറുനാമത്തെക്കേട്ടുപോതേ
 നാമും അവർകളെ പയന്നല്ലവോ
 നല്ല കമ്മങ്കൾ നീനയാമൽ

ചീവൻപടയ്ത്ത പരംപൊരുളേ
 ചിക്ഷപരിപാലനം ചെയ്യുമെന്നു

കാമതേവനക്കും അടക്കാതെ

കുരുത്തുടയപേരൊരുവരുണ്ടോ

പൂമലരിട്ടു തേവാതിമാർ

പോറ്റിപോറ്റിയെൻറു പണിത്തന്നേരം

150

ആധാരം നീയൊഴിയ
 അടിയോങ്കൾക്കൊരുവരില്ലെ
 നീതിയില്ലാമൽപ്പിടിത്തുകൊന്നു
 നിന്നും ചൊരിയവേ തിന്നുവാരാം
 ആതി ദേവകൾക്കും കാണവേണം
 അവർ പട്ടകിൻറ പാടത്തല്ലാം
 നീളററടിയോർകൾ പൊറുക്ക വല്ലോ
 തേവ!തേവാ!യെൻറ പണിത്തന്നേരം
 നിന്നദേവകളെ നോക്കിയല്ലോ
 നീലകണ്ഠരും അരുപുരീയ
 അന്നപൂവില്ലോകം കാക്കവല്ലോ
 അന്തമുത്തികളെ പടൈത്തിതല്ലോ
 എങ്ങും കേളാത വചനമല്ലോ
 എൻചെവിയൊലെ കേട്ടതല്ലോ
 നന്നും നന്നും പൂമിയെത്താൻ
 നലംപെടവേ കാത്തതല്ലോ
 എല്ലയില്ലാതെ തിരുമനസ്സിൽ
 ഇളക്കമുറുടൻ താൻ ചിന്ത
 നല്ല ഗംഗയും ഉമയവരും
 നടുക്കിപ്പാതാളത്തിൽ ഒതുക്കുവാരാം

160

170

കൊല്ലം നാഗങ്കര പടം വിരിത്തു
കോലത്തിരുമേനി താൻ വരുന്ന
ചൊല്ലത്തുലയാതെ കോപമുറ
ചേർന്നുകെല്ലാതും മലങ്കുവാരേ

V

ശിവനുണ്ടായ കോപഫലമായി പാതാളത്തിൽ
നേരിട്ട വിശേഷങ്ങളെയാണ് ഇതിൽ വർണ്ണിക്കുന്നത്.

തെരുതെരനെ തിരുചട വിതരീടവേ
തിരമഴകിന പിറ ചരിയവെ നകള
പൊരിപൊരിനക്കനൽ ചിതറിയെവിഴുമാം
പുതുമലരും കൊക്കുറവുകൾ ചരിയാ
തെരുതെരിനെ നിന്ന മയിലഴിഞ്ഞിടവേ
നിരമഴകിന പുലി തൊലി തകുതികിനേ
കുരകടലെയവരീതി ഇളക
കുവലയമഴിയവേ കോപമതുറ
തിടുതിടിനെയ്യില മലയതുന്നകള
തിരയിളകിനകടൽ മറഞ്ഞിളകിടവേ
കടുവിഷമെറിഞ്ഞരവുകൾ പൊടിപടവേ
കനൽചൊരിയവേ തിരു മിഴി യെരികിളര
കടുകടിനെയ്യിലമലയതുന്നകള
കിളർ മല വടഗിരി പൊടുപൊടെന്നശയ

180

നെടുനെടിനലറിയേ വിളിയെറിഞ്ഞിടവേ
തകിതികിനെ ഒലി എതിരിടവേതാൻ 190

ചിത്തമത്സുകിയേ ദേവകളഴലാൽ
നിലമുരുകംപടി കോപമതുറു
തിത്തിതിമിന്നോനപ്പടി. വരവേ
തകിതികിനെയൊലി യെതിരിടവേതാൻ

ചിത്തമത്സുകിയെ ദേവകളഴലാൽ
തിശകൾ നടുക്കുവേണുരുഷിമലങ്ക
ഒത്തന പൂമി കലുകി നടുക്ക
ഉയർത്തിരുമേനി അശൈത്തു കലുക
അത്തൽ തിരുമെയ്യിൽ വിശപ്പമണിത്തു

അഴകൊട്ട നാടിയ കോപമതുറു 200
തിറമുടനളുകക്കോനമലങ്ക

ദേവകൾ കോനകമുറുടനഴിയ
കുറമുറുടന കരമായിരമതുപോൽ
കനിവാദിരട്ടിത്തുടനെ വിരട്ട
കുറവുകൾ വരുമെന്നവരവരയേ
ഗുരുവരനേ ചരണെന്നടിയുററാൻ
മായവരക മഴിഞ്ഞുടനെ മലങ്ക
മനമുരുകംപടി കോപമതുറു

ഏതെങ്കിലും ഇതെന്നറിയാത്തത്

എല്ലായില്ലാതെ ചെന്നമൊഴിയുറു

210

അന്ത ദേവകളും ശരണെന്ന

അഴകൊടു നാരതരും ശരണെന്ന

വന്തു വിരിഞ്ചനും അടിമലർ തൊഴുതു

വകവക ചരണമതൊക്കവേ തൊഴുതാർ

ഇന്തിരരും മലരടി കമ്പിട്ടേ

ഇരുഷികളും ശിവമെന്നടിതൊഴുതാർ

തൊഴുതാരിയ ജനങ്ങളുമെല്ലാം

ഓഷർകളൊക്കെ മലങ്കിയെ അഴുതാർ

അഴിനിലയൊടു വരണൻ മടിതൊഴുതാർ

അങ്ങിന്തിരനും വന്നടിതൊഴുതാർ

220

തൊഴുതനയാരാദികളും തൊഴുവേ

പുകഴുടനാടവരൊക്കവേ തൊഴുതാർ

പഴുതുക്കൾ വരുമെന്നവരവരഭയം

പക്ഷമുടൻ ശിവനെ സ്തുതിചെയ്താർ

അക്ഷരമണകരമുടയവനേജയഃ

അഖിലജഗൽ പതിയായവനേ ജയഃ

മുക്കണ്ണുടയവനിറയവനേ ജയഃ

മുഴുമതിയേ ജട വൈത്തവനേ ജയഃ

തക്കമുദൻ വിഷമുണ്ടവനേ ജയഃ

തൽപരരാകിയ ശങ്കരരേ ജയഃ

230

ഒക്കവെന്നിന്നു സ്തുതിച്ചുടിതൊഴുവേ

ഒന്നൊഴിയാതെ നമസ്തുതി ചെയ്തു

മന്നുറനടമാടും പരമീശൻ

വന്തവരറിയാവേ തിരുവുള്ള മാനാർ

നിന്നതിലൊരുവരൊടല്ലയിതെന്നും

നിങ്ങൾ പയങ്ങളൊഴിഞ്ഞിടുമെന്നും

ഒന്നിയെ ദേവകളെപ്പാലിപ്പാൻ

ഉഴറിയെ അസുരനെ വതചെയ് വതിനായ്

ഇന്നൊരു നിലകൾ വരുത്തുവെന്നും

ഇതൊട്ടു ചെയ്തുമേനിയിതെന്നും

240

ഇനിയ ജനങ്ങൾ അതൊക്കവേ കേട്ടു.

ഇതുകരുതി നിന്നവരവർ ചൊല്ല

കുനിയൊട്ടു കോപമില്ലതിനാലേ

കഴിവുകളില്ലാഞ്ഞൊക്കവെ നിന്നാർ

പനിമതിച്ചുടിയ ചെഞ്ചിടയീശൻ

പകലിരുവാകിയെ കോപമതുറു്

ചിനമതുകുറവതിനടിമലർ നൊഴുതാർ

തിരമുടനഴകിയ കടൽമുകിൽവണ്ണൻ

VI

അസുരന്മാരെ സംഹരിക്കുന്നതിനായി ശിവന്റെ
 തൂക്കണ്ണിൽനിന്നും ഭരണിനക്ഷത്രത്തിൽ ഒരു സ്രീ ജനിച്ചു
 തായി ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ചെമ്പഴക്കാപ്പാട്ടിന്റെ
 രീതിയിൽ വായിക്കാവുന്നതാണ്. രണ്ടും നാലും വരിക
 ഉൽ കൃഷ്ണഗാഥയിലെ യുഗ്മപാദങ്ങളുടെ വൃത്തം കാണു
 ന്നുണ്ട്. എന്നാൽ വില്പടിപ്പാട്ടിന്റെ വൃത്തം മറ്റൊ
 ന്നാണ്.

വൈരവിയെ അടിയൊഴുതു
 വാഴും മുക്കുന്ദനം അരുപുരിയ
 തൈരിയമനമാം തിരുമനസ്സിൽ
 തക്ക കോപങ്കൾ ഇളപ്പതിനായ്
 ശിവനത്തലത്തിലേ പാർത്തപോതേ
 തിരുപുരമെരിചെയ്ത അരനാർ
 നയനമിഴിയുറ്റ മിഴിതുറന്നു
 നാടിപ്പുമിയിലേ പാർത്തപോതേ
 പുവനമെങ്കും ഒളിവിളങ്കും
 താകമെരിയുറ്റ മിഴിയിൽനിൻറ
 തനിത്തങ്കൊരു തുള്ളിനീർവിഴുമാം
 ചിമയില്ലാതെ ബല വിരിയവും

250

260

നിരപദൈത്താരുകന്നി അന്നുളവായ്

കോമളമാകവേ വിളങ്കിടവേ

കൊററക്കയിൽമൊഴിയാൾ പുറന്താളേ

ഭരണിയെന്ന അന്നാളിൽ

പായനല്ലാൾ വന്തു പിറന്തനരാം

കരുണയുടനെ വിനയൊഴിക്ക

കൺകഴലാളും പിറന്തനരാം

അരുണ ഉഭയംപോൽ വിളങ്കിടവേ

അന്ത ആയിഴയേക്കണ്ടല്ലവോ

തങ്കൾ ആശചൊല്ലി സ്തുതിത്തിടുവാൻ

270

VII

കവിയുടെ വാചോവിലാസം പ്രസ്താപ്യമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഭാഗമാണിത്. ഇതിൽനിന്നും ഒരു സംസ്കൃത പണ്ഡിതനായിരിയ്ക്കാം ഇദ്ദേഹമെന്നു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. അസൂരസംഹാരത്തിനായുള്ള ചാമുണ്ഡിയുടെ ജനനത്തിൽ ദേവാദികൾക്കുള്ള അതിരറ്റ സന്തോഷത്തെ കവിഹൃദയാവർജ്ജകമാംവിധം വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗത്തു തുള്ളലിലെ തരംഗിണീവൃത്തമാണു കാണുന്നത്.

ഹരിഹരിശിവശിവ! ശങ്കരരേ! ശിവ!
 അംബുജ ഭദ്ര മനോഹരിയേ! നമഃ
 അലകടൽ മറിഞ്ഞിളകുന്നപോൽ വരും
 അസൂർപെരുമ്പടയ്ക്കു തൊട്ടിനി
 വിലകി വരുന്നതൊഴിഞ്ഞു പോമിനി
 വഹ്നമതില്ല നമുക്കു നിശ്ചയം
 കലമിയലിന മടമാന്തരാകിയ
 കയ്യിൽ മൊഴി തിലസമായ പെൺമണി
 തലമതിൽ വന്നു വിളങ്ങിവരുന്ന
 ശംഭുവേ! ശിവശങ്കരിയേ! നമഃ

280

അകമോടരകടൽ തീരമൊന്നിഹ
 ആദിഗിരികു പരന്നു വരുന്ന
 നേർകകലങ്ങുളോടൊത്ത വാർകഴൽ
 മെല്ലിയർ പൺപുറരപ്പോലെ വാണുതൽ
 തോകയർ നെററിയിൻ മിതിൽ ചന്ദന
 സുന്ദര വണ്ടിനനേർ കരുണില
 പോർകലമാകിയ മന്മഥൻ ചില
 കനിച്ചില വരുന്ന പുരികങ്ങൾ
 ഇണകൾ തിരണ്ടു നെഞ്ചു മേൽമിഴി
 ഇളകിന വേൽ മുനപോലെ മിന്നിട

290

പണമുലമാതരെടുത്തു വളർത്ത നൽ
 പൈങ്കിളി തൻ ചിറകൊത്തന അഴകിൽ
 കണവുള്ള കവിളിനു നേർചിരിയ്ക്കി
 കതിർമയൊടഴുകിയതാം അതിൽതിരം
 കണവുള്ള തൊണ്ടിമലരെന്നപോലിതഴ്
 കല്ലര മുത്തുകൾപോലെ പല്ലൊളി
 ഈടുവിളകുവേ മുഖമാത്ത കണ്മൊ
 രത്തങ്ങൾ കൊണ്ടണിയുന്ന പോൽപ്പണി
 ആടുന്നചൊൻകഴ രണ്ടുമൊന്നുപോൽ
 ആകുന്നിറഞ്ഞന കണ്ഡലങ്ങളും
 കൂടിനകന്നിനു മേൽഭുജങ്ങളും
 കൂടവേ കയ്യിൽ ഇടുകടകമാം
 നാടിയെന്നമ്മൊടു വന്നവർ വിന
 നാശമരൂപടി കയ്യിൽ നാത്തകം
 ഉററനമാർവിനു മേരുമാമല
 കൈവെ വന്നു ചുവന്നുഴന്നു
 അററമില്ലാത പോൽ പ്രധാരങ്ങൾ
 അങ്ങണിയുന്ന പണിത്തിരങ്ങളും
 കററമില്ലാതൊരു പെണ്ണരഞ്ഞാണം.
 കൂടവേ പാദത്തിൽ ചിലമ്പുകൾ

300

310

വിററില ആലിലപോലെ ഉദരമാം
 ചെറുകുവേ ചാത്തിനു മഞ്ചട്ടിപ്പാടും
 ഉറക്കമുടൻ നെടുനാളും വാഴ്ക
 ഒക്കവേ വൻവിന പോം നമുക്കിനി
 തീർക്കുമുടൻ തെളിവോടും വാഴ്ക
 തേവകൾ ദേവിപാദം പണിത്തേ
 വാക്കുള്ള ചണ്ഡനെ വെല്ലു വന്തതോർ
 വാർകഴലുണ്ണി തൻ പദമേനമഃ
 ഉറക്കമുള്ള മുണ്ഡനെ വെല്ലു വന്തതോർ
 കാർകഴലുണ്ണി ഉൻപാദം ശരണം
 ഹര! ഹര! ശിവ! ശിവ! ശങ്കരരേ ശിവ!
 അംബുജഭദ്രമനോഹരിയേ! നമഃ

320

വിരുത്തം

മൂന്നാന തിരുനയന മുടിവിളകു കണ്ടലമായ്
 ആത്മ തിരുമുഖവടി വൊട്ടണി കഴലിലേ
 കണ്ടലമായ്,
 ചേന്നകരമായിരത്തെ ചെറുക്കി, യെട്ടുക്കരമാക്കി
 തോന്റുവേണ്ടും ആയുധങ്കൾ തുലയാമൽ താൻ
 കൊടുത്താൻ

VIII

ഈ ഭാഗത്തിൽ ചാമുണ്ഡിയുടെ ഭേമാഭിവർണ്ണന
യാണു കാണുന്നതു്, ചെമ്പഴുക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ടിൽ
വായിക്കാം.

ശങ്കോടൊത്ത തിരുക്കുഴുത്തിൽ
തരിത്ത വട മാലകളും
കൊങ്ക രണ്ടും ചിമിഴുപോലെ
കൊടിയിടയിൽ മണിമാർവും
വിളങ്കും ആലിലപോൽ വയറും
മടിയാടയും ഞൊറിഞ്ഞുടുത്തു
തൊങ്കും മതവാത തുതികൈ പോലെ
തണ്ടിയൊത്തന കുറങ്കു രണ്ടും
കുതിർത്ത ചെപ്പൊടൊത്ത മൊട്ടും
കൈതമൊട്ടുപോൽ കനങ്കഴലാൾ
എതിർത്തങ്ങു മപ്പുറംപോലെ
രണ്ടുപുറവടി അണിവിരലും
മദത്ത ചെന്താമര ഇതഴുപോലെ
മലരടി പുറ വടിവതെല്ലാം
സ്തുതിത്ത ചിലമ്പോശയോടെ
കയിൽമൊഴിയാളും എഴുന്നിരുത്തു

330

340

ഉരങ്കളടൻ നൽ വരങ്കളുമായ്
 ഉറക്കച്ചുണ്ണിത്തങ്കളയമിട
 കരങ്കളെടുത്തു ആയത്തുടനേ
 കൈയിലായുധങ്കൾ പലതെടുത്തു
 അരൻ പരനാർ തിരുമുഖത്തിൽ
 അമ്മ പൈഞ്ഞൊടിയൊളം പാർത്തുപോതേ
 പൊരികനൽ ചേരും മിഴിയാരും
 പുലമ്പിടുവാങ്ങൊരുവചനം

350

കോപ മുറുടനേ അടിയനെത്താൻ
 തോറിയെടുത്തെന്ന കരുവമെല്ലാം
 ചൊല്ലവേണമിനി ചടിതിയിലേ
 മാറലരെ ഒഴിത്തിടവോ?
 മരുതടലൈ കുടിത്തിടവോ?
 വേറുകരുമങ്കൾ വേറെയുണ്ടോ?
 മേവിച്ചുടുതിയിൽ ഏകമെന്റാൾ.

തിരുമനസ്സു തെളിഞ്ഞുടനെ
 ശിവനരുളാകച്ചെപ്പുവാരാം
 “കരുതി വാനവർ ചെയ്തിറതോർ
 കമ്മധമ്മങ്കൾ ഒട്ടാകേ
 പൊരുതൂരണ്ടു പെരുംപടയോടെ

360

പുകുത്തുകൊന്നു മുടിയുദ്ധാരാം
 ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെന്നു രണ്ടസുരർ
 ധർമ്മദാനത്തെ അഴിക്കിറാരേ
 മണ്ടി അവർകളെ കൊന്നൊടുക്കി
 വാനവർക്കു പയ മൊഴിക്കു വേണം
 അണ്ടർ ലോകത്തും കീർത്തികൊണ്ടു
 ആലാലമുതലേ കേളുമെന്നും

കണ്ടു ചന്ദനത്തോടെ ചെല്ലുമെന്നും
 കൊന്നു മുടിയുദ്ധാരാം, അരുപുരിയ”
 അന്തവാക്കുകളെ കേട്ടുപോതേ
 ആരണക്കു ഏതോ ചൊൽവാൻ
 “ഇന്ത അസുരരെക്കൊല്ലുവോ താൻ
 ഇന്നടിയൊള തോററിനതും
 പണിയൊണ്ടു അവരെ കൊൽവതുക്കും
 വരംപററിയ നല്ല അസുരരെയെല്ലാം
 ചന്തമുടൻ കൊല്ല ആകുമൊതാൻ
 ചന്തയങ്ങല്ലേണ്ടാ? ഏന്നരുപുരിയാ”
 എന്നു തിരുമനത്തുററുപോതേ
 ഇന്നടിയൊൾ പോയ് എത്രത്തവരേ
 വെററിയുടൻ കൊന്നു ശിരസ്സുറുത്തു

370

380

വെററിയാലേ ഇങ്കു വിടയംകൊടുവേൻ
 വന്നു കൈലാശം വലത്തും വയ്പേൻ
 വൻമയോടുടൻ പാദം വലത്തും വയ്പേൻ
 ഇന്നു പോറേന്നെന്നു വിടയുമേകി
 ഇണക്കിപ്പുകഴാരു പോയ്നടക്ക
 മുൻമദങ്കളും ചീരായ്വിട്ടു
 മുരി മദവാണെ പോനപോലെ
 ഇമ്പമുടൻ പോറ നേരത്തിലേ
 ചോതി അരനാടും തിരുവുള്ളമാം
 വന്മയുടനിന്നും ഉലകതിലും
 വാഴും പെരുംപടയും ഗണങ്കളെല്ലാം
 നന്മയാകവത്താനായകിടേ
 നാടി തുണയാകപ്പോകയെന്നും
 പോനാലും കളിക്ക അവാർകളോടേ
 പോനാൽ വിഴ്പ്പെപ്പുകളുണ്ടാമെന്നേ
 ആണെയുതിത്തരൻ വിടൈകൊടുക്ക
 ആലിത്തുടൽ പോനാർ ഗണങ്കളെല്ലാം
 മാനിൻമിഴിയാളെ അടിവണക്കി
 മാനിത്തുടനേ പെരും പടയും
 ചേന പടയാണ്ട ഗണങ്കൾ ചുഴ്

390

400

തെളിത്തു ചോന്നാളമ്മ നായകിയും
 അറമില്ലാത്ത ചോന്നാളമ്മ
 അടങ്കലംചെന്ന് വിളിയെറിയ
 കുറുക്കുലാളും ചെന്ന്നിന്നു
 കടുപ്പക്കൊക് വിളിത്തിട്ടവാൾ
 ഉറുവാണാലേ വാക്കവന്തൻ

കുറുപ്പക്കൊക് പുറപ്പെടാം

കോട്ടവാതലൈ തന്നെത്തുറത്തു

410

കോപിത്തിരിയാതേ പുറപ്പെടാം

വാട്ടമിനിയെൻറും വാഴ്വെൻറും

മനസ്സിൽ ചഞ്ചലങ്കൾ നിനയ്ക്കവേണ്ടാം

വേട്ടക്കുറുപ്പട്ട മിരുക്കുചോലൈ

വെട്ടിപ്പിളപ്പേൻ തലയറുപ്പേൻ

വാട്ടം ഇനി ഒൻറും അഴകല്ലടാ

വല്ലർക്കാ ചെന്ന പുറപ്പെടാം

മുണം നീങ്കൾചെയ്ത ചടങ്ങുകളും

മുടിവിനൈകളും കേട്ടിരുന്തേൻ

ചൊന്നപടി ഒൻറും കണ്ടതില്ലെ

420

ചോപയഴിഞ്ഞയിർ ഇഴപ്പായോടാ?

കുന്നിറുന്തതെന്നും നിനയ്ക്കവേണ്ടാം

കൈയിൽ വാളിനാലേ ശിരസ്സും കോയ്വേൻ.

വന്ത കൂളികൾക്കു വിരുന്നമിട്ടു

വാണാൾ ശിവലോകത്തേററിട്ടുവേൻ

ചരും ചരിപ്പോരിൽ പാപംചെയ്യും

പണ്ഡൻ മുണ്ഡനായ അരക്കർകളേ!

മറു വാഴ്വുകൾ നിന്നെന്തു നീക്കം

മനം മകിഴ്ത്തും ഇരക്കു വേണ്ടാം

ചരും ചരിപ്പോരിൽ പിടിത്തുകളെ

430

ചിരകൾ വെട്ടിയേ ഉയിർ പിളപ്പേൻ

കററച്ചടയോക്ക് അടിയറവയ്ക്കേൻ

കടുക്കുപ്പടയോടെ പുറപ്പെടോ

നാണിച്ചിരിയാതേ അരക്കർ കോനേ

നാടി വിളികേട്ടാൽ ഇരുപ്പായോടാ?

പേണി കോട്ടയും അടൈത്തിരുന്താൽ

പിന്നെ ആണുപത്തുക്കഴകല്ലെടാ

വാണാലിനി കളയവേണ്ടാം

വെട്ടിപ്പിളപ്പേൻ തലയറപ്പേൻ

കാണിക്കയാക വൈപ്പേൻ പരമീശ്വർ

440

കാലം വൈകാമൽ പുറപ്പെടോ

തണ്ടിപ്പടക്കാക വിളിക്കും ചന്തം

ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ കേട്ട് എഴുന്നിരുന്തു്
 കൊണ്ട ചിയത്തോടെ താൻനടന്തു്
 കോട്ടവാതലിലേ ചെല്ലുവാരാം
 ഏങ്ങിക്കൈയ്യുമൊക്കെ നടുങ്ങിടും പടി
 എടുത്തു പെരുമ്പറൈ തന്നെ അറൈത്തു
 മണ്ടിയൊടു ചുറ്റും പടകൾ ചെന്നു
 മാനുവത്തുടനെ വിളിത്തിട്ടവേ
 ആരോ പടക്കാക വിളിത്തതെൻറു
 ആരണങ്കിനടൻ കേട്ടുപോതേ
 നേരെയൊരുത്തി താനെന്നവേ
 നെരുങ്കിട്ടുകൊക വിളിത്തേനെന്നേ
 പാരിലൊരുവരും മുന്നുവത്തു
 പടപൊരുതെന്നേ ജയിത്താരില്ലെ
 പോരിൽപ്പൊരുതല്ലോ ദേവേന്ദ്രൻ
 പോന്നാർ പടതോറു ദേവകളും
 തോറാർ പലരും വന്നു ഏതിത്തത്തിലെ
 തോകയാക ഇന്നു പടക്കായ് വന്നു
 കാറാൽ വലിവുള്ളതേരും പൂട്ടി
 കാർകഴലാളോടേതോ ചൊൽവാർ
 മാറാനാക വന്ത പെൺകൊടിയേ

450

460

മടിത്തുപോകാമലയിരം കൊണ്ടു
 വെററിയുടനേ പോകാവിട്ടാൽ
 വീണാലിറപ്പായേ പെൺകൊടിയേ
 മല്ലാ!പെരുന്തോഴാ! വല്ലരക്കാ!
 മതികെട്ടു നീയും ഇരുന്തായോടാ?
 നല്ല ഭതവർകൾക്കു ഇടുമ്പുംചെയ്തു
 നാടിവാഴ്വോ മെൻറു നിന്നെന്നായോടാ?
 എല്ലയില്ലാത്ത കോപത്തോടെ 470
 എന്നെപ്പട്ടെത്താരേ പരമീശ്വരനും
 വല്ലപടി ഉങ്കൾ തലയും വെട്ടി
 വാണാൽ വിടുവിക്കും പടിയായ് വന്തേൻ
 വത്തു എതിരേത്തരു പെൺകൊടിയേ
 വലിമയൊടുചററു പാത്തിടെന്നേ
 കോപത്തോടെ ചൊന്നാർ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡൻ
 ചിന്തെത്തലേന്ത അസുരപ്പട്ടെ
 ചെന്നായുതങ്കൾ പലതെടുത്തു
 അന്തിമതിച്ചൂടും അർണ്ണമകളും
 ആയുധത്തോടെ ചെന്നു നിന്നാൾ 480

IX

യുദ്ധവണ്ണനയാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ഈ കൂട്ടരുടേയും സമര കോലാഹലങ്ങളെ ഹൃദയാവർജ്ജകമാംവിധം വിശദീകരിക്കുന്നു: തുള്ളലിൽ തരംഗിണിമട്ട് ഇതിൽ കാണുന്നു.

വണ്ടണി കുഴലാളേപാരെന്ന്
 വടിവൊട്ടു ചൂലമെടുത്തുടനെയി
 കൊണ്ടലിടിത്തലറുപടി ചൂലം
 കുവലയമെരിയവെ വാനതുകണ്ടു
 മണ്ടിയെ തറയിൽ വീണുപതുക
 വടിവൊട്ടു ചൂലം തപ്പിയെ പോക
 കണ്ടനമൊഴിയരൂ വില്ലതു പൂട്ടി
 കണകൾനൊട്ടത്താര മാരികൾപോലെ
 മാരിയിലസൂര പ്പടകൾ തമക്ക
 മണ്ടകൾ തനിലേ അമ്പുകൾ പെടവേ
 കാതിരു കുഴലാരും തൻ പടചെന്ന്
 കടുകവെ അസൂരപ്പടയെ വളയ്ത്തു
 വീഴുമൊടസൂരപ്പടയതുവരവേ
 വിനമുഖമതിലെ വിലകിറനേരം
 പോർകുഴലാരും ഉടവാളതിനാലേ
 പൊരുതവർ തലയറ വെട്ടിടുവാളേ

വെട്ടിടുവാൻ സുരപ്പടയെന്ന്

വിലകിടുവാൻ ഉരന്നു തിരുമകളും

തട്ടമുത്തനാലോല ചെറുത്തേ

തങ്കളിലേ പട മുട്ടുകിടുവാനേ

500

പട്ടന അസുരപ്പട കടമാലയെടുത്തു

പയ്യവെ കൂളിഗണങ്കൾ കളിക്ക

ഏട്ടതിശൈശവം വിട്ടെറിയുംപടി

ഏറിയെ പൊരുത്താരന്നു മകളാർ

മയിലഴുകിനന്നു കയ്യിൽമൊഴിയാളും

മറുകവെ അസുരപ്പടയെ വളയ്ക്കുന്നു

കയൽവിഴിയാരുട വാളുതിനാലേ

കനപട അസുരനെ ഇരുമുറിചെയ്തു

ചിലയഴിഞ്ഞസുരപ്പടത്താനും

ചിന്നമുടനെ കൂളികെണങ്കൾ

510

ഇതമൊടു കരുതിയിലാത്തുകളിക്ക

ഇടിയലരും പോലലറി വിളിക്ക

വിളിയതുകേട്ടസുരപ്പടവീട്ടിൽ

വെള്ളമുടയ്ക്കുന്ന പരത്തു പോലെ

നളിവൊടു ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനൂറിനു

നാടിയെ ചെൽവാർ പടയുടെ നടുവേ

കിളിമൊഴിയാരോടെതുത്തു വരുമ്പോൾ
 കിളരവെ ധൂളി പറക്കു അടിക്കു
 ഒളിവൊടു കണ്ടുകിന പെൺകൊടിയും
 ഉറു കിളന്തി റിലകിട്ടുവാളേ
 അടിവിലകിന പൊഴുതേ കയൽവിഴിയാരും
 അസൂരൻ നടുക്കവെ വിളിയതെറിത്തു
 കടലരവംപോലലറി വിളിത്തു
 കനൽ ചൊരിയവെ തിരുവിഴി യെരികിളര
 പടയൊടീറുകവേ തിരുമുടികെട്ടി
 പല്ലൊളിവൊടു പല ഏതിറുകൾമിന്ന
 വടിവൊടു മകരക്കഴയതുകെട്ടി
 വനമുലയിറുകവെ കച്ചമണിന്തേ
 കവകളൊടു കപലങ്കളണിത്തു

520

കനവിയപുശമതു മലയതുപോലെ

530

ഇച്ചയുടൻ വാളറയതിലിട്ടും
 ഇണകരമതിലെ വില്ലും ശരവും
 മെത്തേന ശുലകപാലവുമേന്തി
 മേവുപലവിധം ആയുധമുടനേ
 പച്ചനിറത്തുയിൽ അരയിലണിത്തു
 പാർവയിലഴുകൊടു പൈന്തൊടി നിന്നാൾ

നിന്നാവരൊടു എതിർചെൻറന അസൂരർ
 നിറമഴകിന ചണ്ടനമുരചെയ്തു
 കുന്നകൾപോലിരു കുമ്പുടയോളേ!

കോലമുടൻ തേരിൽത്തിരമോതി

540

നന്നിനി നിന്നു എതുപൊരുതിടിന
 നായകിയേ പല വീര്യമഴകിയേ
 ഇണപിരിയാമലെ നിന്നടർ ചെയ്തു.
 ഇന്തിരനൊടു പടപൊരുതു ജയിച്ചോം
 അഴകൊടു പല പല വീരിയമഴകിയ
 അന്ത ദേവകളും വൈകാലനം

അളകയിലക്ഷോണം പൊരുതാരേ

മന്തിര കുമ്പുടയോണം പൊരുതേ

മറുക വിരണ്ടവരോടിപ്പോനാർ

സുന്ദരമഴകിയ പെൺകൊടിയേ നീ

550

തുടരവെ നിന്നെതിർ പൊരുതതു നന്നേ

പൊരുതാലൊരു ജയ മുണ്ടനുള്ളിൽ

പെൺകൊടിയെ മകിഴോടു നിനയാതേ

കരുതലാകിയ ഞങ്ങളെതിർത്താൽ

കനവിയശ്ശുലം കൈക്കൊണ്ടിടുവൻ

വിരവാടുചാണവൻ ഇതുകൊണ്ടിരുത്താൻ

വീണമരിപ്പതു നിശ്ചയമല്ലോ
 പുരികഴലാളേ പോരതിളച്ചേ
 പോകനിനയ്ക്കെ പെൺകൊടിയേ നീ 560

ചിന്ത.

തക്ക കഥ കേൾപ്പാൻ വന്ന തൈരുലാൾവല്ലഭക്കൊ
 ചണ്ഡൻ മുണ്ഡരായ ദാസന്മാർക്കൊക്കെ നിന്നു
 ഓർഗയാം ദേവിയോടും സുന്ദരിസുന്ദരമാതം
 തുലയാതെ പടയംകൂട്ടി തുടർന്നു എതിർപൊരുതുകാലം
 ഒക്കെയും ദേവിക്കൊക്കെയാൽ ഒട്ടങ്ങിയശേഷം നിങ്ങൾ
 ഉൾഭയം കൂടാവന്നു ഉപദ്രവം ചെയ്തുകാലം
 തിക്കനെ തപസ്സുചെയ്തും ദേവകൾ ഋഷിമാരെ
 ചെറുത്തുടൻ പിടിത്തുന്നിങ്ങൾ തിന്നതിൻമുലത്താലെ
 മുലമായ് മുതലായുള്ള മുക്കണ്ണൻ പരമീശൻതാൻ
 മുകിൽവണ്ണൻ മുതലായുള്ള മുത്തികൾപറഞ്ഞുകേട്ടു 570
 കാലനും കാലനായോൻ കരിയുറചാത്തുമീശൻ
 കയൽക്കണ്ണായ് തോററിയെന്നെ കരുത്തുടനേവിവിട്ടാൻ
 നീലമാം മലകണക്കെ കിന്നുനിങ്ങളെയും കൊൽവേൻ
 നിറഞ്ഞ പേ ഗണങ്ങൾ ചൂഴ് ചാല നിങ്ങളെയും
 കൊൽവേൻ

സകലവും പടയും കൊൽവേൻ സന്ദേശമില്ലാക്കാ
ഇനിയുള്ള വാത്തയെല്ലാം ഇതടതായറിഞ്ഞുകൊള്ളേ

X

യുദ്ധവർണ്ണന വളരെ ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ചുള്ള
തും തുള്ളലിലെ തരിംഗിണീവൃത്തത്തിൽ എഴുതിച്ചുള്ളതും
ആണ് ഈ ഭാഗം.

അറിവാട്ടു വന്നൊരു പെൺകൊടിയേ നീ
അനിരവെ പൊരുതു പിടിത്തുയിർ കൊൽവേൻ
തിരമാട്ടു തലകുളുത്തുടൽ കീറി 580
ചെങ്കുരുതിക്കടമാലയണിതു
കുറുകയണഞ്ഞു കണങ്കര തമയ്ക്കേ
ശുദ്ധകുത്തു കൊടുപ്പതിനാലേ.
കുരമിടറനു തല അടിയറവയ് പാൻ
കുടുക നടന്നു പുറപ്പെടിക്കാ നീ
നീയെന്നെ പല ദൂഷണമെല്ലാം
നിന്നുപറഞ്ഞതിനാലുയിർ കൊൾവൻ
മായത്തൊട്ടു പട മുനെ നടത്തി
മറുകടലരവംപോലെതുമെല്ല
ദൂഷണിയിൽ പട ചെന്നുനെയങ്ക 590

തുടൻവെ ചണ്ഡൻ ചോൽ കൈക്കൊണ്ടു

ഏകപതി തിരുമാനി കുറിത്തു

എറിയും വേലതിളക്കിയെ വിടുമാം.

വിട്ടു വേലതെറിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ

മെല്ലിനല്ലാൾ കണ്ടുടനെ നടുക്കു

തിട്ടൻവെ തിരുവടികൾ മുരുന്ന

തൂക്കയിലിണ വളതരികൾ പുലമ്പ

തട്ടാടുവാൾ വില്ലും ചർമുടനെ

600

തടർത്തി വിളിത്തുടനെ ചെന്നെത്ത

നഷ്ടമിടുംപടി അസൂരർ പൊരുമ്പട

നീളികേട്ടവരവർ ബലമതു കറയ

ബലമുള്ള മണ്ഡനൈവാളതിനാലെ

വിരവാടു വെട്ടിത്തലയതറത്തു

മലകൾനകണ്ടനപോലെ ചെറുത്തു

മണ്ണതിലുരുളവെ വെട്ടിടുവാറെ

ഉലകമൊരമ്മിയും അവനൊരു കഴവിയും

ഉരുളും പടിയുടനരുണ്ടിടുവാറാം.

പല അസൂരപ്പട കീഴിൽ ഞെരിഞ്ഞു

610

പട്ടിതു കനപട അസൂരർകളെല്ലാം.

എല്ലെയില്ലാ ബല വീശിയമുടനേ

എതിരവെ ചണ്ടൻ മതിരവെ ചെല്ല
 ചല്ലിയമാകവെ വെട്ടിനനേരം
 താർക്കഴലാണു വാതലാളടളാൽ
 അല്ലിരുപുരി കഴലിടതുകയുതിനാൽ
 അഴകൊടു ചുറ്റി വലിത്തുടനിട്ട
 മെല്ലിയ തിരുവടിയാലെ ചവട്ടി
 മേവിയിതഞ്ഞൊടു ശുലമെടുത്തു
 എടുത്തനശുലം ഉയർത്തിയെ മാർവിൽ
 ഇതഞ്ഞൊടുകത്തിയമുക്കിയെടുത്തു
 നടുക്കുമുടൻ അലറുമ്പടി ഉയർത്തി
 നളിവൊടു ശുലം ഉയന്നിയെ നിന്നാർ
 പടത്തലവരു അസുരപ്പട കാണ
 പയ്യവെ കൂളിഗണങ്കൾ കളിക്ക
 തൃക്കയ്യിലെ ശുലംകൊണ്ടസുർനൈ
 നിറമഴിയുംപടി അലട്ടിട്ടുവാറേ.

620

XI

അസ്രമേററപ്പോളണ്ടായ ചണ്ഡൻ മുണ്ഡന്മാരുടെ
 ഉദേഗജനകമായ വിലാപവും, അതിനു ചാമുണ്ഡി
 അമ്മയുടെ മറുപടിയും അവസാനഫലവും ഇതിൽ വിവ
 രിക്കുന്നു.

കന്നി ഉത്തരട തിരുശുലത്തെ
കതർത്തമാർവിലുമോ ധരിക്കവല്ലേൻ
മുന്നം അറിഞ്ഞു നാ മിരുത്തമില്ലെ.

മൂലാമുതൽപെറ്റമെൻ കഴലി

അന്നേഉനക്കുതാ നൊരു പിഴയും.

630

അറിവായ് പിഴയൊന്നും നിന്നെത്തമില്ലെ.

മുന്നം ശുലത്തെ വാക്കിടമ്മ

മെല്ലിയരേ! നാനും പൊരുക്കവല്ലേൻ

വല്ലായുധത്താൽ കൊല്ലം നേരം

വാണാൽ പട്ടംപാട്ടം ഇപ്പടിതാൻ

കല്ലോ ഉന്നടയ നെഞ്ചമെല്ലാം

കതറിഉരുക്കാത മനസ്സുമുണ്ടോ?

അല്ലക്കഴലാളേ ചൂലംതന്നെ

അമ്മ വാക്കിടെൻറ അഴുതനരം

അഴുതുപുലമ്പുറ വല്ലരക്ക

640

അറിവായ് നീ മുന്നം ചെയ്യതെല്ലാം.

പിഴയാൽ പിഴത്തതോർത്തുവീകളെ

പിടിത്തുതിൻറാരെ അവർകളെത്താൻ

മഴുക്കി ഓമങ്കൾ ചെയ്തതുവു

മുന്തി വാനവരും ഇന്തിരരും

പഴുതുചെയ്തയിർ കൊല്ലുന്നേരം
 വെട്ടും പാടിപ്പടി അറിവായോടാ?
 അറിവായിരുന്ന നാമിരുത്തിയില്ലെ
 ആലമുണ്ടാൻ തിരുമകളേ

നെറികൾപിഴയ്ക്കാക്കാൽവാറതെല്ലാം

650

നേരിഴയേനാനം അറിഞ്ഞിയില്ലെ
 കറെകൾവരുത്താതെ നന്നെകളെ
 കുറുംകൂടാതെ ചെയ്തു വാണുകൊൾവേൻ
 എറിയും ശുലത്തെ പൊറുക്കവല്ലേൻ
 എന്തൻ മാതാവേ വാക്കിക്കൊള്ളേ
 കൊള്ളയേറിയ പാപികൾക്കു
 കൊടുമചെയ്കിറത്തും ഇപ്പടിക്കാൻ.

അള്ളിവി വിഷമുണ്ടാൻ അരൻ പടൈത്തോൻ

അഖിലം കാക്കവും വാട്ടാമൽ

വെള്ളിമലയിലെ ഇരുന്തവർത്താൻ

660

വിന്നെത്താനൊഴിക്കവും എന്തെപ്പടൈത്താൻ

ഉള്ളംപത്താമൽ വിടുവേനോടാ

ഉറവന്നഅരക്കർ കോനേ

കോതുണ്ടെന്ന നീയും കൂറിനാലോ

കുറും വന്തതുകും എന്നചെയ്വേൻ

ആനയുരിത്തരൻ തിരുമകളെ
 അടിയൻപിഴയെത്തതെ ചൊരുത്തരുവായ്
 മാനിൽമിഴിയാളെ! മീട്ടുകൊരുകിൽ
 മറവേൻ ഉൻ ചൊല്ലെ കേട്ടുകൊരവേൻ
 തേനിൻമൊഴിയാളെ! മീട്കാറിട്ടാൽ 670
 ചിറപ്പായ് തടടുതിയിൽ കൊന്നുപോടെ
 അരുള പടിവന്ന ആയിഴയാർ
 മനതാരിൽ വിളക്കവെ താൻ നിന്നെന്താർ
 കരുറപടി ചൂലം എടുത്തുയർത്തി
 കഴുത്തിൻമേൽ നോക്കി എറിഞ്ഞുവിട്ടാർ
 തിരിയെ വരാതെ കണ്ടുവരാലേ
 ചിതറവെട്ടി ഉടലമുക്കി വിട്ടാർ
 പരശു ധൂളിനാക പരന്തിടവേ
 വന്ത പാതകനും ഇറത്താനല്ലോ

XII

ശേഷമുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥയാ
 ണിതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയം. ഏകദേശം, ചെമ്പഴ
 ക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ട് കാണുന്നു. എന്നാൽ മുഴുവനും യോ
 ജിക്കുന്നില്ല.

വെട്ടിനാരേ കുരുതീചോര 680
 വീര്യമുള്ള ചണ്ടൻ മുണ്ടനൈത്താൻ
 കുട്ടിമയാൽ അസുരർകളെ
 കൈകളിരവേ വെട്ടിപ്പോട്ടാൻ
 നട്ടമിട്ടുവാറ അസുരർകളെ
 നാടി ഓടി ഒക്കെപ്പിടിത്തുവെട്ടി
 വട്ടമിട്ട കൂളി ഗണകളെല്ലാം
 വന്മയുടനാത്തുകളിത്തിട്ടമാം
 ആന, തിരൾകളും കുതിരകളും
 അറൊത്താലേ ഉടവാളതിനാൽ
 കുതിരിയെവരും പട അസുരർകളെ 690
 കണ്ടാരടങ്കലം കൊന്നുറത്തു
 മേവിയുടനായിര ഭോടിയും
 മിക്കപ്പടകളെക്കൊല്ലുവാരാം
 വാനവർ പൂമാരി ചൊരിഞ്ഞിടവേ
 വന്തവർ വാഴിച്ചൊല്ലി സ്തുതിത്തിട്ടവാൻ
 അസുരർ പട്ട പട്ടകളത്തിൽ
 ആറാലൊഴുകതേ കുരുതി ചോര
 ഉതിരവെള്ളപ്പോരാനിൽ
 ഒഴുകതല്ലോ അവിടത്തിലേ
 ആററിൽ തോണിചോലെ വിതക്കുതല്ലോ 700

അസുരരൂപ പിണങ്കളെല്ലാം
 കാരറിൽ പിഴയേത്തോടും കപ്പൽപോലെ
 കലന്ത പിണങ്കളും പോകുന്നല്ലോ
 കൂളി ശണങ്കളും കുത്തിയിലേ
 കുളിത്തിട്ടവാർ കുളിത്തിട്ടവാർ
 മാനം മിഴിയായും കുളിത്തിരുത്തു
 വാറ പുതുമയെ കണ്ടിരുന്നാർ
 ആയിരക്കോടി അസുരർകളിൻ
 അടങ്കലം കൊന്ന ഉയിർകളെല്ലാം
 മായത്തുടൻ തോറി ദേവതയും
 വന്മയുടനൊക്കെ തെരിഞ്ഞുകൊണ്ട്
 വന്ത ദേവത ആയിരക്കോടിയും
 വന്തുവണക്കിനാർ ആയിഴയെ
 ഇന്നടങ്കലം അടിയോക്കു
 ഉറർ വരന്തരവേണമല്ലോ
 എങ്കളുക്കപ്പശി പെരുതല്ലവോ
 ഇതുകു വരം തന്തരുവായ്
 ചിങ്കംപോലെ വന്ത അസുരരോടെ
 ചേയിഴയാളും കൂറിട്ടവാർ
 ഉതിരവെള്ള പേരാറിൽ

710

720

കൈക്കൂടിത്തുകൾ പശി പൊറുപ്പിൻ
 അസൂരർ ചെല്ലവേണം കൈലായത്തിൽ
 അരനടിമലർ പോറുകക്കു
 ഉന്നം മുന്നെവണ്ണു ഉതിരവെള്ളം
 ഉററ പോരാറിൽ ചെന്നിറക്കി
 ചെന്നപൊഴുതിലെ ദേവതന്മാർ
 തുളിചടുമാറു കടിത്തറുത്തു
 വയറിളക്കിയെ വായ് പിളർത്തു
 വന്നുനിന്നാരേ ദേവതന്മാർ
 ചൈതീർത്തില്ലെ അടിയങ്ങൾക്കു
 വന്തോമെൻറു പണിത്തനരാം
 ശിവനടയ തിരുമകളും
 ദേവതന്മാരെ നോക്കിയല്ലോ
 തവറാമലൊക്കെ പോരുമെന്നു
 തൈത്തനല്ലാളും മൊഴിന്തിരുത്താരം
 ക്രൂരവിളിത്താരവാരത്തോടെ
 ക്രൂരിഗണകളും പോകരുല്ലോ
 ആക്കത്തുടൻ വന്ത കൺകലയാരും
 അരനടി പോററ ചെല്ലവാരാം
 കൈലായയ മുതിരത്തോടെ

730

740

കൈപായം വലത്തു വത്തു
 മെയ്യർകഴലാളും ചെന്നു നിന്നു
 മന്നുളളാടിയെ നമസ്കരിത്തരും
 ഏവി കല്പിത്ത പണിവിടകൾ
 എല്ലാം മുകിന്തിതെൻറരും പുരിയ
 അതളപ്പാടോടെ ഏഴുന്തിരുത്തു
 അമുതുമൊഴിയാനോടേതോ ചൊൽവാൻ
 ഇരൾ ചേർ മുകിലൊത്ത നിറമുടയാൾ
 ഈശനടി പോർറ വാൽമെന്നു
 കരുതി അടിയങ്കൾ കിരിമയുള്ള
 കടുകു വരാതടി വേണമല്ലോ
 തിരുവായ് മലർത്തല്ലോ പരമീശ്വരനും
 തിരുവുള്ളം ചെയ്യാൻ മുഖം വിളക്കു
 ഭൂമീയിലുറൈന്ത നായകമേ!
 പുണ്ടരികപ്പെണ്ണ്! നല്ലാളേ!
 വണ്ടിരുക്കും പൂങ്കുഴലേ!
 വണ്ണമരതക! മാണിക്കമേ!
 ചണ്ഡൻ മുണ്ഡനെ വന്തൈപ്പതിനാൽ
 ചാമുണ്ഡി ഉന്തൻ നാമത്തെ
 വണ്ടാർ കഴലാളേ! മലനാട്ടുക

750

760

വാഴും കുലദൈവ മാനുഷനും
 തെളിയായത്തോടെ ദേവതന്മാർ
 ചെന്നു മലനാട്ടിൽ മനിതരോടെ
 കണ്ടു ബലിപ്പൂജ കൊറുകയെന്നും
 കരുതി കാവലാക റിൾക്കയെന്നും
 കൊണ്ടുകൊറുക ഉണ്ടു ബലികളെന്നും
 കൂടി പാട്ടിനടൻ പടക്കുകളും
 ചെപ്പു മാനുഷന്ത അടിയോർകളെ
 ചെന്നു രക്ഷിച്ചു കൊറുകയെന്നും
 നൽപ്പില്ലാതെ ഉൾരിൽ മനിതർകളെ
 നാടി കൊറവതുക്കും കുറെപ്പതുക്കും
 ഒപ്പമുടൻ പാശകയറു ഭണ്ഡം
 ഉറു കൊടുത്താരേ നൽവരങ്കളെല്ലാം
 കപ്പമിട്ടു നീങ്കര വാഴ്കയെന്നും
 കൊടുത്താൻ നൽവരം ചാമുണ്ഡിയുടെ
 വരംപററി നല്ല ചാമുണ്ഡിഅമ്മ
 മറുംദേവത ആയിരക്കോടിയോടും
 ഉററത്തുടനൊക്കെ വരവും പററി
 ഉറു കൈലായം വലത്തുവന്നു
 കരംകൂപ്പി നിന്നു പരംപൊരുളെ

770

780

കാതലുടൻ തൊഴുതുകൊണ്ടു
 അരൻപരനാർ വരം കൊടുക്ക
 അമ്മ ചാമുണ്ഡിയും പോയ് നടത്താൻ.
 നല്ല ദേവതമാർ വരവുപററി
 നാടി കൂക്കുവിളിത്താരവാരത്തോടെ
 ചെല്ലുവാരാം കാഞ്ചിപുരമതിലെ
 ചിറന്ത കല്ലുവെട്ടാം കഴിതന്നിലെ
 കണ്ടു തങ്കളൊക്കെ മനം മകിഴ
 എല്ലെയില്ലാത്ത ദേവതയോടെ
 ഇരുന്താരവിടത്തിൽ ചാമുണ്ഡിയമ്മ
 അന്ത ദേവതയോടേതോ ചൊൽവാൻ
 ഇന്നു വരുംപററിയ ദേവതമാർ
 ഇന്നു കല്ലുവെട്ടാൻകഴിയിൽ വന്തോം
 ചെന്നു നാമും പല ദേശങ്ങളിൽ
 ചെന്നു കൊന്നു പുകഴോടുകുവേണം
 എന്നു ചൊല്ലിയെ ദേവതമാർ
 എന്താ ദേവതമാർ കൂട്ടുവാരാം
 വെൻറിയുള്ള മല്ലൻ തമ്പുരാനും
 വീരൻ വിടുമാട്ടുതമ്പുരാനും .
 കൊന്നു മുടിക്കണം അഗ്രൻമകളും

790

800

കോകലത്തിലെ ദേവകുന്തി
നന്ദിയുള്ള പല ദേവതന്മാർ
നലമായ് ചേവുകൾ കൊണ്ടാരേ.

XIII

വരംപററിയ ദേവന്മാരുടേയും ചാവുണ്ടിഅമ്മയുടേ
യും പുറപ്പാടിനെ കവി അതിമനോഹരമായി വർണ്ണിക്കു
ന്നു. സംസ്കൃതത്തിലെ മല്ലികാവൃത്തം “എന്തു സജ്ഞയ
ചൊല്ലു ചൊല്ലു” എന്ന മട്ടിൽ വായിക്കാം.

വന്തതോർ വരംപററി ചാമുണ്ഡിഅമ്മയും

അവിടത്തിലെ

വന്മയാനതോർ ദേവതന്മാർ മനതാരവേ മകിഴ്

ചന്തമായ് വിടുമാടനാകിയ തമ്പുരാൻമനം മകിഴ്

ജടയും ചിതറിട നാന്തകമെടുത്തേ ചട ചിതറ

തന്നി മാ മന്തയാനപോൽ നടന്നമ്മ ചാമുണ്ഡി

പിൻപിലേ

തൈതലാരടി പണിന്തേകിയേ നിന്റൻ വിടുമാടനം

ചിന്തയാകവെ മല്ലനായ് വരംപററി ദേവത

യൻപിനാൽ 810

ചിറുകേത്തൊക്കലിട്ടു പൂങ്കച്ചെ അരയിൽകെട്ടിയിറക്ക

കിലുക്കത്തടി എടുത്തേ ചുറ്റിഅച്ചെത്തേ വിളിയെറിയ

കെരവോടുടൻ നടന്തേ കളിത്താടിയോടിയെ

ചെൽവാറാം

മലക്കുന്തൻ മല്ലനും ചവത്തിന്നിമാടനും വത്തുടൻ

മങ്കചാമുണ്ഡി അമ്മയെ തൊഴുതാകവാങ്കിയെനില്ലാരാം

ചീരിക്കാ മനമെരിഞ്ഞൊൻ തിരുമകൾ ചാവുണ്ഡി

അമ്മയെ

ചെപ്പമാകവെ ചെന്നു പാദവും പണിന്താർ

മല്ലൻ തമ്പുരാൻ

കൊലക്ക മലിയാത മണ്ണാര ദേവതാ പരമാടനും

കുരളി കുട്ടിച്ചാത്തനും മെള്ളകമ്പിട്ടാരവർ വാങ്കിനാർ

കുരുത്താകപിന്നോടി ചാവുകൾ വെള്ളാക്കുറ

പേകളും 820

കൽവെട്ടാൻ കുഴിമാടനും കളിത്താടലായ് വത്തുപണിത്തു

രക്തചാവുണ്ഡി കരംകാളിയോടിലംകോട്ട മലക്കുൻ.

യക്ഷിയോടുടൻ ചങ്കിലിമാടൻ ഇണക്ക വത്തു പണിന്താർ

ഉരത്താകിയ കുറപേരുടൻ കൂറുവർ വന്ന പേകളും

മറുമുള്ളതോർ ദേവതന്മാർ ആയിരക്കോടി പേകളും

ചിരിത്തു കളിത്തുടൻ ചാവുണ്ഡിഅമ്മ പാദവുംപണിത്തു

ചിറുകെവന്ന ദേവതന്മാർ അടങ്കലാചാര നില്ലാരാം

തുളളമാൻ മതി ധരിഞ്ഞൊൻ പെററ മകൾ ചാവുണ്ഡി

അമ്മയും

ഖലയാമലൈ വന്ത ദേവതകളെ കണ്ടുമനംമകിഴ
 ക്കളിയ മുഴുമതിപോൽ മുഖംവിളക കളിത്തെഴുത്ത് 830
 ഉഴറി ജഡ മുടിഞ്ഞു മാലയണിത്താൾ തിരുകഴുത്തിൽ
 മെല്ലവേ മിഴിക്കഞ്ജനമിട്ട ഭേവിയേ തിരുപുകഴാൾ
 മെയ്പ്പതാകവേ ചിന്തൂര പൊട്ട മണിത്താർ

പണിക്കിണക

വന്നമാകവെ മഞ്ചട്ടിപ്പട്ടം തിരുവാരക്ക് ചാത്തിയേ
 മടിയാടയും ഞൊറിഞ്ഞുകെട്ടി ഉടുത്തേ മുന്തിവിരിക്കേ
 മലപോൽ മുലയിറുക കച്ചുമണിത്താ ഉവളിത്തത്താൽ
 അണിയായ് കയ്യിൽ നീറയേ പൊന്നിൻ

വൈരമുടന്നഴകം

അണിമോതിരം വിരൽക്കേമിന്നം പണിയാകവെ
 അണിത്താൾ

കടുതാകിയ പാടകം തണ്ട ചിലമ്പു തിരുവടിക്കേ
 കനക പണിയാനപീലിയും കാലിൽ മോതിര

മണിത്താൾ 840

ഉടവാളെടുത്തചെത്തേ തിടമോടു ചാമുണ്ഡിഅമ്മയും
 ഉററദേശങ്കൾകാണ വേണമെന്നൊക്കവേ അവർ
 നടന്താർ

ആരവേ കാഞ്ചീപുരവും ഇടവഴിയും ചെഞ്ചിതുകടത്തു

അഴകോട്ടൻ കനകവാഴം നെടുങ്കുന്നവും കടന്താർ
 ഉരുത ചേർപട്ടപ്പാളയത്തോടു മാതിച്ചേ കുറമങ്ങലം
 ഉരുതവാൾ വെട്ടുപുരവും കടത്തുടവാൾ വെട്ടുകടന്താൾ
 താരമാകവെ മണലൂർ തിരുവരങ്ക തിരുക്കോവിലിൽ
 തങ്കിശേരവെ ഉരുളന്നൂർവട്ടം മഞ്ചൽപ്പുത്തൂരും കടന്താർ
 ചേരവേ ബാലികണ്ടനായ്പുരം ചെട്ടിയാർപുരം,
 കണ്ണന്നൂർ
 ശ്രീരങ്കവും കടത്തു നല്ല തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ
 ചെൽവാരാം 850

ചെൽവാരാം മല്ലിത്തൂറയും നകക്കണ്ടാർതിരുമലയും
 ചെപ്പമാകവെ ചാവുണ്ഡിയമ്മ കഴുനിവയൽകടത്തു
 മല്ലാർപുശൽ മകിഴ്ത്തൂ പല ദേവതന്മാർകൾ കൂടിയേ
 മണിയാങ്കവും കുറിച്ചീ ചെറും ഉടവാൾവെട്ടും കടന്താൾ
 മെല്ലവേ നിത്യംതന്നിലേ ചെന്നു മേവിയേ നല്ല ദേവത
 മേനിയോട്ടൻ ചലിയാമലെ ഏറെനല്ലും കടന്താർ
 മെല്ലിചേർ കഴൽ ചാവുണ്ഡിയമ്മ അടങ്കലമുള്ള
 പേർകളും

അഴകോട്ടൻ നണി മാ മതുരയിലെ ചെന്നുപുകന്താർ
 ദിക്കുചേരവെ നടന്നുക്കണ്ട മകിഴ്ത്താർ പലദേശങ്കൾ
 ദിക്കുനല്ലിൽ മതുരാപുരീക്കിണയില്ലെന്നു നടന്താർ 860

ചൊക്കനാഥരെ കാണവേണമെന്നഴകിൽ വയൽ കടത്തു
 ള്ളഭീ വീരമദ്രളം കുമിരിടവേ തെണ്ടനിട്ടുടൻ
 തക്കനെ തലയുറുത്തോൻ തൈതൻമേനിയാരെയും

വണങ്കി

ശങ്കരാ! തിരുത്തണ്ട വാശരണെന്നു താൻ

ചാണിതൊഴുതു

ഒക്കയും നടത്തക്കയക്കണ്ണി അമ്മ പാദവും പണിത്തു
 ഉടനേ തിരുമുമ്പിലേ കൂത്തുപാടിനാരവർ തിരികേ
 വന്നമാകവെ വന്ത ദേവത വൈകയാററിലിറങ്ങിയേ
 വന്നതോർ പുതുനീരിലെ വിളയാടിയേ കരയേറുമാം
 ഇന്നിനാമിന്ത ഉന്ത ചേരവെ കൊല്ലവേണമെന്നു

നിയെ

എല്ലയില്ലാതെ ദേവതചെന്നു ചുകന്താർ

തെരുവതിലേ 870

ഉന്നിയെ പട്ടചാലിയ. തെരുവൊക്കവെ നാടി

കൊൽവാരാ

ഉഴലവവമെടുക്കാമലെ ഉതിരം കക്കിയിറപ്പാർ

അനിയായമൊടഭയമിട്ട കൂടതാരകൾപോലവെ

അളവെന്നിയേ നീർപ്പാടുടൻ ഉതിരം കക്കിയിറപ്പാർ

XIV

മധുരയിൽ ചെന്നശേഷം തദ്ദേശവാസികളെ സം
ഹരിക്കുന്നതും തന്നിമിത്തം കാരണം അന്വേഷിച്ചു; മധു
രരാജാവിന്റെ പ്രതികാരവുമാണ് ഇതിലെ വണ്ണനാവി
ഷയം. ചെമ്പഴക്കാപ്പാട്ടിന്റെ മട്ടു കാണുന്നു.

ചന്തമുടൻ കൊല്ലവാരാം മതുർപ്പടവീടതെല്ലാം
തക്കമറയോർ തെരുവും നടമിടനെകൊല്ലവാരാം
ചിന്ത കലങ്കം പടിയെ ആയിമാരെക്കൊല്ലവാരാം
ചെറുപിള്ളർകളെ നിറ ചൂലികളെക്കൊല്ലവാരാം
അന്തിനേരംചെന്നു പൂക്കു കൊല്ലവാരംപൊടിയാൽ
അഭയമിട്ടു കിഴുട്ടു കിണ്ടുമൊക്കെ കൊല്ലവാരാം 880
പന്തിയാക അഞ്ഞെരുവും കൊന്നയൽ തെരുവിൽപൂക്കു
വട്ടമിട്ടു കുട്ടി കുറുമാരെയൊക്കെ കൊല്ലവാരാം
ചെട്ടിയഞ്ഞെരുവതിലെ ചെന്നു പൂക്കു കൊല്ലവാരാം
തേടി പൊൻ പണം കുമിക്കും ചെട്ടിമാരെ
കൊല്ലവാരാം

കുട്ടമുലമാതർകളെ മനമുതിര കൊല്ലവാരാം
വയററിൽ പുകഞ്ഞുനിന്നും ചൊരിയെ കുടിക്കുവാരാം
ഉണ്ണവും സഞ്ചാരമിട്ടു ഉടനൊക്കെ കൊല്ലവാരാം
ഉള്ളിലെ പുകഞ്ഞുതിരം കക്കിയുടൻ കൊല്ലവാരാം

നഷ്ടമിട്ടു പെററ പെങ്കൾ ഈറുപ്പുരക്കൾ പുകുതു
ശവത്തെ കടിത്തുടനെ അമ്മാനപാൽ

ആട്ടുവാറാം 890

തടിയിൽ മിക വിരുതായ് ശവംകൊണ്ടു കെട്ടുവാറാം
ഉയർത്തി ശവം പിടിത്തു ഉതിരും കടിക്കുവാറാം
ഉടലെല പിളർത്തുടനെ കരളെ കടിക്കുവാറാം
കുശത്തെരുവിൽക്കടത്തു കൊന്നൊടുക്കി ചെല്ലുവാറാം
കൊളുവർ മറവുതടൻ റെട്ടിയരെ കൊല്ലുവാറാം
അയൽത്തെരുവിൽ പുകുതു കൊന്നൊടുക്കി ചെല്ലുവാറാം
ആട്ടുമാട്ടു കന്നുകാലി അററമെന്നി കൊല്ലുവാറാം
ഇതിരുകൾ കക്കിടുവാർ ഉണ്ണമെടുത്തിടുവാർ
ഉരുക്കടമാടികളെ പറയരെ കൊല്ലുവാറാം

മതുരപ്പട വീടത്തെയും അടങ്കലം കൊന്നുറത്തു 900

മാനുഷർകളിലെ എൻറു മലങ്കിത്തിരിന്തിടവേ
ഉധിര മസൂരിയാക തേശമെങ്കും കൊന്നുറത്തു
ഓക്കാനവും ഛർദ്ദിലുടൻ തലക്കുത്തെടുത്തിടുവാർ
കുററം കുറ ഒരുനാളും വാരാത മധുരയിലേ
കൂട്ട തേവതയിറങ്കി കൊന്നൊടുക്കി ചെല്ലുവാറാം
അററമില്ലാതെ പട അടവാടിയായ് ചാവുതെന്ന്
അരചർ തിരുമനസ്സിൽ അലർ ചൂലറിവികലുററാർ

പെറ്റ തായാണെ മുറുചാക്കുനാർ തൻ

കോവിലിലേ

പേടിത്തുവത്തതും വന്നിയതും കൂടിനന്നായ്

കുറച്ചോതിരിപ്പികളെ കാലത്താലേകൂട്ടിവന്നു 910

കൂടുക തിരുവാഴി പിരച്ചൊയ്ക്കു ചേണമെന്നു

പിരച്ചു പറയുമന്ത കണിയാരെ കൂട്ടിവന്നു

പിരിയത്തുടനൊരുക്കുപടികൾ കൊടുക്കുവാരും

കുരുത്തുടനെ പന്നിരണ്ടു രാശിയും വരെയ്ത്തു

കുരുതി പലകവെത്തു പാലിലെ പരൽ കഴുകി

തിരുത്തമുടൻ പലക മീതിലേ പരൽ നിരത്തി

തിരമായ് ഗണപതിയെവെത്തു ഗുരുവെ തൊഴുതു

വരുത്തമുടനെ നാളും പക്കമെല്ലാം എണ്ണിക്കൊണ്ടു

വകയറവെ സരസ്വതിയെ ചീരായ് വണങ്ങുവാനാം 920

മന്നവന്റെ തിരുനാളും കൂട്ടിയേ പെരച്ചുവക്ക

വാക്കുടനെ നിരൂപിത്തു കണ്ടാനന്ത ചോതിരിയും

എന്നടയാ തമ്പുരാനെ! ഇന്തപ്പാരവീടതിലേ

ഇലക്കമില്ലാതേവതന്മാർ ഇറക്കി മുടിന്തിതല്ലോ

ഉന്നം മുന്നേ കൊന്നൊടുക്കികളയും തിരമുടനെ

ഉണ്ടുകാണം ചാമുണ്ഡി മാർത്തിലുറ തേവതന്മാർ

മിന്നം പുകഴ് വിട്ട മാട്ടുതമ്പുരാനും കരുങ്കാളിയുണ്ടേ
 ഉണ്ടുകാണും തമ്പുരാനേ അളവില്ലാ തേവതന്മാർ
 ഒരായിരക്കോടി തേവതക്കപ്പറം വന്നിട്ടുണ്ട്
 മണ്ടളം മുകിയും മുന്നേ വന്ത തേവതകൾ മിക്ക 930
 മനതാരവെ കൊടുത്തനുസരിത്തു കൊള്ളവേണും
 ഏണ്ടി കൈയാലുള്ള പേകൾ ആർ കയ്യാലൊഴിവുണ്ടെന്നു
 ഇരുത്തോട്ട ചൊല്ലുന്നങ്ങവരോടുതെത്തിടവേ
 കണ്ടതിൽ മാനാമതുരമന്തിർനേ ഒള്ളതെന്നു
 കരുതി ഒഴിവുണ്ടെന്നു നാഴിയും വിണ്ണുചെയ്തു
 മാനാമതുരയിൽ മതുരമന്തിരൻ തന്നെ
 വന്മയുടൻ കൂട്ടിവര ഏവിവിട്ടാരാനവാളെ
 തീനമെന്നിയേ മാനാമതുരയിൽ ചെന്നാനവാളും
 ചെയ്തിയെല്ലാം മാനാമതുര മന്തിരനോടറിവിത്താർ
 ഉരമെന്നറിഞ്ഞവനും നമ്മുടയപേർകളോടെ 940
 ഉറവേണ്ടും കരുമകൾ നിരൂപിത്തു കാണുവാരാം
 വന്മയാന ദേവതന്മാർ വെളിയിൽവന്നു ചൊല്ലിട്ടവർ
 വേണ്ടത്തക്ക നല്ലനല്ല ദേവതന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ട്
 അന്ത ദേവതക്കുശരി ഒരു ദേവതയുമില്ലെ
 അടക്കാതൊരുത്തർകീഴും അനുസരിത്താലൊഴിയും
 ചന്തമുടൻ ചാവുണ്ഡിയും വിട്ടമാടൻ മല്ലനാണ്ട്

തക്ക ദേവതകളൊക്കെ ആയിരക്കോടിയുണ്ടു്
 ചിന്തതെളിഞ്ഞുകനീയും ചെന്നാലന്ത ദേവതക്ക
 ചെപ്പുമായ് കരുതികൂട്ടി തിറമായ് കൊടുക്കവേണം
 വന്തദേവതകളൊക്കെവെളിയിൽ വന്നുചൊല്ലിടുവൻ 950
 പാങ്കിനടൻ കൊണ്ടുപോക വേണമെന്നു സമ്മതിത്തു
 എൻറുചൊല്ലി ദേവതയും വാങ്കിനപോതെയെഴുത്തു
 ഇൻപമുടൻ മതുരമന്തിരൻ പോകാമെന്നു സമ്മതിത്തു
 ചെപ്പമാക കൊട്ടംപറ നിഴൽ കൊമ്പു കക്കത്തിലും
 ഒന്നുപടവെ എഴുത്തു ഉടുത്തതൊരുപട്ടുടനേ
 കൈവേ നാലാറുപേരും താനുമാകപുറപ്പെട്ടു
 നന്ദിയാകച്ചെന്ന ആനവാളെ ചമ്മതിത്തു
 നാടിയെ വഴിനടന്താർ മതുരപ്പടവീടുനോക്കി
 ചെപ്പമുടൻ വാൾ മതുരകൂടലിലേ ചെന്നു പുക
 തെണ്ഡനമസ്കാരംചെയ്തിട്ടെഴുത്താനാംപാണ്ടിയന്നെ 960
 നൽപ്പിനടൻ വാഴും മതുരമന്തിരന്നെ കണ്ടുപോതു
 നാടിയെ തിരുവുള്ളങ്കൾ പറുവാരാം മന്നവരും
 ഇപ്പവിയിലൊരുനാളും വാരാത കെടുതിവന്നു
 ഇലക്കമില്ലാ തേവതന്മാർ ഇറക്കി മുടിത്തിതല്ലോ
 തപ്പാമലേ ഉന്നയെ കയ്യിനാലേ ഒഴിവുള്ളതിനാൽ
 താമസങ്കൾ വാരാമലേ കൊണ്ടുപോകവേണമല്ലോ

തമ്പുരാനെ ഇതിന്നു വേണ്ട ഒരുക്കവഴികളുണ്ടും
 സ്വദുതിയിലെ ഒരുക്കിത്തരുവിക്ക് വേണമല്ലോ
 ഇൻപമുടൻ പാണ്ടിയരും വേണ്ടത്തക്കതൊക്കെ
 ഇന്നതെന്നു ചൊല്ലിയാലോ ഒരുക്കിക്കൊടുക്കാമല്ലോ 970
 അൻപിനടൻ മൂന്നുകോട്ട വിത്തുക്കത്തി വെളുത്തരിയും
 അപ്പം അവൽ പൊരിയും തരിയും നിണവും ചോറും
 വന്മയുടനേ തേക്കായ് ഇളനീർ മൂന്നുവേണം
 വാക്കിനടൻ പൂമാലയ്ക്കുട്ട ചന്ദനം പുഴുക്കം
 വാക്രമണം വീശുമന്ത കമുകിൽ മലയവേണം
 പച്ചപ്പൂവും ചുവന്നമലരും നൂറുനല്ല ചെപ്പുവേണം
 വേഷമുടനേ വിരിപ്പാൻ ചിവപ്പുമഞ്ചു പീഡംവേണം
 മിക്കപ്പലകയിൽ മൂന്നിനത്താൽ പഴവും വേണം
 താളിണതൊഴുതു കോഴി കിടാ വെട്ടവും വേണം
 സാരമാക ഏട്ട ദിക്കിലും ബലികൊടുക്കവേണം 980
 വാളവേണം അഞ്ചുകിടാരത്തിലെ കുരുതിവേണം
 മഞ്ഞൾ വേണ്ടത്തക്കതെല്ലാം വേണംമെന്നവൻ
 മൊഴിന്താൻ
 വേണംമെന്നു ചൊന്നതെല്ലാം കുറകളൊന്നും കൂടാമലേ
 വേണ്ടത്തക്കതെല്ലാമൊക്കെ ഒരുക്കി കൊടുപ്പതുക്ക
 വേണ്ടിയേ അതിന്നു നാലാവരൂപരെ സമ്മതിത്തു

പിരിയത്തുടനൊരുക്കുപടി കൊടുക്കുവാരാം
 കോട്ടമില്ലാത്തവർക്കളൊക്കെ കൊണ്ടുചെന്നുകൊടുക്ക
 കുരുത്തോല പന്തത്തോടെ കോത്തിരി നെയ്യും വിളക്കും
 താനിടാമൽ മുറവെളിതനിലെ കൊണ്ടുകൊടുക്ക 990
 തനിത്തു നോൻപുക്കുക രണ്ടുപേരെ സമ്മതിത്തു
 കാലത്താലെ വാഴും മതിരമന്ദിരൻ കുളിച്ചുവന്നു
 ചന്തമാക പുറംവെളി തന്നിലൊക്കെ വെച്ചാരുക്കി
 ചീലത്തുടൻ പേപിടിക്ക ചന്തമന്തോരു പട്ടുടനെ
 ചിതക്കുരുതികൂട്ടി ഭയമേമാറുകയ്ക്കു
 നാലു ഭാഗവും പടച്ചെനക്കളൊക്കെ വന്നു നിൽക്ക
 നാടിയേ നോൻപുനിന്ന പേർകളും കുളിച്ചുവന്നു
 കാലത്താലേ കോയിക്കയിൽ വന്നവനെഴുന്നള്ളി
 കണ്ടുടനെ മുഖംകാട്ടി വന്നിയരും ചുറ്റും നിൽക്ക
 ചുറ്റുമൊക്കെപോയ് തൊഴുതരിച്ചാത്തു മംഗച്ചാത്തും 1000
 തൊട്ടുതെറിഞ്ഞൊക്കെ മെയ്യിൽ വന്നമാക പൂശുവാരാം
 ടെളും ചിവപ്പുപോലെ മഞ്ഞളും ചുണ്ണാമ്പുകൂടി
 ഒക്കെ മെയ്യിൽ തത്തിത്തോറും പൂശിയേ കുറിയുമിട്ടു
 നീലത്താലെ കണ്ണെഴുതി കുരിത്താരം കെട്ടുവാരാം
 കച്ച രണ്ടു കാലിലും തരിവള ചിതക്കുപ്പോട്ടു
 ചെപ്പുമായ് ഇടത്തുകൈയിൽ കെണ്ടയിൽ കുയിറുകെട്ടി

കെട്ടിനതോർ കയിരമീതേ പട്ടിനരഞ്ഞാണമിട്ടു
 കേളിപട രണ്ടു കാലിൽ കച്ചകളും കെട്ടുവാരാം
 തിട്ടനവേ കാലിലുള്ള പത്തു വിരലിൽ പണിയും
 ചിലമ്പെടുത്തു രണ്ടു കാലിലും ചിതർക്കപ്പോട്ട് 1010
 ഒട്ടിലും കമുകിൻപൂ ഇറുത്തിളിയിൽ ചെരുകി
 ഒട്ടും കൈയിൽ പിടിത്തുടൻ തൊഴുതുപോയിരിക്ക
 ഇഷ്ടമടനാണ്ടിരുന്ത പേകളെയെല്ലാം വണങ്കി
 ഇത്തനേരം വത്തുതവവേണമെന്നു സമ്മതിത്തു
 ഇരുന്താരേ മല്ലൻ കരംകാളി കട്ടിച്ചാത്തനേയും
 ഇച്ചയുടൻ മണ്ണാരമാടൻ ചാവുണ്ഡിഅമ്മയെയും
 വരുത്താമൽ പഞ്ചമിയും മററും കൂട്ടത്തേവതെയും
 അവരവരുട നാമം ചൊല്ലിഇരുന്തനേമന്തിരുന്നാ
 രിരുത്തുപടി മതുരമന്നവുൻ മുന്നാണ്ടതൊരു
 ചെപ്പമാക വന്തരില്ലോ മററും ദേവതകളൊക്കെ 1020
 നെരിത്തുപട വീടതിലെ നിന്നു കൊന്ന ദേവതന്മാർ
 നേരിടാമൽ നിന്നവക്കു മന്നവനരുപുരിയ
 ഏകമുള്ള ദേവന്റെയെ ഇവിടത്തിലെ വരുത്തി
 ഇച്ചയുടനെ പിടിത്തുകെട്ടി കൊണ്ടുപോകവേണം
 ചേകക്കലേ മന്നവരും തിരുവുള്ളം പറവാരാം
 ചിതർക്കത്തൊഴുതുവുണ്ണം ചെയ്തുക്കുപോയിരുന്നു

മലങ്കി അന്തദേവതന്മാർ വെളിയിലെ വാരാമലെ
 മാറിടാമൽ നിന്നവർക്കു മന്ത്രിചെയ്തിയെ നിന്നെത്താൻ
 എടുത്താറെ രക്തംകോരി എറിഞ്ഞാരവർ മുഖത്തു
 ഇരുന്തോർ നടുങ്കിടവേ രക്തം കുത്തി കൊൾവാൻ 1030
 നടത്തി കൈയുറവെട്ടി നല്ല ചോരയും ഒഴുക്കി
 നടുക്കു കൈയിലിരുത്ത തിരുനീറും തിൻറീടവേ
 തിടുക്കത്തുടനേ അവൻ മോഹിത്തു വിഴുന്തിടവേ
 തിട്ടനവേ ചെന്നെടുത്തോരവരും മലങ്കിടവേ
 കാടേററിക്കളയരുതേ അവരുടേ പേർകൾചൊല്ല
 കാലത്താലെ കണ്ടു മുഖവും തെളിഞ്ഞുചൊല്ലുവാറാം
 കുറിയായ ചെന്നാലന്ത ദേവത അടങ്കാതടാ
 കൊട്ടിക്കൊണ്ടു പേവിടിത്താൽ കുററങ്കളനക്കല്ലടാ
 ഇറയരരുളാകവന്ത ദേവതന്മാരുണ്ടു കാണും
 ഇരുന്നു പരന്തിടുക്കത്തോടു കൊണ്ടു പോകവേണം 1040
 ഒന്നു പട ചാമുണ്ഡിഅമ്മയും വെളിയിൽ വന്നു
 ഉരപ്പിപ്പൊരുവതുകങ്ങെടുവതുമില്ലയോടാ?
 ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കൊത്തപടി ഇഹ പിഴയാതിരുക്കിൽ
 ഇനി കൂടെ പോവതുകു കുറകളൊൻറുമില്ലയോടാ?
 ഓടിയെ പിടിത്തുകെട്ടു വേണ്ടാം എങ്കളെ ഇവിടേ
 ഉറവേണ്ടും വസ്തുക്കളെ തന്താൽകൂടെ പോരുവമേ

തേടിന തിരവിയങ്കരം വേണ്ടിനതെല്ലാം കൊടുത്തു
 തിരിയെ വരാത്തവണ്ണം സത്തിയവും ചെയ്തുകൊണ്ടു
 നാടി നാങ്കരം പോംപൊഴുതു അടയാളം ഉണ്ടുകാണും
 നലമാക ഉരറിതു പോകിറതെ പാരുമടാ 1050

തിട്ടനവെച്ചൊല്ലിയന്ത ദേവതൈവാങ്കിടവേ
 തിടത്തിൽ മതുരമന്തിരനും തിടമായെഴുന്തിരുത്തു
 എടുത്തിടും കോഴി കിടാ വെട്ടിയേ ബലികൊടുക്ക
 എല്ലെണ്ണോരും കൂടിച്ചെന്ന് രക്ഷകളും ചെയ്യുവാനാം
 പട്ടുപണിപ്പേലുകളും പണ്ടവും പൊന്നും കൊടുത്താർ
 പാരമാന തേവതക്കു ചെപ്പുമാന കണ്ണാടിയും
 ഇച്ചയായ കട്ടിയേലും പൊന്നിയും വാളും കൊടുത്തു
 കൊടുത്ത മുതൽകളെല്ലാം വാങ്കിയടനെയെടുത്തു
 കവലയങ്കരം മയ്ക്കു പടി പോകസമ്മതിത്തവനം
 അട്ടമുടുകിനടൻ ചെപ്പുമാന കണ്ണാടിയും 1060

അഴകറദേവതക്കു കൊടുത്ത മുതലുംകെട്ടി
 എടുത്ത മുതലുകളും തുടിയും പറകളുമായ്
 എഴുത്തു മതുരമന്തിരനും വിടൈ ഏവിക്കൊണ്ടു
 തിടുക്കത്തുടനെ വീട്ടു, കോട്ടവാചൽ, മീട്ടു
 തേവതയുടൊണ്ടു കോട്ടക്കുറ്റമേ ചെല്ലുവാനാം
 നലമാകച്ചുന്തയിലെ ആലിലൊരുപുറംതീര

നകണ്ടുവിഴുന്തിതല്ലോ ദേവതന്മാർ പോറനേരം
 ഉലമതിശയിക്ക ദേവതന്മാർ പോറനേരം
 ഉറദേവതയും കെടുചാവുകളും പോവുതല്ലോ
 ചലിയാമൽ മതുരമന്തിരനന്ത ദേവതയെ 1070
 ചന്തമുടൻ “മാനാമതുരയിൽ” കുടിയിരുത്തി
 വെലമായിരുന്താരല്ലോ ചാമുണ്ഡിത്തമ്മ മകിഴ്
 വെററുചേർ പുകഴിന്താലെ വാളിപിണങ്കരചെയ്തിരുത്തു
 ഇരുന്താരവർക്കു വേണ്ടുവണ്ണമായവിടത്തിലേ
 ഇലക്കുമില്ലാ പണങ്കര നേർച്ചയാക വന്തിതല്ലോ
 വരുന്തിയേ വാഴ് മതുരമന്തിരൻ മൂന്നാണ്ടതൊരു
 വന്നപ്പട്ട ദേവതന്മാർ വന്തി പണിന്തിതല്ലോ

മാനാമതുരയിൽ ചാമുണ്ഡി പരദേവതയായി വാഴ്
 ന്തിരുന്ന വിവരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

XV

ചന്നപ്പണി കുറകൊമ്പുകരിക്ക
 തടിയമ നൻപൊട്ട തകിലു മുഴക്ക 1080
 വന്നമതൊത്തന പണിപ്പരയിൽ
 വന്നച്ചങ്കോശൈ യെങ്കും മുഴക്ക
 ചങ്കു മുഴക്ക നവതാളം കൈവ
 ചുല്ലിയ മുത്തുക്കടകൾ പിടിക്ക
 മുത്തുക്കടയൊട്ട് മുകിലക്കടയും
 മന്നെ നെരുങ്കിന പരിശത്തിരളും
 വെററിയുടൻ വെള്ള വട്ടക്കടയും
 വെങ്കലക്കൊടിയും ശങ്കക്കൊടിയും
 ആൺമയിനാൽ പള്ളിപ്പരയിൻത്താൻ
 അൻപൊട്ട വണ്ണ പുകന്താളമ്മ 1090
 പള്ളിപ്പരയിലെ ചാമുണ്ഡിഅമ്മ
 പരിചൊട്ട വണ്ണ പുകന്തൊരുനേരം
 അള്ളിയേ തീരും നീറതുമിട്ടേ
 അഴകൊട്ട ഭേവത അലറിട്ടുവാറാം
 ചെമ്മയതാകവെ മാനാമതരയിൽ
 ചെപ്പുമടനവർ വാഴ്ത്തിരുത്താരേ

XVI

മാരിചാടംപെരുമാൾ കഥ.

പാണ്ടിയിലേക്ക് പാദേവതയായി ചാമുണ്ഡിഅമ്മ ഭവിക്കാണുണ്ടായ കാരണമാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. അവിടെ വടത്തെരുവിനധിപതിയായിരുന്ന ചിതമ്പര രാവുത്തർ പുത്രന്മാരില്ലാത്തതിനാൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ തോറും ദാനധർമ്മംചെയ്തുവന്നു. അങ്ങനെ വരവെ ഒരു ദിവസം വൈകാ ഭഗവതിയുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽപോയി തപസ്സിരിക്കണമെന്നുള്ള സ്വപ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ കണ്ടു. അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയെന്ന് ഗർഭഭാഗ്വാതം പാദനമുണ്ടായതായിട്ടാണ് ആദ്യഭാഗത്തു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. “മാവേലിനാടുവാണീടുംകാലം” എന്ന മട്ടു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും വില്പിപ്പാട്ടിനു വേറെ മട്ടുണ്ട്.

മെല്ലിയാൾ വൈക പകുവതിയും
മേവിത്തരുളാലേ പടവീട്ടിൽ
എല്ലയില്ലാതെ പടകുതിരെ
ഇലക്കുമില്ലാതെ ആനയോടെ
ചൊല്ലത്തുലയാതെ പടകളാലെ
ശോഭയുടനാണ്ടാൻ പടവീട്ടിൽ

നല്ല പുകൾകൊണ്ട് പാണ്ടിയന്നം
നാടി വൈകയിലേ വാഴ്ത്തകാലം
ദേവതന്മാർ രണ്ടു കൂട്ടമാക

തെന്തെരുവും വട തെരുവുംവെട്ടു
താകമെന്നിയൊക്കെ വാഴ്ത്തകാലം

10

തഴെത്തിതല്ലോ തെന്തെരുവും

വാഴ്ക്കയുററ വട തെരുവിൽ

വാഴ്ത്ത രാവുത്തൻ മുൻപനാക

കേൾവിയുള്ള ചിതമ്പരരാവുത്തൻ

കീർത്തിയാകയാണ്ടകാലം തന്നിൽ

അന്തർക്കാലത്തിലൊരു കന്നികയെ

അടുത്തു കല്പിയാണം ചെയ്യിരുത്താൻ

ചിന്തയിനാലിന്ത ചിവനടിയൻ

സന്തതികളൊന്നുമില്ലാമിൽ

20

ചെമ്മെ വരംപടി കോവിൽത്തോറും

വന്മയുടൻ പുജ വിളക്കുകളും

വലിമയുടനൊക്കെ നടത്തിനരോം

കേദിത്തിരിന്താരേ മദൻവചയായി

കീർത്തിയുള്ള ചിതമ്പരരാവുത്തൻ

നീതിയുടനിന്ത ചിവനടിയൻ

നിന്നെന്നതു പാലകൻ മേലിരക്കുമുറു
മാസം രണ്ടു കഴിഞ്ഞിടവേ

മതലയിലെ മനസ്സുവെത്തു

നാഥാശരണമെന്നു നീറണിതു

30

നല്ല പുത്തിരരെ താരുമെന്നു

എങ്കും ചെൻറു കോവിലുവരമിരുത്താർ

എന്നുകു സന്തതി ഉണ്ടാമെന്നവെ

മക്കെ ശിവനടിയൊരു നിന്നെന്നതു

മനസ്സു മുറുടനെ ചലിത്തിരുത്താർ

തങ്കൾ മുഖം വാടി-ഉറങ്കിടവേ

തെരിശനത്തിലെ കാണുവാരാം

എങ്കും പടിവാഴ്ന്ന ഭഗവതിയും

തന്നുകു സന്തതി ഉണ്ടാമെന്നവെ

അന്നു തങ്കി പിററാംനാളതിലേ

40

അതി കാലമെ എഴുന്തിരുത്തു

ചെന്നു വൈകൈവാഴും ഭഗവതിയുടെ

ചിറന്ത കോവിലിലേ വരമിരുത്താൾ

നന്ദിയുടെൻ പൂജ വിളക്കുകളും

നലമായ് നെയ് അട പായസവും

ഒന്നൊഴിയാതെ ഒക്കെ നടത്തിയല്ലോ

ഉറുമതലക്കു വരമതാക

നനച്ചുമുന്തി തുവരാമൽ

നാല്പതുനാൾ ഭജനമാക

നാല്പത്തൊന്നാം നാളതിലേ

50

നാടിയെ കൈവാഴ്ത്ത ഭഗവതിയും

അങ്കുരത്തളിലുള്ള കുമ്പളം

അറിഞ്ഞു ശുഭവുമായ് ചെന്നുനിന്നു

കാപ്പിട്ടുപക്കു പായസംകൊടുത്തു

കരുത്താൽ പുത്തിരരുളൊമെന്നവേ

കൂപ്പിവരത്താലേ പായസംവാങ്ങി

കൊണ്ടുപോകക്കണ്ടാൾ തരിശനത്തിൽ

തരിശനംകണ്ട പിററാംനാളിൽ

തിരപെടവെ നേർച്ച തന്നെക്കൊടുത്തു

ഉരിമയുടൻ വൈകുപകവതിക്കു

60

ഉറുമതസ്കാരം ചെയ്തൊഴുന്നാൾ

നീ തരുക ഏനിക്കൊരു പുത്തിരനെ

വാകുപടത്തൊരു മെന്നത്തൊഴുതാൻ

തിരമായ് പോനാരേ വിടുതിയിലേ

ചിതമ്പരരാവുത്തരോടേ

ഇൻപമുടനൊക്കെ വാഴ്ത്തിടവേ

ഇരുന്ത മാസത്തിൽ വിടകളിത്താൾ
 അൻപിനടൻ തണ്ണീർ കോരിപ്പോട്ടു
 ആദിത്യനെ നോക്കി വണങ്ങിടവേ
 ഉമ്പർലോകക്കും നായകമേ

70

ഒരു സന്തതിയെ താമ്രം ഈശ്വരരേ
 തമ്പുരാറെ ഉന്നി വണങ്ങിടവേ

തൈതനല്ലാളം ഏതോ ചൊൽവാൾ

നാൾവരുത്തിയേ തോഴിയും

ശലിയമണം പുണരവാർ

വാളിണി മിഴിക്കുഞ്ഞനവും

വാരി കൂന്തലും മുടിത്തുകെട്ടി

നീളപ്പുത്തുകിൽ അരക്കണിത്തു

നെററി പരപ്പിലേ പൊട്ടും തൊട്ടു

വിളക്കിക്കാണാ നിൻറ രാവുത്തരം

80

വെററിയരൈക്കണ്ടു മനം മകിഴ്

മനംമകിഴ്"ന്താൾ ശിവനടിയാൾ

മനതുറുടനേ ചലിത്തിരുന്താൾ

കുന്നിനകയാതും മുഖം വിളക്കു

കുന്തത്തോർമുഖ കനത്തുവിമ്മ

ചീലം പകർത്തല്ലാം മുറുകിടവേ

തെളിഞ്ഞു മനമെല്ലാം വാടിടുമാം
 കോലമടിയെല്ലാം അഴിഞ്ഞിടവേ
 കൊങ്ക കനത്തു കൺകുറുത്തു വിമ്മ
 ഏലക്കുഴലിലേ പു മുടിവാൾ

90

മഞ്ചൾ മറഞ്ഞാളേ കളിമറന്താൾ
 വേൽമിഴിക്കേ മൈമറന്താൾ
 വെററില പാക്കം തീൻ മറന്താൾ
 മറന്താളവൾ തോഴിയെയും
 മടിഞ്ഞുള്ളവയിൽ കാച്ചിടവേ
 ഉറൈന്താളെ അവൾ നിത്തിരയിൽ
 ഉള്ള നേരമെല്ലാം ഉറങ്കിടവേ

വെറുത്താളേ അവൾ കണവനോടെ
 വേരൂചിഞ്ഞെ ഒന്നും കൂടാതെ
 അത്തിറത്തവൾ മരുവിടവേ

100

അഞ്ചു മാസം തിക്കെന്തനവാം
 മാസമാറു കഴിഞ്ഞ്ചഴുതിലേ
 മകിഴ്നേതോ ചൊൽവാൻ രാവുത്തരും
 വേലേ തെളിഞ്ഞുടൻ പൊങ്കുവല്ലെ
 ചെപ്പുത്തുടൻ ഇടവേണമല്ലോ
 കോവിലമർത്താതും മനം മകിഴ്

കൊണ്ടു വെജ്ഞനങ്ങളൊരുക്കുവാരാം

ആതരിത്തുടനേ അയൽപക്കവും

അന്നു ചുറ്റത്താരും ഉടൻകൂടി

കൂടിയൊക്കെ വടത്തെവില്പുള്ള

110

കൂണ്ടുകല്പിയാണമെൻറു ചൊല്ലി

നാടി പന്നിരണ്ടു പാനൈയിലേ

നാകപ്പാനെ ഒൻറു വയ്ക്ക

ഓടി പാലരിശി തേക്കായ് പഴം

ഒക്കുകൂടെ വൈത്തു പൂശൈ ചെയ്ക്കാർ

വാഴം ഇളങ്കൊടി തൈനലാൾക്കു

വയററിൽ പൊങ്കുവാലൈ നടത്തിനരാം

പൊങ്കുവാലൈ കടന്താതിത്യനെ

പോററി ശരണമെന്നു താൻ പണിത്തു

തൊക്കല്ഴുകിയ രാവുത്തന്നും

120

തോകയാരു മാകമനം മകിഴ

വാകിനാലേ ചമൈത്തിരുപേരുമായ്

ചെങ്കഴവി കവർന്നനേരം

ചങ്കയാലേ കൂടി കല്പിയാണം

സരസ്സുമടനൊക്കെ ആടുവാരാം

വാണേങ്കു മന്തത്താർ മുലക്കു

മകിഴ്ത്തു തിങ്കൾ ചെൻറപോതേ

സാരമുടൻ വാർ തപസികർക്കു

ചലിയാമലേ അമൃതമിട്ടാൾ

ഉഴരിലേ സർവ്വക്കും എളിയവക്കും

130

ന്നെപോലെ ഭാനധർമ്മചെയ്താൾ

ആരച്ചെൽവമുടൻയഴിക്കു

ആയി രണ്ടു തിങ്കൾ ചെൻറപോതേ

ആയി രണ്ടുചെന്ന മാസത്തിലേ

ആയിഴയാളും എഴുന്തിരുത്തു

പയ്യ നീറണിത്തു ശിവനൈയന്ന

പൈന്തൊടിക്കു നോവു തുടക്കിനതേ

XVI

ഈററില്ലത്തിൽ ഉണ്ടായ വിശേഷങ്ങളെ എത്രയും തന്മയത്വമായി വർണ്ണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഗവും “മാവേലി നാടു വാണീടാകാലം” എന്ന് മട്ടിൽ പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മുഴുവൻ അപ്രകാരം വയിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല.

മെയ്നോ വറിയാനെ പാ വിരിത്തു

മെല്ലിയരും പാടിത്തുടക്കിടുമാം

ചേയിഴക്കു മേനീനോവുതോന്നേ
 ചെന്ന തോഴിയരും കേട്ടുപോതെ
 കേട്ട തോഴിയരും അർത്ഥമെന്നതു
 കെട്ടുകെട്ടുതമ്മാ എഴുന്തിരെടി
 ഏടക്കുഴലാളേ മെയ്തോവുതോ?
 എന്നു കേട്ടു പോതെ ചൊല്ലിടുവാൾ
 വാട്ടത്തുടൻ മേനി തളരുതമ്മാ
 വാൾവെട്ടിടിപോൽ കുറുക്കുമിന്ന
 ചേഴിയഴിഞ്ഞൻ മേനിയെല്ലാം
 ചേരനോക്കിറതും അറിവേനടി
 എന്ന ചൊഴുതിലെ തോഴിയർകൾ
 ചെന്നു താമസക്കൾ വാരാമൽ
 ചേയിഴയാളന്ത മരുത്തുവത്തെ
 നന്മയുടൻ കൂട്ടി വരച്ചൊന്നാൻ
 നളിപോടൊരുതുന്നോടിപ്പോയി
 വന്നുടനന്ത മരുത്തുവത്തിൻ
 വാചലിലേ ചെൻറു വിളിത്തിടവേ
 വിളികേട്ടതൊരു മരുത്തുവയും
 വേറെവെള്ളക്കൈകൾ പകർത്തുടുത്തു
 നളിപോട്ടു തൻ ചാവുകളെ

140

150

നാഥാ! ശരണമെന്നു നീറണിതു
 വെളിനിക്കെന്നു കൈതൊഴുതു
 വിരൈത്തുവന്താളേ തുതനോടേ
 കളിപുകിരവേ വഴിനടന്താൾ
 കലങ്കാമലീറുപ്പർ പുകന്താൾ
 ഈറുപ്പർക്കു ചടങ്ങുചെയ്തു
 ഏന്തിഴലാളന്ത മരുത്തുവായും
 ആറുംപടി. വന്ത മരുത്തുവത്താൾ
 അന്നേ മലങ്കാതെൻറരുക്കണെന്താൾ
 ചീറ്റത്തുടൻ മേനീതളരുതമ്മാ

160

പിന്തകലങ്കി ഉള്ളഴിതു ചൊൽവാൾ
 ക്രൂരവനാർ വന്തു ചെനിത്തതെടി.
 കോളാലിറപ്പേനോ മരുത്തുവമ്മാ?
 ഇനി നാനിനി ഇരുക്കമാട്ടേൻ
 ഇനി നോവു വന്താൽ ചൊറുക്കവല്ലേൻ
 കന്നി ഉള്ളമെല്ലാം നടുങ്കുതമ്മാ
 കൺകളിരടി മുൻപറക്കതമ്മാ
 നാനറിതു മുന്നിരുന്തോന്നില്ലെ
 നല്ല കൊള്ളയാലേ ഇറപ്പതെല്ലാം
 വെന്നിയോടെ ഇന്നു പിഴെത്തിടിലോ

170

വേണ്ടാ മക്കളെൻറു ഇരുത്തിടുവേൻ

180

മലകാതെയെൻറു മരുത്തുവയ്യം

വാങ്കി എണ്ണതന്നെ ഓതിടുവാറു

കലകാമലന്ത കാർകഴലാറു

കനകത്തളികയിൽ എണ്ണെ വാത്തു

മലകാമലാണെ നീരാഴുക

മേനിതെളിത്തുടനേതോ ചൊൽവാറു

നലംകൊണ്ടു നീയും പാലകന്നെ

നന്നായ് പെറെടുപ്പായ് മകളേ

വേണ്ടുപടി പാലൻ പിറന്തിടിലോ

മെയ് നോചിനി വന്താൽ പൊറുക്കവല്ലേൻ 190

ഇനി നോവു വന്തു പിടിത്തിടിലോ

തായ് തകപ്പനാരെ കാണവേണം

മാണ്ടുപോകുമുന്നേ രാവുത്തരെ

വന്നു കണ്ടു പോക ചൊല്ലുമെൻറാറു

പൂണ്ടുപിടിയിങ്കളിവരെന്നു

പെൺകൊടിയേ നീരിപ്പടിയേ

വായ് പുലമ്പിയേ വാക്കരെത്താൽ

വന്ത പെൺകളെന്നെ നക്കെയാരോടി?

ആശയുറതൊരു കണവൻ വന്താൽ

അവർ പെരുമോ നീ പെരുമോ?

200

തായ്-വന്താൽ തായ് പെരുമോ

താൻപെരുകിറതല്ലാമൽ

തായോ നീയോ ഈർ പെരുകിറതു

തണ്ടിയൊത്ത പെൺകളെല്ലാം

പായമുടനെ പല പേച്ചും

പറയാതോ മകളേ ഇന്ത

നോവുവരും നേരം പൽകടിത്തു

നിൻറുടലു ചററ പൊരുത്തിടമ്മാ

ഏലമിട്ടു വാറ കട്ടെറുപ്പു

ഇറക്കിനാപ്പോൽ വരുകതുള്ളം

210

ഓലൈ ഇരുന്ത കാതു രണ്ടും

ഉറുത്തണ്ടിലെ പറ്റി അമ്പുപോലെ

ചേലൈ കെട്ടം തന്റെ അരകളെല്ലാം

ചീരടക്കിടവേ അവരതിശയിക്ക

മാലൈ പട്ടുകിറ നേരത്തിലേ

മരിപ്പേനെടി മരുത്തുവമേ

മരുത്തുവ ഏന്റ പുലമ്പിടവേ

മരുമടവാർകൾ മുറും നിൽക്ക

ചായൽമിഴിയാളേ മാണിക്കമേ

ചന്തമുടൻ പാലൻ പിറന്തിടുമേ
 ഇയൽമുഖ നിന്നും കുമിഴിവാ
 ഏന്നെ നീങ്കൾ വന്തു പിടിയുമെന്നേ
 പിടിയുമെൻ ശത്തത്തിലേ;
 പോതലിത്താളേ മത്തുവായും
 ചരറ പൊരുത്തിടു മകളേയെന്ന
 തളരാതെയെൻറ മത്തുവായും
 ഉറപ്പിടിത്തു മെയ് നോവിക്കിലോ
 ഉടനെ നോവു വന്തകെടുപിടിയായ്

XVII

ഇതിൽ പങ്കുനി (മീനം) മാസം പന്ത്രണ്ടാം തീയ
 തി ഉത്രം നക്ഷത്രത്തിൽ വെള്ളിയാഴ്ച ചതുർദശി ചേർന്നു
 ദിവസം ഒരു മകനെ പ്രസവിച്ചതായി പ്രസ്താവിക്കുന്നു
 ഇവയെല്ലാം ചേർന്നു വഷം ഏതാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ഇതി
 ന്റെ രചനാകാലം. ഏതാണ്ടു് ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.
 മാത്രമല്ല ഗ്രന്ഥാക്ഷരം മലയാഴം, തമിഴ്, തുളു, ആര്യം,
 കണ്ണാടകം മുതലായ ഭാഷകളാണ് ഇദ്ദേഹത്തെ പഠി

പിച്ചതായി പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ ഭാഗത്തിൽനിന്നും
രചനാകാലം ഏകദേശം അനുമാനിക്കാൻ സാധിക്കും.

പററിപാലകന്റെ പെറെറ്റത്താൾ
പങ്കുനി മാസം നാൾ പണിരണ്ടിൽ 230

ഉത്തിരമേനല്ല നാളതാക
ഉയർന്ന വെള്ളിയപ്പ ചതുർദശിയിൽ
പെറു കുറികളും പൊലിത്തുടനെ
പൊന്നിൻ മടവാർനെപേരും
അന്നെപേരുമൊക്കെ കൂടിയല്ലോ
ആപൊലിവുകൾ കൊടുപ്പാരാം
സ്നേഹിത്തുടനന്ത മരുത്തുവയും
ചിറക്കക്കൊപ്പുഴ്ക്കൊടി തന്നെ മുറിത്തു
കുനിത്തു പാലമൃതം തന്നെക്കൊടുത്തു
കയ്യതിനാൽ പാങ്കി അന്നെത്തുകൊണ്ടു് 240

മനംമകിഴ്ന്നേ പാലകനെ
മഞ്ചണ്ഡനീരും ആട്ടുപാരാം
ചിത്തം കുളിർന്നിമ്പത്തോടിയന്ത
ചിതമ്പരരാവുത്തരോടേ
ഇപ്പുത്തുടൻ വടത്തുവിലുളളാർ
ഇരുന്ത മടമാർകളനയ് പേരും

വട്ടമുല നല്ല മാതരേയും

മകനേയും വാതു കാണുവാനും

അത്തികുരുനാഥാ ചരണമെന്റ

അന്നതൊട്ടു ഇരുപത്തെട്ടാം നാളതിലേ 250

നൽത്തങ്കപ്പുരിയും പർമീശനും

നാമം “മാരിയാടംപെരുമാ”ളെന്നു

നിത്തക്കലിയാണുപോലിപ്പതു

നിറയ ചോരിട്ടാൻ തപസ്സികൾക്കു

അന്തിമതിചെയ്തപ്പോഴുതാകവേ പിറന്ന

അറിവതൂററ രാവുത്തരക്കേ താൻ

അമ്മവൈക പകുവതിയിൻ അരുളതാകവേപിറന്ന

അഴകുതൂററ പാലകന്റെത്താനേ

വന്ന പേരെടുത്തുണ്ടാകും മാരിയാടംപെരുമാളുക്കു

വന്മയുടൻ പണികളുണിത്താനും 260

വാകുവന്നത്തണ്ടയിട്ടു വർക്കോർവൈചലക്കു

വാകുപടകാലുക്കുണിത്താനും

ചെന്നിരുക്കുചരരക്കിണക്കവേ പൊന്നരവടവും

ചിറക്കുമണി ചലക്കയോ താൻ

ചെപ്പുമാന വെള്ളിയരഞ്ഞാണമതു മൂന്നുമുററും

ചുറ്റിത്തരിയലിണിത്താരാം.

ചങ്കുവള കാലുകളിൽ തക്ക വിരൽ മോതിരവും

താരവള കൈയിലിണിത്താരാം

ചങ്കിലായ മോതിരവും കഴലു പുലി നകവും

ചന്തമായ് കഴുത്തിലിണിത്താരാം 270

വട്ടവാർ മുഖംവിളക്കു ചൂട്ടികെട്ടി നെറ്റിപരം

വരിക്കോക്കെ കെട്ടിവെത്തപോതേ

വന്നമാന ചൊന്നവാളി വാർകഴൽ പണിയണിത്ത

വന്നമാന തിങ്കൾ ചെറുപോതേ

ഇഷ്ടമുടൻ വായമിർത്തും ഉഴട്ടുമെന്ത രാവുത്തരം

ഇൻപത്തുടൻ അൻറു നിന്നെത്താരാം

ഇശ്വരാനനാളു കേൾക്ക അരിശിപണവുംകൊടുത്തു

ഇത്തത്തനാളു കേട്ടുകൊണ്ടുപോതേ

തട്ടുപാടില്ലാതെ നാളിൽ പാൽപഴവും ചക്കരയും

തനിത്തേനും പഞ്ചസാരയോടു താൻ 280

താമരിശിയും കിടാരം തയിർപാന കോഷങ്ങളും

തക്കവെണ്ണനും ഒരുക്കി ഒക്കവേ

തിട്ടനക്കരവയിട്ടു പാലുട്ടക്കലിയാണം

തെളിത്തോടി ചോരമിട്ടുപോതേ

തെരുവാക്കെ കൂടിയല്ലോകലിയാണമാടി നന്നായ്

ചെൽവമായൊരാണ്ടു ചെന്നപോതേ

ആട്ടക്കലിയാണമാടി അരയിൽ പൂവാടെ ചാത്തി

അഴകതൊത്ത പാലകനൈത്താനേ

ആശയുടനോടി മണ്ടി അനയ് പേരെടുത്തണയ്ക്കും

അഞ്ചുവയസായ് വളന്തപോതേ

290

നാട്ടമുടൻ രാവുത്തരും പാലനെഴുത്തൊതുകയ്ക്കും

നൻമുക്രന്തം കേട്ടുകൊണ്ടുപോതേ

നല്ല വാത്തിയാർ പിള്ള കരുക്കളെള

വരവഴെത്തു

നാടിയെ കൊടുത്തുകൊണ്ടുപോതേ

ചട്ടമുടൻ പാലനെ ചിറക്കുപ്പള്ളിക്കുങ്ങിരുത്തി

തെളിത്തുടനെ വാത്തിയാരുപിള്ളയും

ഇഷ്ടമൊത്ത പാലനക്കു ചട്ടമാനവായ് പാടത്തെ

ഇണക്കുപടി ഓതിവത്തിരുത്താരേ

വാട്ടമെന്നിയെ കിരന്തം മലയാൺമയും തമിഴും

വന്മയാന തുളുവെഴുത്തിനോടേ

300

വാകപട ആരിയവും കണ്ണാടവും പടിത്തു

വാറപേരതിശയിക്കുവേ താൻ

ഇപ്പടി എഴുത്തിനും ചമത്തരാരുമില്ലെയെന്ന

എന്നിണകിയേ പടിത്തു മുററിയേ

ഏഴുത്തുവായന പടിത്ത പാലനക്ഷവേണ്ടവതു
 ഏന്നവെൻറ രാവുത്തരം ഉന്നിയെ
 ചെപ്പമാക വാത്തിയാർ കുരുക്കളെവരവഴെത്തു
 ചിറന്ത പൊന്നംപാരം കൊടുത്താരാം
 ഒക്കിണയും വാങ്കിയന്ത വാത്തിയാർ പിള്ളെ
 മകിഴ്ത്തു

ചെമ്മെ വരവേണമെൻറ ചൊല്ലിയേ 310
 ചെമ്മെ വരവേണമെൻറ തെളിത്തു കുരുക്കൾനടക്ക
 ചെപ്പമടനൻറ നിന്നത്താരാം
 നന്ദിയായ് വളത്തു പാലനേഴുവായതാനപോതു
 നല്ല ചിതമ്പ്തരാവുത്തരം
 ഒപ്പമടൻ പാലകനെ കണ്ട മനം താൻമകിഴ്ത്തു
 ഉവത്തുടനേ താൻ നിന്നെത്താരാം
 ഒള്ളിയചിറമത്തൊഴിൽ ആയുതങ്ങട്ടിൽപയിർചി
 ഒക്കവെ വേണമെൻറ നിന്നെത്താരാം

XVIII

മാരിയാടുംപെരുമാളുടെ ആയുധാഭ്യാസഘട്ടമാണി
 തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

ഏഴുത്തു പടിത്തപിൻപു മാരിയാടുംപെരുമാളും
 വട്ടപ്പരിശയിലെ ചൊട്ടച്ചിറമന്തനെ 320

വന്മയായ് പടിപ്പതുക നന്മപ്പത്തം കേട്ടുകൊണ്ടു
 തിട്ടനെ കുക്കളേയും ചെപ്പമുടൻ കൂട്ടിവത്തു
 തിരത്തോടിലങ്കംപുക പത്തിനിയുമിട്ടുകൊണ്ടു
 അപ്പമംഗലുത്തുടനെ വെറിലപാക്കും

വെച്ചൊരുക്കി

അതുകെ വിളക്കു നിറനാഴികൂട്ടി വൈത്തുകൊണ്ടു
 അരുമുചപ്പിള്ളയാക്കു അപ്പം അവൻ വെച്ചൊരുക്കി
 അവിടെ ഗണപതിയെ പൂജിത്തുകമ്പിട്ടുകൊണ്ടു
 തേൻമിഴിയാരെല്ലാം നല്ലർപാലനെ വരവഴിയ്ക്കു
 ചെപ്പമുടൻ നെഴുവിത്തു അശാൻ ദക്ഷിണയും വാഴി
 മുണ്ടുത്തുടനെ പന്തി പരിശയെടുത്തുകൊണ്ടു 330
 വലത്തുമിടത്തും കേറി കൈകൾ രണ്ടിലും കൊടുത്തു
 മേനിയുടൻ തൊങ്കംതട്ടി വെള്ളപ്പുവിട്ടു കമ്പിട്ടു
 വേണ്ടും ചിറപ്പണികൾ ചെയ്യലൊക്കെ ചെയ്തിത്താരാം
 തുല്പിയതപിടിത്തുചെയ്യും തൊഴിൽ പന്തിരണ്ടുടവും
 തുടന്താരടവുകളും വെട്ടും വലിമാനങ്ങളും
 പതറിയെ രാജൻ കാലും മലുക്കൽ കടകൽമിന്ന
 പയ്യക്കുഴിക്കാലുകളിൽ പന്തിരണ്ടുടവുകളും
 പതറാമൽ കാലെടുത്തു ചുറ്റും തന്റെ വാനെറിയും
 തക്ക ഏഴുത്താണിയുത തന്തരവനറിയോടേ

ഉയരെ എടുത്തുചുറ്റി വീശുമന്താ രാജൻ കാലും 340
 ഉള്ളതുകി മാരിചാടുംപെരുമാൾ പിടിത്തിടവേ
 പരിശയെടുത്തുടേന മിതിർത്ത ശൈരവംതന്നെ
 പയ്യവേ മുഖത്തിലോങ്ങി മുറിച്ചുവിഴുത്തകത്തു
 കരികമ്പയറുടനെ കയ്യിൽ വാളിടികൾ മിന്ന
 കനത്ത മുനത്തൊഴിലും കത്തിൽ കോടർവീച്ചും
 വീര്യം വരുംപടിക്കേ കനത്ത മാററാൻപിടിയും
 പിറമുടം പുളളിയും പിശകാമൽ വെട്ടുകളും
 ചരിയെല്ലാമെൻറചൊല്ലി ചിറമത്തൊഴിൽകളെല്ലാം
 പന്തമുടൻ മാരിചാടുംപെരുമാൾ പറിത്തിടവേ
 റെറയില വെട്ടുമന്ത മുൻപിടികട തലയും 350
 ഒരുവാളിലെ ചിറമം ചമുതാടി കൂത്തുകളും
 പററികത്തും ചൊട്ടുകൾ വാൾവട്ടയം ചിറമത്തൊഴിൽ
 പത്തിരവും ചൊട്ടുകവാൾ മററാൻ ചുരികയോടേ
 കറെമൊന്നും കൂടാമലേ കത്തിരമീതിൽ ചിറമം
 കൂടിപ്പല്ലയത്തിൽക്കത്തും കനത്തതിൽപ്പയിററുകളും
 ചററും ചരിക്കൊപ്പം നീൽക്കാനാരുമില്ലെയെൻറ
 കത്തിത്തു ചിറമംചെയ്യാൻ മാരിയാടും പെരുമാളും
 കൊണ്ടുവന്തതൊരു നല്ല കരുക്കൾ പടിഞ്ഞാൽല്ലാം
 കറയറവേ താൻപിടിത്താൻ മാരിചാടും പെരുമാളും

മണ്ടലം വിരക്കുപടി മാറാൻ മലങ്കിടവേ
 വാടാമലെ ഓറ മണിവാളംകൊണ്ടു കൊടുപ്പാരാം
 പൂണ്ടൊരുവാളിണകു പൊന്നിൻവീര ചങ്കിലിയും
 പുകഴ്ത്ത മണിവീരതും കൂടിയവക്കേയണിന്താൻ
 തണ്ടിയാരുമില്ലെയെന്നുചിതംപര രാവുത്തരും
 തക്കപ്പൊന്നെടുത്തു കുരുവിന്നു കാണിക്കയുംചെയ്തു
 നന്മയുടൻ മാരിയാട്ടംപെരുമാൾക്കു ചുവുനീരും
 നലമായ് കുരുക്കൾചെയ്തു കാലമാനതും പടിഞ്ഞു
 ചെമ്മെ വരവേണമെൻറു പൂവുനീരും വീഴ്ത്തിഉടൻ
 തെളിഞ്ഞു കുരുക്കുമായും നലമാകുപ്പായ് നടന്താൻ
 തെളിഞ്ഞു കുരുക്കൾപോകു ചെപ്പമാകത്താൻ നിന്നെ
 ന്താൻ 370

വന്മയുടൻ നമുക്കു കലത്തൊഴിലാം പുരവിയേററം
 വാകടൻ പടിക്കയെൻറു മനമതിലെ താൻനിന്നെത്തു
 ഉണ്മയുടൻ നൽമുപ്പുത്തംകേട്ടു വാൻപുരവിയേറ
 ഉള്ളതെളിഞ്ഞു മുത്ത രാവുത്തരും താൻ നിന്നെന്താൻ

XIV

ഇതിൽ മാരിയാടംപെരുമാളുടെ കുതിരകയററ
അഭ്യസനമാണ് പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

വാരുമെന്നടൻ പുരവിയതു കെട്ടിഴുകാൽ
വന്മയോടു പല ചാണികളെ ഏവിവിടുമാം
താരമോടവർ കുതിരകളഴിത്തു വരവേ
തക്കമല്ലൊട്ടു കലന കടിഞ്ഞാണിനടനെ
നേരേവെത്തു കടിഞ്ഞാണുകളിറുക്കി വിരവാൽ
നെറ്റിത്തന്നിലണിയും പവരൻ ചിമിട്ടിവരവേ 380
വിരവോടു മണി പൂത്തുണ്ട കുന്ന ചാരം
വിരവോടൊക്കെയുമെടുത്തു കുതിരക്കണിയുവാൻ
വെറ്റിയേറു ചലങ്ക തണ്ടുപല പറയുടൻ
മെല്ലെ ചല്ലിയൊടു നാലുകാലിൽ ചിലമ്പും
പറ്റിനിൻറതൊരു പിൻവാറു കുന്നായവും
പണിയമുക്കിയെ മണി അരയിലാക്കവും
തെറ്റിനിൻറ പരിയിൻ ചലകാലു കെട്ടവും
തെളിവോടനുമാനവുമ്പെയ്തു പുരവിമിതിൽ
കുററംകൂടാമലരിയുടനേ നാളികേരം
കുറവുവരാമൽ നിറനാഴി അഷ്ടമാംഗല്യം 390

നല്ലവനാളുതന്നിലവർകൊണ്ടു ചൊൽവരേ
 നലമൊടൊക്കെയുമമർത്തിയവർ നിന്തിടുവരാം
 വല്ലയങ്കളൊടു വാറുപരിശു ആയുതങ്കൾ
 വന്നു വടത്തെരുവിലുള്ളവർകൾ കൂടുവാരാം
 ചെപ്പമോടവിടെ മാരിയൊടും ചെരുമാൾ
 ചെപ്പമോടു നല്ലവളു വടി ചണിയണിവരാം
 ചൊല്ലും വീരകാളിപ്പട്ടുടത്തരയിലേ *
 ശോഭയോടരയിൽ വെള്ളയരഞ്ഞാണമിടുവരാം
 കാമനൊത്തപടി ഉറു രാവുത്തർ വരവേ
 കണ്ടു മാതർ മനമൻപൊടണിന്തഴലവേ
 ശീമയില്ലാതെ മടവാർ ചിന്തുടരവേ
 ചെന്നു മാതർമനം അൻചൊടണിന്തഴലവേ
 പുശമഴകു മതിനൊത്തമാറഴകുമായ്
 പൂമിയതിൽ ഇനിയവനു ശരിയാരുമില്ലെ
 ഓമൽതൻപിറകെചെന്നു മടമാതർ പറയ
 ഉറു രാവുത്തർ വൈകാളിയിൽ ചൊൽവരാം
 അപ്പമെൽപ്പൊരിയൊട പയറുമാങ്കനിയുടൻ
 അവകടന്തർ പൂവുതണ്ണീരു വൈററില്ലെ
 ചെപ്പമോടുനല്ല വിനായകനു പൂജചെയ്തുടൻ
 ദേവന്മാർ ചില ഭക്തിണകൾ ചെയ്തിടുവരാം

400

410

നൽപ്പിനൊടു തൊഴുവിത്തു തൊങ്കൽതട്ടിയേ
 നൻമുറ്റത്തു കണ്ടു രാവുത്തർ വരവേ
 കുപ്പമിട്ട കുതിരക്കു ചിലവയ്ക്കുകനിനാൽ
 കൂടി രാവുത്തന്മാർ പുരവി തട്ടിവരവേ
 ഉടനെ കാലാൾപുരവി പിടിത്തിരുപുറവും
 വെറിയൊക്കയും പുകഴൊടു ചെല്ലവേ
 പയ്യമാറിവിട്ടപരവീ മെള്ളവരവേ
 കുറുരാവുത്തർമാർ പുരവി വീതി വിടവേ
 നേരേ വീതിയിലടിത്തുടനേ ധൂളിപറക്ക
 കുന്നിവല്ലയമതുരുകി വീതി പടവേ
 കശ പകുത്തിരുപുറത്തിലുമടിത്തിട്ടവരാം
 ചെന്നു വട്ടമതിലെ പുരവി ഏറിവരവേ
 തെയ് തെയ് എന്നവർ ചിലമ്പണി പുലമ്പിട്ടുമാം
 ഉന്നിന്നിന്നവരെല്ലാം മനം മകിഴവേ
 ഉലകമതിരവേ വൻ പുരവി ഏറുപടിത്താർ

മാരിയാടുപെരുമാളുടെ പുരവികയററം ആയുധാ
 ള്യാസം മുതലായവയിലുള്ള പാടവത്തെയാണു് ഇതിൽ
 പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്.

ചന്തത്തുടനേ പുരവിമീതേ

സരസമുടൻ പരദേശിയുമേറ

വന്തവർ നൽക്കവേ പുരവിമീതേ

430

വടിവുടനേ രാവുത്തരുമേറ

ചിന്തകൾ മകിഴവേ പുരവികൾ വിടവേ

തിറമൊടു കട്ടിയലും കൈകൊണ്ടു

അവരവരപ്പടി വെട്ടുംകുത്തു

അഴകൊടു കണ്ടു തടുത്തുകൊൾകെന്നാർ

നേരേ കൈവാളും വെട്ടിടവേ

നിർണ്ണയമാകവേ കോരിയെടുത്തു

താരകൾ മിന്നവേ പിറവീച്ചാലേ

തട്ടിയെ വെട്ടിടുവാൻ പരദേശി

കോരിക്കൊണ്ടൊരു മൂന ചിതറിടവേ

440

കത്തിടുവാൻ മേവിയ രാവുത്തരും

ചീരൊടു വരുകിറ മൂനയതുകണ്ടു

തിറമൊടു വിലകിടുവാൻ പരദേശി

നന്നെന്നിവരുടെ കത്തുതടുപ്പാൻ
 നലമൊടുയർത്തിയെ മുഖത്തുകുത്ത
 കന്നിയരാവുത്തരുമതുകണ്ടു
 കഴയിലെ തുങ്ങിയേ മാർവിലെ കുത്ത
 വെന്നിയുടൻ പരദേശിയുമപ്പോൾ
 വിരവാടു വരുകിറ മുനയതുകണ്ടു
 തിണ്ടന കുട്ടിയൽ ചുഴിയവെ കെട്ടി 450
 മീളാമുന്നേ പടിത്താൻ കുട്ടിയൻ
 തൊഴുതല രാവുത്തരുമതുകണ്ടു
 തുല്പിയുമടയ വരിപ്പീടിയുണ്ടോ
 പഴുതുകൾ വാരാമൽ പരതേശി
 പകയോടെൻ പ്പവരൊരുവരുമുണ്ടോ
 അഴിനിലവാരാതെന്നുട കൈകൾ
 ആരുചെറുപ്പാരിപ്പവിയിങ്കൽ
 പുഴുവുകളൊഴുകിന നരമണം വീശ
 പൊരുമെന്നവരുട കൈകൾ പിടിക്ക
 കൻമല പുരവിയൈ വീതിയിൽ വിടവേ 460
 കണ്ണത്താമലെ പോകിറനേരം
 ചെമ്മേ ധൂളിയിൽ നാലരനാഴിക
 തേടിക്കണ്ടതിലൊരുവരുമുണ്ടോ

വന്മയോടാകാശത്തിലെ ചെല്ല
 വാരാൻറെൻറവർ ചൊല്ലുമുന്നേ
 നന്ദിയോടവിടെപ്പരവിയമത്തി
 നലമൊടിറക്കിടുവാൻ പരദേശി
 കണ്ടവരൊക്കേവ കൊണ്ടാടിയേ
 കയ്യിലെ ചങ്കിലി വിരതുകളിടവേ
 കൊടിയും തോരണം വാടാമലെ കേൾ
 പണ്ടുള്ള വരിലുമാപ്പടിയുണ്ടോ
 പരിയേററിൻ തിരമുടയവരെന്ന
 ഏണ്ടി കൈയിലുമവർ പുകൾ വീശിയവേ
 എഴിലൊടു പുരവി ഏറ്റും പടിത്താൻ

470

നീതിയുടനേ വളന്താരല്ലോ
 തിരുമാരിയാടും പെരുമാളുന്താൻ
 മിക്കുള്ള പേർകളുതിശയിക്ക
 ഉറപ്പുലകൈക്കു വല്ലവൻ നാൻ
 ഏതുമൊരു കുറവെന്നിയേ താൻ
 എടുത്ത ആയുതങ്കൾ പതിനെട്ടിലും
 എതിർത്താരുവരും വാർമാലേ
 ഇതമാകവേ താൻ പടിത്താൻ

480

നടന്നിതു കാണവൽ കീർത്തി
 നാട്ടിലെങ്കുമൊക്കെ ഒന്നുപോലെ
 നല്ല ചിതംപര രാവുത്തരെന്നു
 നളിവാഴ മന്നവർ മകിഴ്ത്തുചൊൽവാർ
 കൈടുത്തവമാകവേ വൈകൈ വാഴും
 കൊറ്റുപ്പെരുമാളേ മാരിയാടും
 കൂട്ടിവരവേണം രാവുത്തരൈ
 കണ്ടു മാരിയാടും പെരുമാളെത്താൻ 490
 ചറ്റും ചലിയാമൽ പാണ്ടിയനും
 ചന്തമുടനാൻ വാളെവിട്ടു
 വന്മയുടനെ ആനവാളെ
 വടതെരുവിലെ ഏവുവാറാം
 വന്തു ചിതംപര രാവുത്തരെയും
 മകനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോന്നാൻ
 പൊന്നുംമുടിചേരും വൈകൈ വാഴും
 പുകഴ്വേന്തനും മനം മകിഴ്
 പുതുമയുടനേ മാരിയാടും
 പെരുമാളെ ചേവുകും കൊള്ള 500
 ചേവംകൊണ്ടു ചന്നിരണ്ടുപേരെ
 ചേർത്താൻ മാരിയാടും പെരുമാളോടേ

ചേരപ്പന്തിരണ്ടു രാവുത്തക്കും
 ചിറന്ത മുനിലയം കല്പിത്താരാം
 ആകുന്നിങ്കൾ പന്തിരണ്ടുപേരും
 അമ്പൻ വശമാക നില്ക്കുമെന്നു
 അരചർ തിരുവുള്ളം പററിയല്ലോ
 അന്നു മുനിലയം കല്പിത്താരാം
 കൈയ്ക്കായിരം മെയ്ക്കായിരം
 പടിത്തരമായ് വൈത്താരുടമയെല്ലാം
 കൈയിലക്കമിട്ടു പൊൻകൊടുത്തു
 കാതലുടനെ പാണ്ടിയന്നം
 മിക്കപ്പകഴാലേ ചേവംകൊണ്ടു
 ഭവണ്ടും പടിയുടൻ വിടയേകി
 വീണ്ടും ചോറാദര വടതെരുവിൽ
 വെററിയുടനേ വാഴ്ന്നിരുന്നാർ
 അന്നു വിശേഷത്തെക്കൊട്ടാരല്ലോ
 തെൻതെരുവിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ
 അടങ്കലംകൂടി ഒരുമിത്തല്ലോ
 അവർ വെററികാണവേണമെന്നേ
 ഇന്നു മാരിയോടാ പെരുമാളുക്കു
 ഏതു വെററികണ്ടു മന്നവരും

510

520

കൈയ്ക്കായിരം മെയ്ക്കായിരം
 പടിഞ്ഞാറുവെത്താർ ഉടമെയല്ലാം
 കൈലാശമിട്ടു പൊൻകൊടുത്തു
 കാതലുടനെ പാണ്ടിയനും
 പൊന്നുംകൊടുത്തവനെയെല്ലാം
 പൊതുസ്ഥലത്തിലൊന്നു കാണവേണം

താണ്ടുംപരികരമേൽ നകലൻ
 തമ്പുരാൻകുട്ടി രാവുത്തരും
 തണ്ടിപ്പുറത്തു നോലവെത്താൻ
 പമ്മതം മാരിയാടും പെരുമാളുക
 വേണ്ടുംപടിയേ രാവുത്തരും
 മേനിയുടനോലൈ വാങ്കിക്കൊണ്ടു
 വേന്തൻ തിരുമുമ്പിൽ കരയേറി
 വെററിയുടനേ അറിവിത്താനാം
 അടിയേനിക്കു മാറാനായി
 തെൻ തെരുവിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ

530

അടങ്കലംകൂടി ഒരുമിത്തല്ലോ
 അതിലൊരുവൻ വന്നു ഓലൈവെത്താൻ
 പാടിവെടനന്ത നേരത്തിലേ
 വെട്ടുകാണവും വേണമല്ലോ

540

മടിയൊമലേ ഞ്ഞുവാളെ
 തെൻതെരുവിലെ ഏവുവാറാം
 തമ്പുരാൻകുട്ടി രാവത്തരെ
 തിരുമുൻപിലേ കൂട്ടിവര
 വന്താ രാവത്തരെ നോക്കിയല്ലോ
 മന്നർ തിരുവുള്ളം പറവുവാറാം
 മാരിയാടും പെരുമാറുകൊക

550

ഓലവക്കും പകക്കായല്ലോ
 മാനഭത്തോടെ വെട്ടുവേ താൻ
 വന്തു ചമൈന്തുടൻ നിൽക്കുവാറാം
 മററും തെരുവനിലുള്ളപേരും
 വന്തു മുഖാകാട്ടി നിൽക്കുവാറാം
 ചീറിവെട്ടുംപോതു രണ്ടുപേരും
 ചിറന്തപടിതങ്കൽ രണ്ടുപേരും
 ചിറന്ത പട്ടത്തങ്കൾ ചൊല്ലുവേണം
 ചെപ്പുമാകത്തിരുമുന്വതിലേ

നിന്നു ചമുതങ്കൾ ചൊല്ലുവേണം
 നീതിയുടനന്ത തമ്പുരാൻകുട്ടി
 നിന്ന രാവത്തരുമേതോ ചൊൽവാൻ
 വന്തു കളരിയിൽ കനിയുംപോതേ

560

വാൾപിടിത്ത കൈ വിഴവെട്ടുവേൻ
 നിന്നു മാരിയാട്ടം പെരുമാളുത്താൻ
 നെഞ്ചിൽ കുത്തിടുവേൻ ഏനമൊഴിത്താൻ
 വന്തെത്തിൽ രാവുത്തന്മാർ
 മാറി ചമുതങ്കൾ തപ്പാമൽ
 ഇടന്തിരുനേരം വെട്ടുവേണം
 തുടന്നിത്തനേരം വെട്ടുവോത്താൻ
 തുണിത്തിരുത്താരേ മറിപ്പിനവേ
 വന്തെത്തിൽ രാവുത്തന്മാർ
 വാകപട പഞ്ച പക്ഷിപാത്രം
 നാളെക്കാലമേ രണ്ടുപേരും
 നല്ലമുറ വെളിതന്നിലേ വന്തു
 നാടിചൊല്ലാണുപോതേ വെട്ടുമെന്നു
 നളിവോടു മന്നു കല്പിത്താരാം
 നീളപ്പോനാരേ വിടയുമേകി
 വിടുതിയിൽചെന്നു രണ്ടുപേരും
 മേവിത്തന്നു തങ്കി പിററാംനാളിൽ
 കാക്ക കുച്ചകളും കെട്ടിയല്ലോ
 കറുപ്പു തൊപ്പാരം പോടുവാരാം
 കമ്പിളിക്കയറും കെട്ടിയല്ലോ

570

580

കെണ്ടിതാണ്ടിയും പോടുവാരാം
 അങ്കിരുപേരും ചന്മൈന്തല്ലുവോ
 വെന്നിമാലെയും പോടുവാരാം
 അഴകൊടു വെള്ള മറച്ചുടുത്തു
 അവൻമെയ്യിലെ ജപാലവീശ
 തിരുനീരും പൂളിത്തല്ലോ
 തിറഞ്ഞൊടു വെട്ടച്ചെല്ലുവാരാം
 പരിയേരും വീരർകളും
 പടവീട്ടിലേ ഉള്ളപേരും
 ചെപ്പമാകവേ കളരിയിലേ
 വന്ന മുറയിലേ കൂടുവാരാം
 പതിനെട്ടു നല്ല പട്ടറയും
 വെട്ടുക്കാണവന്തു കൂടുവാരാം.

590

 XXI

ഇവരുടെ യുദ്ധാഭ്യാസം കാണുന്നതിനു വന്നുകൂടിയ
 ജാതിക്കാരിൽ മടവർ, ചാണ്ടോർ, വട്ടവർ, തുലുക്കർ,
 ഇടയർ, തെലുക്കർ, പാണ്ടിയർ, തച്ചർ, പട്ടാണിമാർ,
 കുറവർ, കൂത്താടികൾ, ചലിപ്പർ, കൊങ്ങിണി, ഇഴഴവർ,

നാശിയർ, കവിറേൽ, കടമാടികൾ, മാരാർ, മുക്കവർ,
 വാണിയർ, വണ്ണാർ, പരദേശി, കരവാണിയർ, ഒട്ടിയർ,
 പട്ടർ, കലവാണിയർ, പരവർ, തോൽവാണിയർ,
 ചീനർ, പണിക്കർ മുതലായവർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറ
 ണ്ടുകാണുന്നു.

മറവരൊടു ചാന്നാർകളും

വടുവർ തുലക്കാരാടിയർ തെലുകരും

ഉറകാരരു ചില പാണ്ടിയർ തച്ചരും

ഓച്ചുരുടൻ കൂത്താടിച്ചലിപ്പരും

600

കൊങ്ങിണി ഈഴവരും നാശിയരും

മറവരുടൻ കവിറേൻ കടമാടികൾ

മാരായനാരും വരുവാരേ

വരുകിതു നായനാരും മുക്കവരും

വാണിയർ, തുയർ വണ്ണാൻ പരദേശി

കരവാണിയർ, ഒട്ടിയർ, പട്ടന്മാർ

കലവാണിയർ ഊരാ കൊല്ലികളും

പരവരുടൻ തോൽവാണിയർ ചീനരും

പണിക്കന്മാർ കോൽത്തച്ച ചലിപ്പരും

കറവ രവുത്തന്മാർ വടുവർ

610

കലമുടനൊക്കവേ കൂടിടുവാൻ
 കൂടിടുവാൻ ദേവന്മാർ ചാലിയർ
 കുറവർ മരക്കാന്മാർ കൂട്ടം
 ഓടിടുമാകത്തന്മാർ പാണ്ടികൾ
 ഒക്കവേ വെള്ളാളർ മുച്ചോനവർ
 നാടിയെ കളവർ പറങ്കികൾ കൊല്ലുത
 നലമൊടു ചിങ്കളവൻ വെങ്കുറവൻ
 തേടിന ദേവന്മാർ പലയിടയർ
 ചെപ്പമൊടാകവേ ചെന്നിടുവാനേ
 ചെന്നിടുവാൻ പീഠം നാൽക്കാലിയിൽ
 ചെറുകിയവാളും കൊണ്ടവരവർ
 ഒന്നിയെ കളരിയിലാരു കലുകാ
 തൊക്കവെ തടികൾ കോലുകളടനേ
 നിന്നവർവാക്കമൊരടിയും പിടിയും
 നീളവേ തള്ളലും തുടരെ വിരട്ടും
 കന്നിയവെട്ടതു കാൺപതിനടനെ
 കളരിയിലൊക്കവെ കൂടിയെ നിന്നാർ
 കളരിപുകന്തിതു മന്നവനെത്തേ
 കുടുകയെഴുത്തുളാഞ്ഞിവിടത്തിൽ
 വളമയോടവരവർ ചോതിച്ചിടവേ

620

630

വന്തിടുവാർ മടവാരുട നടുവേ
 കളിപ്പുകിരും കൊറവനന്തിന്നു
 കാലമെ കളരിയിൽ വരുവതിനായി
 ഒളിവൊടു പലപണി തിരമെയിലണിന്നു
 ഉറുടനേ കളഭങ്കളണിന്താർ

XXII

യുദ്ധാഭ്യാസത്തിൽ ഉള്ള പാടവം കാണുന്നതിനു
 മഹാരാജാവ് എഴുന്നള്ളിയതായും മറ്റുമുള്ള വിശേഷ
 ങ്ങളാണു് ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം.

നല്ല പെരുമ്പട ചാത്തിയല്ലോ
 തിരുവാഭരണം ചാത്തുവരാം
 നാടി ഉതിത്തിടും വെയുവൻപോൽ
 നളിനൊടു മന്നരെയുന്തരുവോർ
 എല്ലയിട്ട ഭവനിയതിൽ
 ഇടു വെട്ടുവേണം വീതിയിലേ
 എഴുന്തരുളിയേ വെട്ടു കാണാൻ
 ഏകാന്തമായ് ഇരുന്തിടുവേ
 ഉററ കാരിയപ്പേർപ്രഭുക്കളും

ഒക്കവേ സേവിതു ചുറ്റുംനിൽക്കെ
 ഉടനെ മുറത്തുറക്കാൻകളും
 ഉഴിയുംചെയ്തോരും വത്തുനിൽക്കെ
 മറും പെരുമ്പട വന്നുകൂടി
 വട്ടക്കളരിയാലിട്ടതന്നെ
 മന്ന രാജനും ജയന്തിദേവ

650

വെട്ടുകൊണ്ടെട്ടുന്നു സമ്മതിത്തു
 വെട്ടുവാനായ് കളരിയിലെ
 വീരരിരുപേരും കരയേറി
 വേണരെയും അടിതൊഴുതു
 അശ്വനെയും അടിതൊഴുതു
 മിക്കക്കളരിയിലെ അടിതൊഴുതു
 മിക്കക്കളരിയിൽ വലത്തുവന്നു
 തിട്ടനവെയവർ രണ്ടുപേരും
 ഗരുഡപൂജയും പൂജിത്താരാം
 തെററിപ്പേർകൾ വന്നു കച്ചുണ്ടാട
 നിറത്തോടു വാങ്കിക്കൊള്ളുവാരാം
 കഴക്കാറും കളരിയിലെ
 കഴകളിട്ടു നിൽക്കുവാരാം
 വാളക്കാറരെയിർ നിറകായ്

660

വാളു ചീമയിട്ടക്കൊടുക്കുവാരാം
 കത്തത്തിരുപേരും വാളുവാക്കി
 കടുക്കു നടന്നുങ്കേ ചെല്ലുവാരാം.
 പാഴുകളൊന്നും വാരാമൽ
 പറിക്കുരുപാതം നെഞ്ചിലുന്നി
 പങ്കക്കൊത്തവർ കൊത്തിയല്ലോ 670
 പതറാമലെ വെട്ടുവാരാം
 കളരിമെയ്ക്കവെ രണ്ടുപേരും
 കിടാകളെപ്പോലെ വെട്ടുവാരാം
 കനൽപറക്കുവേ മിന്നുംപോലെ
 കനവാളുകളോശൈവെട്ട
 തളരാമലേ വളത്തകിടാ
 തങ്കച്ചല്ലിയമായ് വെട്ടുംപോലെ
 തട്ടിവെട്ടിയൊക്കെ കുത്തിടുവാർ
 തങ്കൾ തങ്കൾ മൂന്നു ഒന്നുപോലെ
 അലൈകടൽ കോപിഞ്ഞനപോലെ 680
 ആത്തിരുത്തവർ തിടുക്കമിട
 വണ്ണ ചൂഴാമണി കാരറടിത്തു
 വട്ടമിട്ടുപോലെ കളരിയിലെ
 വാളുമിന്നുമിടി വാളതുപോൽ

വലകയ്യുതിനാലെ വെട്ടുംചെയ്തു
 അവര കണ്ടിരുന്ന കളരിയിലേ
 അടങ്കലംകൂടി അതിശയിക്ക
 അരചർ തിരുമനസ്സമല്ലോ
 അമൈച്ചരെയ്ലാരും അതിശയിക്ക
 വീരിയത്തുടനേ കീഴ്നാളിൽ
 വെട്ടുകണ്ടോമിഴ്ലെ ഇപ്പടിയേ
 വെട്ട മതിയെന്നു ഇരുപേരെയും
 വിളിത്തുത്തിരുവുള്ളും പറവാരാം
 അരുളാകവേ രണ്ടുപേരും
 അരചനെയെന്നു കൈതൊഴുതു
 കരുതിച്ചമതങ്കൾ ചൊന്നതെല്ലാം
 കാണവേണമിനിച്ചുതിയിലേ
 കാവലരെയും കൈതൊഴുതു
 കളരിമെയ്ക്കവേ ചൊല്ലുവാരാം
 ചമുതങ്കൾ നാം ചൊന്നതെല്ലാം
 ചന്തമുടൻ ചെയ്യവേണമെന്നു
 വലിയയുടനേ മാറാനാന
 വൻ തമ്പുരാൻകുട്ടി രാവുത്തരും
 ഉറപ്പുടനേ രണ്ടുപേരും

690

700

ഉറുചിങ്കും ചീരിച്ചിനത്തവോലെ
 തിറത്തുടനേ വെട്ടുപാറാം
 തിട്തെലിരുത്തോരതിശയിക്ക
 ചുക്കാമലേ ചോവട്ടിയും
 വാരുമെന്നറയ്ക്കാമൽതമ്പുരൻ
 അന്ത രാവുത്തരുമിടത്തയേറി

710

ഏറി വെട്ടിനാരോ വലതുകുക്ക
 ഏടുംകോനവാൾ താഴ്മുണേ
 മാരിയാടുംപെരുമാളറിത്ത
 വാറമുനെ തട്ടി അഴിത്തുംവിട്ട
 ചീരി ഇടതുകാൽമുണേ വൈത്ത
 ചെപ്പമാക നെഞ്ചിൽ കുത്തിടവേ
 കൂറഴിയമുന മാറിലേറിക്കൊണ്ടു
 കേറിക്കൊണ്ടു മറുപുറം പുറപ്പെടവേ
 മറുപുറം ചായത്തളളിപ്പോട്ടാൻ
 വാളുകൊണ്ടവൻ മയങ്കിവിഴ
 അലറിവിഴുത്തല്ലോ തമ്പുരാൻകുട്ടി
 രാവുത്തൻ ചായ്ത്താൻ കളരിയിലേ
 തിരംപടവൊക്കെചെന്നെടുത്തു
 തെന്തെരുവിലുള്ള രാവുത്തന്മാർ

720

കരവയെന്നിയേ പോയ് ചുകുന്തു
 കൂടിടുവാരേ രാവുത്തരം
 കൂടി രാകുത്തന്മാർ പാടെടുത്തു
 കൂറയാലെ പൊതിഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു
 നാടി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തർ
 നാളിവൊടു പെന്നാർ മുന്പതിലെ
 ഓടിച്ചെന്നുപോതേ അടിത്തൊഴുതു
 ഉറവേന്തതെയും അറിവിത്താരാം
 വാടി ശിവലോകത്തേറിനവൻ
 വന്മയുടനറ്റ തമയനല്ലോ
 വെട്ടവന്തെൻ നാൻ പഴിക്കുകയാൽ
 മാറിത്തിരുവുള്ള പാറവേണം
 ഈടുകാലമാകക്കിടക്കതല്ലോ
 എന്തൻ തമ്പുരാണേ കാണവേണം
 വട്ടക്കളരിയായ് ഈടുത്തന്നു
 മനതാര വെട്ടുകാണവേണം
 തട്ടി മെയ്യിനാലെ തൊഴുതുനിൻറാർ
 തമ്പി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തരം
 കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തരൈ
 കണ്ട മന്നവരുമരുപുരിയ
 ചെയ്യലഴിന്തല്ലോപട്ടം പോന്നാർ

730

740

ചീറിയവന്ദ പഴിക്കാക
 ഇയലുടനേ വെട്ടിനാലോ
 ഇന്നമെപ്പടിഞ്ചെൻററിയെണ്ണാതു
 മെയ്യിലിങ്ങടക്ക ചെൻറ പെങ്കൾ
 ഇരട്ടപെററ കഥ വരുമേ 750
 ഇന്തപ്പഴിക്കാക വെട്ടിനാലോ
 ഇന്നം മേൽക്കുമേൽ പഴി വരുമേ
 മോശമെന്നു കാൺപത്തുമില്ലയല്ലോ
 തഞ്ചയങ്കളാരു നിനയ്ക്കവേണ്ടാം
 തൻപഴിക്ക വെട്ടവിടുവതില്ലെ
കൊന്തലറിമല്ലൻ മണിമാർവനോ
 കൊററപെരുമാളുമരുൾപുരിയ
 അരുൾ പുരിന്തല്ലോ പാണ്ടിയന്നെ
 അടിത്തൊഴുതവന്നും പോയ്നടക്ക
 കരുതിതെന്തെരുവിലുള്ളപേർകളെല്ലാം. 760
 കിടകുപ്പാടുകൊണ്ടുടക്കുവാറാം

XXIII

മാരിയാടുംപെരുമാളുടെ ആയോധനാപാടവത്തിൽ
പാണ്ടിരാജാവിനു സന്തോഷമുണ്ടായി ഇറയിലി മുതലാ
യതെല്ലാം കൊടുത്തു് ആനപ്പുറത്തുകയറി ജയഭേരിഅടി
പ്പിച്ചു നാട്ടുകാരെ അറിയിച്ചതായി ഇതിൽ പ്രതിപാദി
ക്കുന്നു.

തിരുവുള്ളംപററി മന്നവരും
തിരിയ മാരിയാടും പെരുമാളുടെ
വിരൈവിൽ കൈക്കു വീര ചങ്കിലിയും
വെററിപ്പുരുവട്ടം തന്നെക്കൊടുത്താർ
കൊടുത്താരെയവർക്കു ഇറയിലിയും
കുതിരമീതിലേ വെള്ളവട്ടം
കടയിലെടുപ്പുകൾ കല്പിത്തല്ലോ
കാവലവനാരെ വാഴ്വിത്താരേ
തിടുക്കയാനൈയിരുത്തിയല്ലോ
നിറത്തുടനാനമീത്തേറി
നടുക്കുമുടൻ വെററികൊട്ടും കൊട്ടി
നന്നായുരു വലം വരുകയെന്നു
ഉറുരു വലംവന്ത രാവുത്തരും
ഉറവേന്തരെയും അറിവിത്താരാം

നേരേനടന്നുരു പുറകേ വിട്ടു
 നിന്നു വൈകയാളും ഭഗവതിയുടെ
 അടിതൊഴുതമ്മാ ചരണമെന്നു
 അന്ത രാവുത്തന്നും പണിത്തന്നനാം
 സാരമുടൻ കാണിക്കയ്യുകൊടുത്തു
 ചന്ദനവും മാല തീർത്തൊവാങ്കി

780

തീർത്തൊവാങ്കി അറിയാനമീതേ
 തിട്ടെനവേ ഏറ്റിപ്പോയ നടക്ക
 നൽത്തിശയ്യമൊക്കെ അതിശയിക്ക
 നാമം മാരിയാടും പെരുമാളെന്നും
 വാത്ത് പുകഴാലെ പടനടത്തി
 വടതെരുവിലെ ചെല്ലുമാരാം
 ഇനത്തിൽ വീരരൊക്കെ കൂടിയല്ലോ
 ഏങ്കി ആടിടുവാൻ കലിയാണം
 കലിയാണമാക വീററിരുത്താൻ
 കരുതി മാരിയാടും പെരുമാളും
 ചല്ലിയത്തുടനേ പട്ടവർ തമ്പി
 തമ്പി കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തൻ
 മെല്ലെ കൊന്നു പോട്ടാരണ്ണരേയോ

790

വെട്ടിപ്പഴിമീള ചെന്നെടുത്തു
 മല്ലാർ പൂശൽ ചാറ്റി കൊററവനും
 മന്നനൊരു കൂറ തെരിയ്ക്കുകൊണ്ടാർ

 XXIV

മാരിയാടുംപെരുമാളെ കൊല്ലുന്നതിനുള്ള കൈലാശ
 ക്ഷത്രിരാവുത്തരുടെ ശ്രമമാണ് ഇതിൽ വിശദീകരിക്ക
 ന്നതു്.

ചന്തമുടൻ കൈലാശക്ഷത്രിരാവുത്തർ നിന്നെത്തു
 സരസമാക എൻപഴി നാൻ മീഴ് വന്നെന്ന് സമ്മതിത്തു
 ചേന്ന് മല്ലൻ തമ്പുരാനും ദേവത ആയിരക്കോടിയും
 തെളിയത്തിറമുടയ ദേവതമാരെപ്പണിതു 800
 പണിത്തപൊഴുതരിശി പൂ ചെപ്പിലെത്താടെത്തു
 ഉച്ചമാനദേവതയെകൊടുത്താൽ പരദേശിക്ക
 വണങ്കിയേ പരദേശി വാങ്കിളടൻ കൊണ്ടുപോന്ന
 തെൻതെരുവിൽ പുകിന്താൻ പെരുമാളെകൊൽവതുക
 ഇണങ്കാപടിയെ നല്ല ആഴ് ചത്തോരും കുളിത്തു
 ഇരുപ്പുപിഴയാമലേ ഇരുത്താൽ പരദേശി
 ഇണങ്കളടനെ വന്നു ദേവതയ്ക്കു പൂപ്പടയും

കരുതികൊടുത്തനുസരിത്തുടനേ വാഴ്ത്തിരുത്താൻ
 എന്തൻവഴിമീളാമലേ ഇരുന്താലും പോരാതെന്നു
 വരുത്തിയേ പരദേശി രാവുത്തരോടെ എതിർത്തു 810
 വൻപുരവി ഏറുകക്കു വിരുതിട്ട രാവുത്തരും
 തിരുമ്പിടത്തെരുവിലുള്ളവരും താനുമാക
 നിറത്താലേ മാരിയാടുംപെരുമാൾ പുറപ്പെട്ടവേ
 പൊരുത്തവേതാമുടയ ദേവതമാരെപ്പൂണിതു
 പോറാനേ വൈക്കളിയിലെ പുരവി വിടുമ്പടിക്കു
 പുരവിവിടുമ്പോൾ കൈലാശക്കുട്ടി രാവുത്തരും
 കതിരയും കെട്ടിയല്ലോ വൈകാളിയിൽ ചെല്ലുന്നേരം
 നാലിരണ്ടുകൂട്ടമാക വൈകാളിയിൽ നിൽക്കുന്നേരം
 നല്ല പരദേശി രാവുത്തരും പുരവിവിട്ട
 ആടപ്പരിവിട്ടുടനേ അടിത്താൻ തെരുവീതിയിൽ 820
 അവിടെ അരിയതൊഴിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടു മാറിവിട
 ഓടിവന്ന പുരവിയെ അമർത്തിയേ തിരിയുമെന്നേ
 ഒളിത്തുനിന്നു പുലിവിട്ടാൻ ഉടൻചെന്നു കൊൽവതുകു

XXV

ചീറിവരുന്ന പുലിയെ തടുത്തുനിൽക്കി ചാമുണ്ഡി
പാണ്ടിരാജ്യത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനായിപ്രതിഷ്ഠയായ
വിവരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

കാറും മഴയും മുഴക്കവും പോലവേയലറി
കാഞ്ചമിട്ടുവാറ പുലികളെക്കണ്ടപോതേ
മാററംപോശി ചാമുണ്ഡിത്തമ്മ ഏതോ ചൊൽവാർ
വാറ പുലികളെതടുത്തുപ്പിടിയുമെന്നു
ഉററമാകവേ ദേവന്മാരോടു ചൊൽവാർ
ഉററനടന്നായിരക്കോടി ദേവതയോ
മാറി മഴയും മുഴക്കവുംപോലെയലറി 830
മണ്ണെരിയ്ക്കവേ മലൈനകളെപോലെ ചെല്ല
ചിന്തയാകു ചൊൻപണവുംകൊണ്ടുപോടാരാച്ചിയത്തിൽ
ചെപ്പമാകപ്പുലിച്ചെന്നു താൻ പിടിക്കവേണമെന്നു
തെളിഞ്ഞു മനമതീലെ തിട്ടനവേ പോയ്നടക്ക
തെലുങ്കുപിരാമണന്റെ തെക്കതിലെ ചെന്നിരുത്തു
പന്തിയാകപ്പുലിയുടെ വാത്തയെല്ലാം കേട്ടുപോതേ
മാററലരെ വെൽവതുകു വാങ്കിട്ടുവാൻ തേവതയെ
തന്നിമുഖപ്പിള്ളയാക്കു പങ്കിതൊക്കലുതട്ടി

താരമാക തെക്കിണ മൂൻറഞ്ചുപണംകൊടുത്തു
 തെക്കിണയുവാങ്കിയവനരിയും ജപിത്തുപ്പോട്ടു 840
 ചെപ്പിലേയടൈതുപുലിയൈക്കൊടുത്തു വാങ്കുവാറാം
 ചി.ക്കനമായ് പുലിയെ വിട്ടുകൊല്ലും പിരകാരമെല്ലാം
 തക്കമറിന്തവൻമെയ്യിൽ ചെപ്പിനെത്തുറന്നുവിട്ടാൽ
 താരമാക അന്തനോംചെന്നവനെക്കൊല്ലുമെന്നേ
 മെയ്ക്കൊലൈച്ചെപ്പിനെപ്പിടിത്തുടൻ തുറക്കവേണ്ടും
 വീണ്ടും നെഞ്ചിൽ പായാമലേചരനിത്തുകൊൾകവേണം
 ച്ചന്തമുടൻ തെൻതെരുവിൽ വന്തതല്ലോ രാവുത്തരും
 മാററലനാർ പോറത്തൊരു വിശേഷത്തെത്താനറിതു
 മതികൾ നിന്നെത്തുകൊണ്ടാൻ മാരിയാടും പെരുമാളും
 കരുതിയേകൊണ്ടുകൊണ്ടു ചാറ പിലിയെച്ചെറുപ്പതുക
 കണ്ടതിൽ മാനാമതുരമന്തിരനേ ഉള്ളതെന്നും 850
 ഉരിമയുടനേ വേണ്ടും പണവുമെടുത്തുകെട്ടി
 ഓടി രാവുത്തരും പോയി മാനാമതുരയിൽ ചെല്ല
 മാനാമതുരയിൽചെന്നു മതിരമന്തിരനോടു
 വൻമകളെച്ചൊല്ലി നല്ല ദേവതയെത്താരുമൊ
 മേനിയുടൻകൊണ്ടുവാറപ്പുലിയെച്ചെറുപ്പതുക
 വേണ്ടത്തക്ക നല്ല ദേവതയെത്താരുമൊ
 മാനിപത്തോടെ ഹതിർത്ത ദേവതമാരുണ്ടുകാണം

മാറിവിട്ടപുലികളെ വാങ്കിത്തുകൊടുവാണെന്നു
താനറിഞ്ഞു മാരിയാടുംപെരുമാൾ മനം മകിഴ്ത്തു 860

ചട്ടതിയിൽമൂന്നച്ചുപണം നിരത്തിയേ കൊടുത്തു
മൂന്നച്ചുപണവും മുക്കഴഞ്ചു പൊന്നും താൻകൊടുത്തു
മൂലമാന ദേവതയിൻ മുട്ടകളെല്ലാമറിഞ്ഞു

നേർത്തവന്നും ദൈവപ്പുരതനിലെ വിളിത്തുകൊണ്ടു
നിരത്തിക്കൊടുക്കും വകയറിത്താനേ പരദേശി

തേററവരും പററിയൊരു ചാവുണ്ടി അമ്മയെയും
തുടർത്തു കൊല്ലുകിറതൊരു വിട്ടമാട്ടുതമ്പുരാനും

നേരേ കിലുക്കത്തടി ഏടുത്തു മല്ലനുംപോയി
നിന്നുമാറവാ പുലി തങ്കളെക്കണ്ടു ചെറുത്തു

വീയുമുടനന്തൻ വിട്ടമാട്ടു തമ്പുരാനും 870

വേഗത്തോടെ ചെന്നു ചെറുത്താരേ പുലികളെ

പോരുകിത്തത്താപ്പോലുള്ള ദേവതകൾ ചൊല്ല

പുലികളെക്കൊണ്ടു ചെറുത്താർ മലങ്കിടവേ

മൂന്നുംപിന്നും പോകൊണ്ണാതു കണ്ടുടനടൻതടുത്തു

മേലുംകീഴുംപാത്തു പിലിയും മലങ്കിടവേ

തന്നിൽനിന്നു അകപ്പെട്ടനാവിപോലെ

തള്ളാടിയേ പുലിയുഴഞ്ഞു വിഴുന്തിടുമാം

ചീന്തിപ്പോടവേണമെന്നു ദേവതമാർകൾ ചൊല്ല

പേച്ചും കീച്ചും പിലിയും മലങ്കിടവേ
 വന്തദേവതന്മാർക്കൾ ഇടയിൽ വളെത്തുകൊണ്ടു 880
 വട്ടമിട്ടു മുറുമുറുമൊക്കവേ ചെറുത്തു
 കോടിപ്പടപോക ചാവുണ്ടിഅമ്മ പിൻപേ
 ചായലും പൂങ്കുഴലും കുറച്ചരിയാൽ
 ആട്ടമിടയിൽ പുത്തുകിലും പുലമ്പിടവേ
 ആരാവളുകയിൽ പൊന്മണിയും മേനിയതിൽ
 നാടിത്തമ്മുടൈയനാത്തകു വാളെടുത്തു
 നന്നായ് ചെത്തു വാളിടി മിന്നംപോലെ ചെല്ല
 ഓടി ദേവതന്മാരിടയിൽ വളെത്തുകൊണ്ടു
 ഒക്കവാക്കിനിൻറു പിലിയെക്കണ്ടുടൻ മകിഴ്ത്തു 890
 ഉള്ളംമലങ്കിയേ പിലിയും മലങ്കിടവേ
 അമ്മ ചാവുണ്ടിയെക്കണ്ടുപോതേ
 വിരൈന്തോടിപ്പോച്ചേ പിലികളും
 ചാവുണ്ടിഅമ്മയും പാണ്ടിനാളെ
 കാപ്പതക്കാകു വാഴ്ത്തിരുന്താൾ
 കാപ്പതക്കാകു വാഴ്ത്തിരുന്താൾ

ശുഭം

